

کتابشناسی سیمای ش

هفتمین صدی: حسین صمدی

مانده اسم از عمارت پدم تن بے جانس چون میرا

کتابشناسی سیمای ش

سیمای ش

از شعرم ستمی به بر آید
قوب و دستان به بر آید
شتم نامشاراگان
روزگار که دور چکان

کتابنامہ سیما بیچ

ہیڈ ٹیوٹر: حسین صدیقی

ماذہ اسم از عمارت پدم تن بے جانش چون میرا سکر

کانون فرهنگ و هنر مازندران

- نام کتاب: کتابشناسی نیمایوشیج
- تهیه و تدوین: حسین صمدی
- حروفچینی: شرکت گیتی خود کار حروفچینی رضا ۸۹۰۸۷۷
- چاپ و صحافی: چاپخانه نقش جهان
- تیراژ: ۳۰۰۰ جلد
- تاریخ انتشار: بهار ۱۳۶۹
-

فهرست مندرجات

۵	درآمد
۱۲	سپاس
۱۳	آثار نیما (بخش اول از تا ۱۳۵۷)
۱۳	کتاب
۱۹	پراکنده در جراید و مجموعه ها
۴۱	در کتابها
۴۷	پایان نامه های تحصیلی
۴۷	کتاب
۴۷	کتاب
۴۹	در جراید و مجموعه ها
۹۷	در کتابها
۱۱۹	آثار نیما (بخش دوم از ۱۳۵۷ تا پایان ۱۳۶۸)
۱۱۹	کتاب
۱۲۲	پراکنده در جراید و مجموعه ها
۱۲۴	پراکنده در کتابها
۱۲۶	پایان نامه های تحصیلی
۱۲۶	کتاب
۱۲۷	در جراید و مجموعه ها
۱۴۱	در کتابها
۱۵۵	کتابنامه
۱۶۵	نامنامه
۱۷۷	بخش عکس و تصاویر

www.tabarestan.info
تبرستان

من همه عبرتی از ساختن دیروزم
او همه غیرتی از ساختن فردا بود
(شهریار)

درآمد

از دوستان شعر و ادب این سرزمین کسی نیست که «نیمایوشیج» را نشناسد و مطلبی از او یا در باره اش نخوانده باشد. نیما، ویرانگر هذیانهای شعرگونه «شاعران شعر فروش»^۵ شب پرست «بسان رهنوردانی که در افسانه ها گویند»^۶ با قیام شعر خود چون سیلی توفنده و عظیم، بنای کهنه و پوسیده مدیحه سرایان را درهم شکست. و بدینسان نیما، آن معمار ادب نوین ایران، راه تازه ای گشود و حرکتی نو، تا که بنماید خلق عالم را خیر، میلاد شعر تازه را.

او به آسانی به این مهم دست نیافت و ناظمان حریم پوسیده بازگشت ادبی و دیگر همپالکی هایشان («بوجهل»ها را می گویم) نیز به سادگی از کنار نیما و شعرش نگذشتند، اینان با تمامی سلاح و محفل، وی را دمی آسوده نگذاشتند و در مذمت و طرد او چه ترهاتی که نیافتند و چه تئوریهای پوسیده ای را به رنگ تازه نیاراستند...

۵ وامی از ناصر خسرو

۶۵ از اخوان ثالث

اما نیما چه کرد؟ او که از روستازادگان مازندرانی بود و همچون دیگر مردم این دیار تیزهوش و اندکی خشن و ساده (گفتم «ساده» یعنی بی پیرایه، نه ساده لوح) و درشکار نیز دست داشت، مترصد فرصتی بود؛ پس به تنهایی خو کرد و تمامی توان خود را در تجهیز و باروری اندیشه بکار گرفت، و به ظاهر غافل از کژاندیشی مدعیان... وی به کمتر از انقلاب شعر نمی اندیشید و سکوتش در آن دوران یعنی آرامش قبل از توفان.

سرانجام در کنگره نویسندگان ایران به سال ۱۳۲۵ با بیانی ساده، اما قاطع از موجودیت خود و شعرش دفاع کرد و چنین گفت:

«در سال ۱۳۱۵ هجری ابراهیم نوری مرد شجاع و عصبانی از افراد یکی از دودمانهای قدیمی شمال ایران محسوب میشد. من پسر بزرگ او هستم، پدرم در این ناحیه بزندگانگی کشاورزی و گله داری خود مشغول بود. در پائیز هفتمین سال زمانیکه او در مسقط الرأس بیلاقی خود پوش منزل داشت من دنیا آمدم. پیوستگی من از طرف جدہ بگریجی های متواری از دیرزمانی در این سرزمین می رسد.

زندگی بدوی من در بین شیانان و ایلخی بانان گذشت که بهوای چراگاه، بنقاط دور بیلاق قشلاق میکنند و شب بالای کوهها ساعات طولانی با هم بدور آتش جمع میشوند.

از تمام دوره بچگی خود من بجز زد و خورد های وحشیانه و چیزهای مربوط به زندگی کوچ نشینی و تفریحات ساده آنها در آرامش یکنواخت و کور و بیخبر از همه جا چیزی بخاطر ندارم.

در همان دهکده که من متولد شدم خواندن و نوشتن را نزد آخوند ده یاد گرفتم. او مرا در کوچه باغها دنبال می کرد و بیاد شکنجه می گرفت. پاهای نازک مرا بدرخت های ریشه و گزازه دار می بست، با ترکه های بلند می زد و مرا مجبور میکرد به از بر کردن نامه هائی که معمولاً اهل خانواده دهاتی بهم مینویسند و خودش آنها را بهم چسبانیده و برای من طومار درست کرده بود.

اما یکسال که بشهر آمده بودم اقوام نزدیک من مرا بهمپای برادر از خود کوچکترم

(لادبن) بیک مدرسه کاتولیک واداشتند. آنوقت این مدرسه در طهران بمدرسه عالی سن لوئی شهرت داشت.

دوره تحصیل من از اینجا شروع میشود. سالهای اول زندگی مدرسه من بزد و خورد با بچه ها گذشت. وضع رفتار و سکنتات من، کناره گیری و حجبی که مخصوص بچه های تربیت شده در بیرون شهر است موضوعی بود که در مدرسه مسخره برمیداشت. هنر من خوب پریدن و با رفیقم حسین پنهان فرار از محوطه مدرسه بود. من در مدرسه خوب کار نمی کردم. فقط نمرات نقاشی بداد من میرسید. اما بعدها در مدرسه مراقبت و تشویق یک معلم خوش رفتار که نظام وفا شاعر بنام امروز باشد مرا بخط شعر گفتن انداخت.

این تاریخ مقارن بود با سالهایی که جنگهای بین المللی ادامه داشت. من در آنوقت اخبار جنگ را بزبان فرانسه میتوانستم بخوانم. شعرهای من در آنوقت بسبک خراسانی بود که همه چیز در آن یک جور و بطور کلی دور از طبیعت واقع و کمتر مربوط با خصایص زندگی شخص گوینده وصف میشود.

آشنائی با زبان خارجی راه تازه را در پیش چشم من گذاشت. ثمره کاوش من در این راه بعد از جدائی از مدرسه و گذرانیدن دوران دلدادگی بدانجامی ممکن است در منظومه «افسانه» من دیده شود. قسمتی از این منظومه در روزنامه دوست شهید من میرزاده عشقی چاپ شد. ولی قبلاً در سال ۱۳۰۰ منظومه بنام «قصه رنگ پریده» انتشار داده بودم.

من پیش از آن شعری در دست ندارم. در پائیز سال ۱۳۰۱ نمونه دیگر از شیوه کار خود «ای شب» را که پیش از این تاریخ سروده بودم و دست بدست خوانده و روانه شده بود در روزنامه هفتگی «نوبهار» دیدم.

شیوه کار در هر کدام از این قطعات تیر زهر آگینی مخصوصاً در آنزمان بطرف طرفداران سبک قدیم بود. طرفداران سبک قدیم آنها را قابل درج و انتشار نمیدانستند.

با وجود آن سال ۱۳۴۲ هجری بود که اشعار من صفحات زیاد منتخبات آثار شعرای معاصر را پر کرد. عجب آنکه نخستین منظومه من «قصه رنگ پریده» هم که از آثار بچگی بشمار می آید در جزو مندرجات این کتاب و در بین نام آنهمه ادبای ریش و سبیل دار خوانده می شد و بطوری قرار گرفته بود که شعرا و ادبا را نسبت بمن و مؤلف

دانشمند کتاب (هشترودی زاده) خشمناک میساخت، مثل اینکه طبیعت آزاد پرورش یافته من در هر دوره از زندگی من باید با زد و خورد رودررو باشد.

اما انقلابات حوالی سال‌های ۹۹ و ۳۰۰ در حدود شمال ایران مرا از هنر خود پیش از انتشار این کتاب دور کرده بود و من دوباره بطرف هنر خود می‌آمدم.

این تاریخ مقارن بود با آغاز دوره سختی و فشار برای کشور من. ثمره‌ای که این مدت برای من داشت این بود که من روش کار خود را منظم‌تر پیدا کنم: روشی که در ادبیات زبان کشور من نبود و من بزحمت عمری در زیر بار خودم و کلمات و شیوه کار کلاسیک راه را صاف و آماده کرده و اکنون در پیش پای نسل تازه نفس می‌اندازم.

در اشعار آزاد من وزن و قافیه بحساب دیگر گرفته می‌شوند. کوتاه و بلند شدن مصرع‌ها در آنها بنا بر هوس و فانتزی نیست. من برای بی‌نظمی هم بنظمی اعتقاد دارم. هر کلمه من از روی قاعده دقیق بکلمه دیگر می‌چسبد و شعر آزاد سرودن برای من دشوارتر از غیر آن است.

مایه اصلی اشعار من رنج من است. بعقیده من گوینده واقعی باید آن مایه را داشته باشد. من برای رنج خود و دیگران شعر می‌گویم. خودم و کلمات و وزن و قافیه در همه وقت برای من ابزارهایی بوده‌اند که مجبور بعوض کردن آنها بوده‌ام تا با رنج من و دیگران بهتر سازگار باشد.

در دوره زندگی خود من هم از جنس رنجهای دیگران سهم‌هائی هست بطوریکه من بانوی خانه و بچه‌دار و ایلخی بان و چوپان ناقابلی نیستم، باین جهت وقت پاکنویس برای من کم است. اشعار من متفرق بدست مردم افشاده یا در خارج کشور بتوسط زبان‌شناس‌ها خوانده میشود.

فقط از سال ۱۳۱۷ بسعد در جزو هیئت تحریریه «مجله موسیقی» بوده‌ام و بحماییت دوستان خود در این مجله اشعار خود را مرتباً انتشار داده‌ام.

من مخالف بسیار دارم - می‌دانم، چون خود من بطور روزمره دریافته‌ام، مردم هم باید روزمره دریابند. این کیفیت تدریجی و نتیجه کار است. مخصوصاً بعضی از اشعار مخصوص تر بخود من برای کسانی که حواس جمع در عالم شاعری ندارند میهم است. اما انواع شعرهای من زیادند. چنانکه دیوانی بزبان مادری خود با اسم «روجا» دارم. می‌توانم بگویم من برودخانه شبیه هستم که از هر کجای آن لازم باشد بدون سرو صدا می‌توان آب

برداشت.

خوش آیند نیست اسم بردن از داستانهای منظوم خود بسبکهای مختلف که هنوز بدست مردم نیامده است. باقی شرح حال من همین میشود. در طهران می گذرانم. زیادی می نویسم، کم انتشار می دهم و این وضع مرا از دور تنبل جلوه می دهد...»^۵

سپس چند شعر «شب قورق»، «ای آدمها» و بخشی از منظومه «شهر شب» را خواند.

این سخنرانی که به مثابه دفاعیه شعر نو بود، بیانگر پایان دوران تفکر و دگرگونی نیما بود و آغاز بنای تازه ای بر ویرانه های گذشته. بدینسان نیما سکوت مکاشفه را با انقلاب شکست و آن دم «آب را در خوابگاه مورچگان» ریخته و فصلی تازه در تاریخ ادبیات ایران گشوده بود، پس آنکه حرکت تا بی نهایت طاق هستی و بیان معنای واقعی شعر زمان و از آن سو ستیز نابخردانه «بوجهل»ها و «مورچگان» تا بی نهایت تاریخ.

نیما که از زمان سرایش «افسانه» تا آخرین دم حیات، پندارش را از پندار سکون و سکوت و تغزل و شعر برای خال و خط و ابروی یار سرودن جدا کرده بود، نیمایی که در افسانه اش ایهام آنگونه حافظ را (با همه آشنایی با زمین و زمان) نپذیرفته و گفته بود: «حافظا این چه کید و دروغیست.

کز زبان می و جام و ساقی است؟

نالی ارتا ابد، باورم نیست

که بر آن عشق بازی که باقی است:

من بر آن عاشقم که رونده است!»

۵ به نقل از نخستین کنگره نویسندگان ایران. ص ۶۲-۶۴

همچنان با تنی رنجور و دلی دردمند بر حقانیت راه خود و ستیز با «شب» و شب خواهان پایدار ماند و سرود، هر چند با اندکی گنگی و ابهام ناشی از علل مختلف.

سرانجام بیماری ذات‌الریه بهانه‌ای شد، برای مرگ جسم او در شبانگاه سیزدهم دی ۱۳۳۸، و اما نامش، یادش و شعرش به رغم مدعیان همواره چون ستاره‌ای رخشنده بر آسمان ادب معاصرین مرز و بوم می‌درخشد.

اینک، در سی‌امین سالگشت مرگ او به پاس فریادش، این مجموعه که حاصل تلاش دو سال و اندی است، با همه کم و کاستی، به راهیان صادق نیما تقدیم می‌گردد.

گفتم کاستی؛ آری، واقعیتی است موجود و این نه به علت عدم تلاش من؛ بل به دلیل عدم همیاری و همکاری بعضی کتابخانه‌های معظم و معتبر... است و بس...!

چرا درد را پنهان کنم. نه تنها اکثر مراکز فرهنگی، بلکه علاقه‌مندان و دوستداران!! نیز به بهانه‌های واهی مرا از دسترسی به منابع مورد نیاز بازداشتند، بارها گفتم که «امدادی ای رفیقان با من»؛ اما همچو آن «مانده یای آبله از راه دراز» با همه سیر و سفر و جستجو؛ بس عجیب که بجز در وشت و یزد کس به دادم نرسید. پس سپاس به یاران این دوشهر... باشد که خفتگان بیدار خرده‌نگیرند بر من و این مجموعه؛ و امیدم به دستی که به فشار دستم را؛ تا بار دیگر آنگونه که باید؛ آنگونه شود.

شیوه معرفی. کتابشناسی حاضر از نظر زبان مشتمل بر مدارک منتشر شده به زبان فارسی است و از فهرستاری منابعی که به زبانهای لاتین نوشته و یا ترجمه شده‌اند به دلیل کاستی مآخذ چشم‌پوشی شد. از نظر زمان در

برگیرنده آثار منتشر شده نیما و پژوهش و نظریات دیگران راجع به او از ابتدا تا سال ۱۳۶۸ است. در آغاز در نظر نداشتم که یافته ها را در دو بخش قبل و بعد از سنال ۱۳۵۷ معرفی کنم؛ اما برخی مسائل و بعضی مطالب شنیده و خوانده شده از جمله این ادعای نادرست که بیشترین کار روی نیما و بررسی آثارش، در سالهای اخیر، انجام شده است و همچنین تسهیل در بازیابی منابع جهت پژوهندگان و نیز سهولت بررسی آماری مدارک منتشر شده مرا بر اهمیت دوزمانه کردن کتابشناسی واقف کرد و به آن دست یازیدم، در پایان کتابشناسی فهرست اعلام (کتابنامه، نامنامه) تنظیم یافته تا جویندگان را در بازیابی مدرک و یا مدارک موردنیاز یاری دهد.

پس از معرفی مدارک نمونه هایی از دستخط نیما و پس چند تصویر از او به ترتیب تاریخ نگاره و آنگاه نمونه هایی از طرحهایی که هنرمندان مختلف از چهره نیما پرداخته اند، با توضیحی مختصر پیرامون نام مآخذ و تاریخ آنها.

مطلب دیگر آنکه چند تصویر از خانه در حال ویرانی نیما — که تصویر روی جلد نیز از آن جمله است — در پایان آورده شده است؛ باشد که نهادهای فرهنگی و تاریخی کشور به ویژه استان مازندران آستین همت بالا زده و این خانه را که علاوه بر تعلق به نیما، از بناهای قدیمی و دارای ارزشهای فنی است تعمیر و بازسازی کرده و آن را به موزه فرهنگی و هنری و کتابخانه با ارزشی تبدیل کنند.

در خاتمه گردآورنده امیدوار است این کتابشناسی توانسته باشد گامی هر چند کوچک در راه اعتلای نام نیما — آن پادشاه فتح — بردارد.

حسین صمدی

آثار نیما

کتاب

آب در خوابگاه مورچگان (مجموعه، ۴۲۰ رباعی).
تهران، امیرکبیر، ۱۳۵۱. رقی، ۱۴۶ ص ۵ چاپ ۳. تهران، امیرکبیر،
۱۳۵۴. رقی، ۱۴۶ ص.

آهو و پرند ه‌ها.
بکوشش، شراگیم یوشیج. نقاشی از بهمن دادخواه. تهران، کانون
پرورش فکری کودکان و نوجوانان، ۱۳۴۹. خشتی، ۲۳ ص. مصور.

اتللو
از: ویلیام شکسپیر. ترجمه: عبدالحسین نوشین. برگردان شعرها از:

نیما. تهران، ۱۳۱۹. تهران، امیرکبیر، ۱۳۵۷. رقیعی، ۱۳۳. ص. مصور.

ارزش احساسات.

توضیحات و حواشی از: ابوالقاسم جنتی عطایی. تهران، صفی‌علیشاه، ۱۳۳۵. رقیعی، و ۲۳۶+ ص. مصور. * چاپ ۲. تهران، توس (با همکاری) گوتنبرگ، ۱۳۵۱. رقیعی، ۱۳۴ ص * چاپ ۳. تهران، گوتنبرگ، ۱۳۵۵. رقیعی، ۱۳۴ (ارزش احساسات و پنج مقاله در شعر و نمایش).

افسانه.

نقاشی بهمن دادخواه، خط از نصرالله افجه‌ای. بکوشش سیروس طاهباز. تهران، کانون پرورش فکری کودکان و نوجوانان، ۱۳۵۷، بیاضی، ۳۸ ص. مصور.

«افسانه» و «رباعیات» (مجموعه آثار نیما، ش ۱).

تهران، دی ۱۳۰۱ * با مقدمه احمد شاملو. تهران، علمی، ۱۳۲۵. جیبی، ۱۴+۴۵ ص.

فقط افسانه است). * تهران، کیهان، ۱۳۳۹. وزیری، ۱۴۴ ص. مصور.

ای شب.

تهران، بی‌نا، ۱۳۱۰ (چاپهای بعدی در مجموعه آثار).

برگزیده اشعار نیما یوشیج (نمونه‌هایی از شعر نیما یوشیج).

بانتخاب: سیروس طابعباز، تهران، جیبی، ۱۳۴۲. جیبی، ۱۶۰ ص *
چاپ ۴. تهران، جیبی، ۱۳۵۷. رقی، پانزده + ۱۳۲ ص.

تعریف و تبصره و یادداشت‌های دیگر.

تهران، امیرکبیر، ۱۳۴۸. خشتی، ۱۷۶ ص * چاپ ۲. تهران، امیرکبیر،
۱۳۵۰. رقی، ۱۳۰ ص.

توکایی در قفس.

نقاشی از: بهمن دادخواه. تهران، کانون پرورش فکری کودکان و
نوجوانان، ۱۳۵۰. خشتی، ۲۸ ص. مصور.

حرفهای همسایه.

تهران، دنیا، ۱۳۵۱. رقی، ۱۶۰ ص * چاپ ۴. تهران، دنیا، ۱۳۵۷.
رقی، ۱۶۰ ص.

حکایات و خانواده سرباز.

تهران، خیام، ۱۳۰۵. جیبی، ۵۶ ص (فقط «خانواده سرباز» است) *
تهران، امیرکبیر، ۱۳۵۴. رقی، ۷۴ ص.

دنیا خانه من است (۵۰ نامه).

تهران، زمان، ۱۳۵۰ * تهران، زمان، ۱۳۵۶ «چاپ ۴»، رقی، (۱۴۴)
ص.

دو نامه.

تهران، ۱۳۲۹. رقیعی، ۱۰۴ ص. (و نیز نگاه کنید به شیراز پورعلی:
بازیهای هستی).

ستاره‌ای در زمین.

تهران، توس، ۱۳۵۴. رقیعی، ۱۵۶ ص * چاپ ۳. تهران، توس، (۱۳۵۶)
رقیعی، ۱۵۶ ص.

شعر من.

تهران، جوانه، (۱۳۴۵). رقیعی، ۱۲۷ ص * تهران، امیرکبیر، ۱۳۵۳.
رقیعی، ۸۳ ص * چاپ ۴. تهران، امیرکبیر، ۱۳۵۶. رقیعی، ۸۸ ص.

شهر شب و شهر صبح.

تهران، مروارید، ۱۳۴۶. رقیعی، ۱۰۰ ص * چاپ ۳، تهران، مروارید،
(۱۳۵۵)، رقیعی، ۹۶ ص.

فریادهای دیگر و عنکبوت رنگ.

تهران، جوانه، ۱۳۵۰. رقیعی، ۱۱۴ ص * تهران، دنیا، ۱۳۵۵. رقیعی،
۱۰۳ ص.

قصه رنگ پریده.

تهران، مطبعه سعادت، حمل ۱۳۰۰ (چاپ‌های بعدی در مجموعه آثار).

قلم انداز.

تهران، دنیا، ۱۳۴۹. رقی، ۱۳۳ ص * چاپ ۴. تهران، دنیا، ۱۳۵۵.
رقی، ۱۳۵ ص.

کشتی و توفان (۵۰ نامه از نیما).

تهران، امیرکبیر، ۱۳۵۱. رقی، ۱۱۸ ص.

کندوهای شکسته.

تهران، نیل، ۱۳۵۰. رقی، ۱۳۲ ص * چاپ ۳. تهران، نیل، ۱۳۵۷.
رقی، ۱۵۱ ص.

ماخ اولاً.

تبریز، شمس، (۱۳۴۴). خشتی، ۸۰ ص * تهران، دنیا، ۱۳۵۰. رقی،
۷۸ ص * چاپ ۴. تهران، دنیا، ۱۳۵۶. رقی، ۷۸ ص.

مانلی و خانه سربولی.

تهران، صفی علیشاه، ۱۳۳۶. رقی، ۸۵+۶ ص (بکوشش: ابوالقاسم
جنتی عطایی، فقط «مانلی» است). * تهران، امیرکبیر، ۱۳۵۲. رقی،
۹۴ ص * چاپ ۲. تهران، امیرکبیر، ۱۳۵۶. رقی، ۹۴ ص.

مجموعه اشعار نیما یوشیج، زندگانی و اشعار او.

بکوشش: ابوالقاسم جنتی عطایی. تهران، صفی علیشاه، ۱۳۳۴. رقی،
۱۹۳ ص. * تهران، صفی علیشاه، ۱۳۴۶. وزیر، ۳۵۲ ص.

مرغ آمین [مجموعه اشعار از نیما و ۵ شاعر دیگر]. تهران، بی نا، ۱۳۳۵،
وزیری، ۴۱ ص.

مرقد آقا.

تهران، کلاله خاور، ۱۳۰۹ (چاپ معدود) * تهران، مرجان، ۱۳۴۹.
رقعی، ۹۰ ص. (چاپهای بعدی در «کندوهای شکسته»).

ناقوس.

تهران، مروارید، ۱۳۴۶. رقیعی، ۱۰۱ ص. * چاپ ۴. تهران، مروارید،
۱۳۵۷. رقیعی، ۱۰۱ ص.

نامه‌های نیما به همسرش، عالیه.

تهران، آگاه، ۱۳۵۰. رقیعی، ۶۲ ص. مصور * چاپ ۵. تهران، آگاه،
۱۳۵۷. رقیعی، ۶۲ ص. مصور.

نیما یوشیج کیست؟ چیست؟

بکوشش ابوالقاسم جنتی عطائی. تهران، احمد ناصحی، بهمن ۱۳۳۳.

پراکنده
در جراید و مجموعه‌ها

«آخرین آواز» «دزدمونا» (ترجمه منظوم آوازی از اتللو).
فردوسی، ۹، ش ۳۲۰ (۲۸ آبان ۱۳۳۶): ۱۷.

«آخرین شعر چاپ نشده نیمایوشیج (قصیده‌ای در منقبت حضرت
علی «ع»»).

صدای وطن، ش ۱ (۲۳ فروردین ۱۳۳۷): ۹.

«آغوش، مرد راه، افسانه».

پیام نوین، ۴، ش ۴ (۱۳۴۰): ۳۳ و ۳۷ و ۵۵.

«آهنگر» (شعر).

امید ایران، ۸، ش ۲۹ (۲ دی ۱۳۳۵): ۱۶ * کتاب هنر و ادبیات امروز،
ش ۲ (۱۳۴۵): ۳-۴.

«آی آدمها» (شعر).

امید ایران، ۴، ش ۲۰ (۲ آبان ۱۳۳۳): ۱۳ * هنرجو، ش ۱ (دی
۱۳۵۶): ۲۲. * روشنفکر، ۱۶، ش ۷۶۶ (۲۴ تیر، ۱۳۴۷): ۳۴.

«آی شب، آی آدمها، قایق، داروک» (شعر).
کتاب مرجان، ج ۴ (۱۳۵۶): ۹-۱۶.

«ابهام در شعر» (از حرفهای همسایه).
کتاب کیهان هفته، ش ۳۶ (تیر ۱۳۴۱): ۱۸۶-۱۸۷.

«اجاق سرد». (شعر).

امید ایران، ۴، ش ۱۳ (۱۴ شهریور ۱۳۳۳): ۱۱ و فردوسی، ۶، ش ۱۵۹
(۲۰ مهر ۱۳۳۳): ۱۱ آسیای جوان، ش ۲۱ (۲۲ تا ۲۹ خرداد ۱۳۴۷):
۸.

«ارزش احساسات».

موسیقی، ۱، ش ۱۰ (دی ۱۳۱۸): ۱-۵ و ش ۱۱ و ۱۲ (بهمن واسفند): ۱-۶ و
ش ۱ (فروردین ۱۳۱۹): ۳-۷ و ش ۲ (اردیبهشت): ۶-۱۲ و ش ۳ (خرداد):
۷-۱۲ و ش ۴ (تیسر): ۱۷-۲۵ و ش ۵ (مرداد): ۱۵-۲۱ و ش ۶ و ۷
(شهریور و مهر): ۱۲-۲۰ و ش ۸ (آبان): ۹-۱۷ و ش ۹ (آذر): ۸-۲۰
* موزیک ایران، ش ۱۳ (اردیبهشت ۱۳۵۱): ۶-۸ و ش ۱۴ (خرداد):
۶-۷ و ش ۱۵ (تیر): ۹-۱۰ و ش ۱۶ (مرداد): ۱۲-۱۵.

«از: افسانه» (قطعه‌ای از «افسانه»).

فردوسی، ۶، ش ۱۸۶ (۲۹ فروردین ۱۳۳۴): ۱۲.

«از حرفهای نیمایوشیح. (هنر میگوید: من دیر می‌آیم).»

کاوه، ۱۵، ش ۶۶ (فروردین ۱۳۵۶): ۵۲.

«از حرفهای همسایه».

صدا، ش ۱ (۱۳۵۱): ۲

«از حرفهای همسایه. ماخ اولاً (نمونه نثر و شعر نیما).»

فصلهای سبز، ش ۲ (آبان ۱۳۴۸): ۱ - ۲.

«از حرفهای همسایه نیمایوشیج و شعری از او». پیش آهنگی، ۱۱، ش ۱۳۰

(دی ۱۳۴۶): ۱۴.

«از دو نامه» (نمونه نثر نیما).

بازار. ویژه هنر و ادبیات. ش ۲۸ (۱۳۴۸): ۱.

«از: ماخ اولاً» (شعر).

نیروی سوم، ش ۳۴ (۲۸ فروردین ۱۳۳۲): ۳.

* روشنفکر، ۲، ش ۵۴ (۷ مرداد ۱۳۳۳): ۱۴ * جنگ هنر و ادب

امروز، دفتر ۲ (خرداد ۱۳۳۵): ۱۵۵ - ۱۵۶.

«از یک نامه، شکسته پره از دور» (یک نامه و ۲ شعر).

شعر دیگر، کتاب ۲ (۱۳۴۹): ۱ - ۵.

«استخراج از نامه نیمایوشیج به شین پرتو» (نمونه ای از شعر نیما).

روشنفکر، ۱، ش ۳ (۱۸ تیر ۱۳۳۲): ۱۴.

اشعار چاپ نشده‌ای از: نیما یوشیج (۳ رباعی).
روشنفکر، ۱۱ ش ۵۴۵ (۱۵ اسفند ۱۳۴۲): ۲۱.

«امید پلیده» (شعر — به‌مراه مقدمه و نظر احسان طبری بر این شعر).
نامهٔ مردم، ۱، ش ۱۸ (۱۸ اردیبهشت ۱۳۲۲): ۲.

«اندوهناک شب» (شعر)

موسیقی، ۲، ش ۱۰ (دی ۱۳۱۹): ۲۴ — ۲۸.

«اندیشهٔ ماهیگیر» (شعر).

فردوسی، ۹، ش ۳۱۵ (۲۳ مهر ۱۳۳۶): ۱۷.

«انگاسی» (مثلی بومی به شعر).

روشنفکر، ۱۳ ش ۶۳۷ (۲ دی ۱۳۴۴): ۴۶.

«اوبه رؤیایش» (شعر).

کتاب هفته، ش ۴۱ (۲۸ مرداد ۱۳۴۱): ۱۷۸ — ۱۸۳.

«ای شب» (شعر).

نوبهار، ۵۵، ش ۱۰ (۶ قوس ۱۳۰۱): ۱۴۸ * موسیقی، ۲، ش ۱۱ و ۱۲

(بهمن و اسفند ۱۳۱۹): ۱۷ — ۱۸ * فردوسی، ۵، ش ۱۳۸ (۲۸

اردیبهشت ۱۳۳۳): ۱۳.

«این زبان دل افسردگان است» (شعر).

آرش، ۲، ش ۱ (تیر ۱۳۴۳): ۱ * دفترهای زمانه، دفتر اول (چاپ سوم
۱۳۵۵): ۱.

«باد میگردد» (شعر).

فردوسی، ۶، ش ۱۷۶ (۱۹ بهمن ۱۳۳۳): ۱۱.

«باران» (شعر).

تلاش، ش ۱۰ (خرداد ۱۳۴۷): ۳۵.

«با غروبش» (شعر).

فردوسی، ۷، ش ۲۲۱ (۲۸ آذر ۱۳۳۴): ۱۷.

«بخوان ای همسفر با من، خانه ام ابری است.»

آرش، ۱، ش ۳ (اردیبهشت ۱۳۴۱): ۱-۳ و ۴۴ * دفترهای زمانه، دفتر
اول (چاپ سوم ۱۳۵۵): ۵.

«بر سر قایق» (شعر).

روشنفکر، ۱۵، ش ۷۵۹ (۶ خرداد ۱۳۴۷): ۳۶.

«بریده‌ای از منظومهٔ «قلعهٔ سقریم» شعری چاپ نشده از نیمایوشیج.»

بنیاد، ۱، ش ۱ (اسفند ۱۳۵۵): ۲۹.

«بعد از غروب» (شعر).

تهران مصور، ش ۶۹۹ (۲۸ دی ۱۳۳۵): ۱۵.

«بوجهل من» (شعر).

بنیاد، ۱، ش ۴ (تیر ۱۳۵۶): ۵۰.

«بهار» (شعر).

در راه هنر، ۱، ش ۲ (فروردین ۱۳۳۴): ۳ + کاوه، ۱۴، ش ۶۳
(فروردین ۱۳۵۵): ۵.

«بهار، قسمتهائی از منظومه «افسانه»»
کتاب مرجان، ج ۱ (۱۳۵۷): ۱۱ - ۱۲.

«بهاران» (شعر).

پیام نوین، ۵، ش ۶ (فروردین ۱۳۴۲): ۸ - ۹.

«پادشاه فتح» (شعر).

نامه مردم، ۲، د ۵ ش ۴ (۷ دی ۱۳۲۶): ۵۸ - ۶۳.

«پریان» (شعر).

موسیقی، ۲، ش ۵ (مرداد ۱۳۱۹): ۲۶ - ۳۳.

«پس مستی» (یک رباعی از نیما).
فردوسی، ۵، ش ۱۱۳ (۲۶ آبان ۱۳۳۲): ۱۱.

«تا صبحدمان درین شب گرم» (شعر).
روشنفکر، ۱۵، ش ۷۵۴ (۵ اردیبهشت ۱۳۴۷): ۳۷.

«تا صبحدمان ... قصهٔ مرقد آقا» (شعر و قصه‌ای از نیما).
خوشه، ۱۲، ش ۱۵ - ۶۱۴ (۱۰ تا ۱۷ دی ۱۳۴۶): ۱۵ - ۲۱ و ۵۲.

«ترا من چشم در راهم». پیش‌آهنگی، ۸، ش ۹۵ (بهمن ۱۳۴۳): ۳۰ *
پیش‌آهنگی، ۱۱، ش ۱۲۴ (تیر ۱۳۴۶): ۲۴.

«تلخ» (شعر).

کتاب هفته، ش ۵ (۱۴ آبان ۱۳۴۰): ۱۴۳.

«توفان» (شعر).

پیام نوین، ۴، ش ۹ (خرداد ۱۳۴۱): ۳۰ - ۳۳.

«تی تیک تی تیک، سنگ‌پشت، نامه‌ای به بهجت کوچولو».
کتاب مرجان، ج ۲ (۱۳۵۷): ۳ - ۶ و ۱۶۷.

«جواب» (شعر).

پیام نوین، ۴، ش ۵ (۱۳۴۰): ۲۶.

«چراغ را...» (شعر).

فردوسی، ۶، ش ۲۰۳ (۲۴ مرداد ۱۳۳۴): ۱۱.

«چشمه کوچک» (شعر).

امید ایران، ۸، ش ۱۳۷ (۳۰ دی ۱۳۳۵): ۱۶.

«چند بیتی از افسانه نیما».

امید ایران، ۱۱، ش ۲۱۳ (۲۹ تیر ۱۳۳۷): ۲۰.

«چند رباعی از: تیمایوشیج» (۳ رباعی).

روشنفکر، ۹، ش ۴۰۲ (۱۱ خرداد ۱۳۴۰): ۳۳.

«چهار رباعی از نیمایوشیج».

کاو، ۱۳، ش ۶۱ (آذر ۱۳۵۴): ۴۰.

«چهار رباعی نیما» (بمناسبت سالگشت مرگ او).

روشنفکر، ۸، ش ۳۸۴ (۲۹ دی ۱۳۳۹): ۳۴.

«۴ شعر از مجموعه ماخ اول، دریا».

روزنامه کیهان، (۱۶ دی ۱۳۵۵): ۵ ویژه‌نامه.

«حرفهای همسایه» (نمونه نثر نیما).

بازار، ویژه هنر و ادبیات، ش ۱۹ (دی ۱۳۴۵): ۳.

«حرفهائی از نیما دربارهٔ «وزن»»
روشنفکر، ش ۸۹۶ (۵ اسفند ۱۳۴۹): ۵۲.

«حرفهائی از نیما دربارهٔ «وزن» و دوربای از نیما»
کاوه، ۹، ش ۳۹ (بهمن ۱۳۵۰): ۷۶۹ — ۷۷۰.

«خارکن» (شعر).
امید ایران، ۱۱، ش ۲۲۰ (۱۶ شهریور ۱۳۳۷): ۲۱.

«خرمن ها» (شعری از کتاب «شعر من»)
فردوسی، ۷، ش ۲۱۱ (۱۸ مهر ۱۳۳۴): ۱۱.

«خروس و روباه» (شعر).
امید ایران، ۸، ش ۱۳۴ (۹ دی ۱۳۳۵): ۱۶.

«خواب زمستانی» (شعر).
اندیشه نو، ۱، ش ۱ (۱۵ آذر ۱۳۲۷): ۲۴.
نیروی سوم، ش ۳۷ (۱۱ اردیبهشت ۱۳۳۲): ۲.

«خونریزی» (شعر).
کتاب هفته، ش ۵۰ (۲۹ مهر ۱۳۵۰): ۱۷۹ — ۱۸۰.

«دائمی چه کرد...» (یک رباعی از نیما).

فردوسی، ۵، ش ۱۳۱ (۱۰ فروردین ۱۳۳۳): ۱۳.

«درآمد منظومه بلند قلعه سقریم (شعری چاپ نشده از نیما)».
روزنامه اطلاعات. (۱۶ دی ۱۳۵۵): ۱۱.

«در جوار سخت سر» (شعر).

نیروی سوم، ش ۳۲ (۱۴ فروردین ۱۳۳۲): ۴.
* امید ایران، ۱۱، ش ۲۱۱ (۱۵ تیر ۱۳۳۷): ۷.

«در شب سرد زمستانی» (شعر).

روشنفکر، ۱۶ ش ۷۹۷ (۲۸ بهمن ۱۳۴۷): ۳۴.

«در فروبند» (شعر).

کویر، ۱، ش ۱ (...): ۶-۷.

«دستخط شاعر» (نامه ای از نیما به خط خود او).

روزنامه اطلاعات (۹ دی ۱۳۵۰): ۱۱.

«دل فولادم» (شعر).

کتاب هفته، ش ۹ (۱۲ آذر ۱۳۴۰): ۱۳۰ - ۱۳۱ * صدا ویژه نامه هنرو
ادبیات (زمستان ۱۳۵۱): ۵ - ۶.

«دنیا تمام نشده، پس شعر هم تمام شدنی نیست (یادداشتی منتشر نشده)».

روزنامه کیهان (۱۵ دی ۱۳۵۴): ۱۱.

«دنیای غم» (شعر).

روشنفکر، ۲، ش ۷۵ (۹ دی ۱۳۳۳): ۱۲.

«دنیای غم، شرم» (شعر).

پیام نوین، ۴، ش ۳ (آذر ۱۳۴۰): ۷۱ و ۷۸.

«دوازده رباعی، هاد، نفتخواره، آسمان بکرز...»

دفترهای زمانه. (دی ۱۳۵۷): ۳ - ۹ و ۵۰ - ۵۷ و ۱۳۵.

«دو رباعی، از: نیمایوشیج.»

فردوسی، ۵، ش ۱۳۵ (۷ اردیبهشت ۱۳۳۳): ۱۱.

«دو رباعی از: نیمایوشیج (بسوی صبح، گرد تو حقیقتی است).

روشنفکر، ۱۰ ش ۴۸۱ (۱۵ آذر ۱۳۴۱): ۲۰.

«دوش» (شعر).

فردوسی، ۶، ش ۱۸۹ (۱۹ اردیبهشت ۱۳۳۴): ۱۲ * بنیاد، ۱، ش ۷

(مهر ۱۳۵۶): ۸۱.

«دو نامه. از حرفهای همسایه.»

بازار. ویژه هنر و ادبیات. ش ۴۰ (بهمن ۱۳۴۸): ۱۲.

«دو نامه چاپ نشده از نیما (میز تحریر من تخته سنگ کنار رودخانه هاست)».

بازار. ویژه هنر و ادبیات، ش ۳۳ (دی ۱۳۴۷): ۲.

«دو نوشته چاپ نشده از نیما، دو شعر از نیما. من چهره ام گرفته... می تراود مهتاب.»

بازار. ویژه هنر و ادبیات. ش ۳۰ (دی ۱۳۴۶): ۳ و ۱۱.

«دیوانه» (یک رباعی از نیما).

تابان، ۲، ش ۵ (مرداد ۱۳۴۳): ۱۵.

«رباعی» (یک رباعی از نیما).

فردوسی، ۵، ش ۱۳۴ (۳۱ فروردین ۱۳۳۳): ۱۳.

«رباعی» (یک رباعی از نیما).

فردوسی، ۵، ش ۱۳۶ (۱۴ اردیبهشت ۱۳۳۳): ۱۳. ش ۱۳۷ (۲۱ اردیبهشت) ۱۳.

«رباعیات نیما» (۵ رباعی).

روشنفکر، ۱۳، ش ۶۲۳ (۲۵ شهریور ۱۳۴۴): ۳۲.

«رباعی‌هایی از نیمایوشیج» (۳ رباعی).
روشنفکر، ۱۶، ش ۸۱۲ (۱۹ خرداد-۱۳۴۸): ۳۴.

«روزگار کودکی».

امید ایران، ۸، ش ۱۳۶ (۲۳ دی ۱۳۳۵): ۱۷.

«ری را» صدا می‌آید امشب، چوک و چوک، به شب آویخته مرغ
شباوینز» (۳ شعر).

روزنامه کیهان. (۱۵ دی ۱۳۵۴): ۱۱.

«زندگی» (آرزوی نیما و یک رباعی او).

روشنفکر، ۱۳، ش ۶۲۲ (۱۸ شهریور ۱۳۴۴): ۳۲.

«سایه خود» (شعر).

روشنفکر، ۱۶، ش ۷۷۰ (۲۱ مرداد ۱۳۴۷): ۳۷.

«سایه خود، آی آدمها» (۲ شعر).

آرش، ۱، ش ۷ (زمستان ۱۳۴۲): ۱-۲ و ۱۹۲ مکرر * دفترهای

زمانه، دفتر اول (چاپ سوم ۱۳۵۵): ۶-۷.

«سخن» (یک رباعی از نیما).

روشنفکر، ۲، ش ۷۶ (۱۶ دی ۱۳۳۳): ۱۴.

«سخنان نیما درباره شعر».

روزنامه رستاخیز. (۲۲ دی ۱۳۵۶): ۲۴.

«سرود چینی» (شعر).

فردوسی، ۶، ش ۱۷۱ (۱۴ دی ۱۳۳۳): ۱۳ * کتاب هفته، ش ۴۸ (۱۵

مهر ۱۳۴۱): ۱۹۲ - ۱۹۳.

«سن هفتم، از پرده دوم «اتللو» (شعر).

فردوسی، ۷، ش ۲۲۴ (۱۹ دی ۱۳۳۴): ۱۱.

«سه رباعی، از نیما یوشیج».

روشنفکر، ۲، ش ۷۴ (شماره مخصوص زمستان ۱۳۳۳): ۲۰.

«شاعر جوان» (حرفهایی از نیما درباره «افسانه»).

روزنامه قرن بیستم، ۲، ش ۱۴ (۲۶ رجب ۱۳۴۱ هـ.ق.): ۳-۴.

«شب پره ساحل نزدیک» (شعر).

فردوسی، ۶، ش ۱۵۴ (۱۶ شهریور ۱۳۳۳): ۱۳ * کاوه، ۴، ش ۱۲

(اسفند - فروردین ۱۳۴۵): ۶۹.

«شب تاب» (شعر).

کتاب هفته، ش ۱۳ (۱۰ دی ۱۳۴۰): ۱۲۲.

«شعر (قطعه‌ای از عنکبوت رنگ) — نکته (از حرفهای همسایه)».
خروس جنگی، ش ۳ (خرداد ۱۳۳۰): ۱-۲ و ۱۱-۱۲.

«شعرهای چاپ نشده‌ای از نیمایوشیج» (۳ رباعی)
روشنفکر، ۱۴، ش ۶۷۰ (۲۷ مرداد ۱۳۴۵): ۳۲.

«شعر همگانی، عبدالله طاهر و کنیزک» (نمونه‌ای از نثر و نظم نیما).
روزنامه ایران ما، ش ۱۹۰ (۲۲ مرداد ۱۳۳۳): ۳.

«شعری از نیمایوشیج» (دو رباعی بخط نیما).
کاو، ۱۲، ش ۵۴ (مهر ۱۳۵۳): ۱۸.

«شمع کرجی» (شعر). موسیقی، ۱، ش ۱۱ و ۱۲ (بهمن و اسفند
۱۳۱۸): ۲۸-۳۰.

«شیر» (شعر).

نیروی سوم (۲۱ فروردین ۱۳۳۲): ۴.

«صدای جنگ» (شعر).

موسیقی، ۱، ش ۸ (آبان ۱۳۱۸): ۱۶.

«طوفان» (شعر).

موسیقی، ۲، ش ۹ (آذر ۱۳۱۹): ۲۸-۳۲.

«عبدالله طاهر و کنیزک» (شعر).

موسیقی، ۲، ش ۶ و ۷ (شهریور و مهر ۱۳۱۹): ۳۹ - ۴۰.

«عقایدی در بارهٔ وزن در شعر».

روزنامهٔ نهیب آزادی (مهر ۱۳۴۱): ۵.

«غراب» (شعر).

موسیقی، ۱، ش ۹ (آذر ۱۳۱۸): ۲۹ - ۳۰.

«فصلی از «تعریف و تبصره» جاده خاموش است... برف...».

بازار، ویژهٔ هنر و ادبیات، ش ۸ (دی ۱۳۴۴): ۲.

«قایق» (شعر).

فردوسی، ۷، ش ۲۴۹ (۱۲ تیر ۱۳۳۵): ۱۳ * پیام نوین، ۴، ش ۳ (آذر ۱۳۴۰): ۵۵ - ۵۶.

«قسمتی از نامهٔ» نیمایوشیچ «به پرویز ناتل خانلری».

اطلاعات هفتگی، ش ۱۹۲۰ (۲۲ دی ۱۳۵۷): ۳۵.

«قصیده در وصف بهار و منقبت مولای متقیان علی (ع)، وقت است،

رباعی» (۳ شعر).

دفترهای زمانه (آبان ۱۳۵۷): ۴۵ - ۴۹ و ۵۳ و ۷۵.

«ققنوس» (شعر).

موسیقی، ۲، ش ۲ (اردیبهشت ۱۳۱۹): ۲۳ - ۲۵.

«قو» (شعر). موسیقی، ۱، ش ۱۰ (دی ۱۳۱۸): ۱۴ - ۱۶.
فردوسی، ۶، ش ۱۶۶ (۹ آذر ۱۳۳۳): ۱۱.

«کار شب پیا» (شعر بلند).

پیام نو، ۳، ش ۱ (مهر ۱۳۲۵): ۷۸ - ۸۶.
* اطلاعات سالانه، ش ۴ (۱۳۴۲): شعر نو ۸.

«کار شب پیا، مهتاب، وقت است...» (۳ شعر).
کتاب مرجان، ج ۵ (۱۳۵۶): ۷ - ۱۵.

«کی میرسد باران» (داروک، شعر).

فردوسی، ۵، ش ۱۲۶ (۲۷ بهمن ۱۳۳۲): ۱۱.

«گل مهتاب» (شعر).

موسیقی، ۲، ش ۱ (فروردین ۱۳۱۹): ۱۸ - ۲۱.

«ماخ اولا» (بخشی از یک منظومه).

آرش، ۲، ش ۳ (آبان ۱۳۴۴): ۱۹ - ۲۰ * پیام نوین، ۷، ش ۱۰ (دی
۱۳۴۴): ۲۱ - ۲۲

* دفترهای زمانه، دفتر اول (چاپ سوم ۱۳۵۵): ۱۰ - ۱۱.

«ما در قبرستانی بیش زندگی نمی‌کنیم» (نمونه‌ای از نثر نیما).

فردوسی، ۵، ش ۱۳۰ (۲۵ اسفند ۱۳۳۲): ۱۴.

«مادری وپسری» (شعر).

نامهٔ مردم، ۲ (۵۵)، ش ۲ (آبان ۱۳۲۵):

«مایهٔ اصلی اشعار من رنج است» (خلاصهٔ سخنرانی در کنگرهٔ نویسندگان، سال ۱۳۲۵).

فردوسی، ۲۴، ش ۱۰۸۹ (۲۲ آبان ۱۳۵۱): ۱۸-۱۹.

«مرد کوهستان» (شعر).

کاوه، ۱۰، ش ۴۴ (آذر ۱۳۵۱): ۴۵۷.

«مرغ آمین، روی بندرگاه» (۲ شعر).

کتاب مرجان، ج ۶ (۱۳۵۶): ۹-۱۵ و ۲۴.

«مرگ کاکلی، نامه‌های همسایه، نامه‌ای به ناکتا» (۳ نمونه از شعر و نثر نیمه).

کتاب مرجان، ج ۳ (۱۳۵۷): ۱۱-۱۲ و ۲۰۵-۲۰۸.

«معلوم نیست در توفان این زندگی...» (نمونهٔ نثر نیمه).

کاوه، ۱۳، ش ۵۹ (مرداد ۱۳۵۴): ۶۰ *

آرش، ۲، ش ۳ (آبان ۱۳۴۴): ۱۱۶ * کاوه، ش ۵۹ (مرداد ۱۳۵۴): ۶۰

* دفترهای زمانه، دفتر اول (چاپ سوم ۱۳۵۵): ۲۱۰.

«من به رودخانه شبیه هستم.» (نیمه از زبان نیمه).

روزنامه کیهان (۱۶ دی ۱۳۵۵): ۵ ویژه‌نامه.

«من زندگیم را با شعرم بیان کرده‌ام (مقاله‌ای که اولین بار منتشر می‌شود)».

روزنامه اطلاعات (۱۶ دی ۱۳۵۵): ۱۱.

«من سلطان چرندگان و خزندگان تنبلم» (۸ قطعه از شعر و نثر نیما بمناسبت نوزدهمین سالگرد خاموشی او).

روزنامه رستاخیز. (۱۴ دی ۱۳۵۶): ۷.

«مهتاب (می‌تراود مهتاب)». پیش‌آهنگی، ۱۶، ش ۶ (شهریور ۱۳۵۱): ۲۶.

«می‌تراود مهتاب» (شعر).

مهر، ش ۷۰ (دی ۱۳۵۶): ۳۳.

* اطلاعات هفتگی، ش ۱۹۲۲ (۶ بهمن ۱۳۵۷): ۳۵.

«می‌خندد» (شعر).

کتاب هفته، ش ۱۴ (۱۷ دی ۱۳۴۰): ۱۵۰ - ۱۵۱ * روشنفکر، ۱۶،

ش ۷۷۷ (۸ مهر ۱۳۴۷): ۳۴.

«میرداماد» (شعر).

فردوسی، ۵، ش ۱۵۰ (۱۹ مرداد ۱۳۳۳): ۱۳.

«ناقوس» (شعر).

علم و زندگی، ۱، ش ۶ (خرداد ۱۳۳۱): ۵۱۴ - ۵۱۵.

«نامهٔ خلاصهٔ نامهٔ نیما به شین پرتو (علی شیراز پور).

آرش، ۲، ش ۳ (آبان ۱۳۴۴): ۲ - ۱۶ * دفترهای زمانه، دفتر اول

(چاپ سوم ۱۳۵۵): ۱۵ - ۲۷.

«نامه‌ای از پدربه شرا گیم».

روزنامهٔ اطلاعات (۵شنبه ۱۶ دی ۱۳۵۵): ۱۴.

«نامه‌ای منتشر نشده از نیما یوشیج» (نامه‌ای به برادرش).

روزنامهٔ کیهان (۵شنبه ۹ دی ۱۳۵۰): ۶.

«نامهٔ نیما» (به پ. ن. خانلری و جوابیهٔ او).

سخن، ۱۱ (۱۳۳۹): ۸۰ - ۸۴ و ۵۷۳ - ۵۷۷.

«نمونهٔ آثار خوب نیما». (شهر صبح، مرغ غم).

راهنمای کتاب، ۴ (۱۳۴۰): ۹۴۴ - ۹۴۷.

«نیما سخن می‌گوید» (متن سخنرانی در کنگرهٔ سال ۱۳۲۵).

روشنفکر، ۱۴، ش ۶۸۹ (۸ دی ۱۳۴۵): ۲۹ و ۳۶.

«نیما و حافظ» (بخشی از افسانه).

روشنفکر، ۱۰، ش ۴۶۳ (۱۱ مرداد ۱۳۴۱): ۱۱.

«وای برمن» (شعر)

نامه مردم، ۲، ۵۵، ش ۳ (آذر ۱۳۲۵):

* فردوسی، ۷، ش ۳۴۲ (۲۵ اردیبهشت ۱۳۳۵): ۱۱ * پیام نوین، ۳،
ش ۳ (آذر ۳۳۹): ۷.

«وصیت نامه نیا یوشیج».

سپید و سیاه، ۷، ش ۳۳۵ (۱۵ بهمن ۱۳۳۸): ۵ * جوانان رستاخیز، ۲،
ش ۷۹ (۲۳ دی ۱۳۵۵): ۱۲.

«هست شب، داروگ، داستانی نه تازه، در چنین وحشت نما پائیز،
خواب زمستانی، قایق، چند نامه».

دفترهای زمانه، دفتر اول (چاپ سوم ۱۳۵۵): ۳ - ۱۰ و ۱۲ - ۱۴.

«هفت برگزیده از هشت شعر نیما».

تلاش، ۱۰، ش ۵۵ (بهمن ۱۳۵۴): ۷۶ - ۷۷.

«هنر» (نظر نیما درباره هنر).

تهران مصور، ش ۵۷۱ (۲۲ مرداد ۱۳۳۳): ۱۵.

«هنگام که گریه می دهد ساز آهنگر در جوار سخت سر خشک آمد
کشتگاه من. ری را» (۴ شعر).

کتاب هفته، ش ۱۸ (۲۲ بهمن ۱۳۴۰): ۱۴۶ - ۱۵۱.

«هنگام که نیل چشم دریا» (شعر).

کاوش، ۱، ش ۱ (شهریور ۱۳۳۹): ۷۵.

«هنوز من زنده هستم. نامه منتشر نشده‌ای از نیما».

روزنامه کیهان (۱۶ دی ۱۳۵۵): ۴ ویژه‌نامه.

«یاد، در بسته‌ام» (۲ شعر).

دفترهای زمانه، (فروردین ۱۳۵۲): ۴۷ - ۵۰.

«یادداشتی از نیما یوشیج در شعر و شاعری».

فلک الافلاک، ش ۲ (زمستان ۱۳۵۱): ۳ - ۶.

«یک رباعی - از حرفهای همسایه».

از شعر تا قصه، دفتر سوم (شهریور ۱۳۴۹): ۳-۵.

«یک قصه و دو طرح از نیما» (نقاش. غول. دیدار).

روزنامه اطلاعات (۱۶ دی ۱۳۵۵): ۱۲.

«یک نامه. (از حرفهای همسایه)». پیش‌آهنگی، ۱۶، ش ۱۰ (دی)

۱۳۵۱): ۲۱.

«یک نامه از نیما (دربارهٔ شعر)» پیش‌آهنگی، ۱۶، ش ۹ (آبان و آذر ۱۳۵۱): ۳۰.

«یکی از رباعیات نیما به زبان طبری، غزلی منتشر نشده از نیما» (مژده آورده‌ام، از روشنی صبح و سپید).
روزنامهٔ کیهان (۱۵ دی ۱۳۵۶): ۷۶ ویژهٔ هنر و اندیشه.

دُر کتابها

صفحاتی از کتاب

اسفندیاری، عباسقلی. زندگانی حسن اسفندیاری (محتشم السلطنه). تهران، بی‌نا، [۱۳۲۴]: ۴۴ - ۴۵ [قصیده نیما در ثناء او].

انوری، حسن؛ خبره‌زاده، علی اصغر. سخن و اندیشه. تهران، توس، ۱۳۵۵: ۱۰۸ - ۱۱۳ و ۲۴۶ - ۲۶۹ و ۴۴۴ - ۴۸۳ (گزیده‌ای از نیما).

بهشتی، احمد. رباعی‌نامه. تهران، روزنه، ۱۳۵۶: ۳۲۲ (یک رباعی نیما).

پهلوان، عباس. کتاب شعر و قصه. تهران، بی‌نا، ۱۳۵۲: ۴ (حرفهای آن پیرمرد (نیما)).

تبا. لطیفه‌ها. مشهد، باستان، ۱۳۴۳: ۶۲ (شعر میرداماد).

جنتی عطائی. ابوالقاسم. سخنان بزرگان. تهران، اقبال، ۱۳۴۷: ۱۵۹، ۱۷۶، ۱۸۳.

حاکمی، اسماعیل. آشنائی با ادبیات فارسی. تهران، رز، ۱۳۵۰: ۳۹، ۵۲.

حاکمی، اسماعیل. ادبیات معاصر ایران. تهران، رز، ۱۳۵۳: ۷۸ - ۸۸ (گزیده‌ای از اشعار).

حقیقت، عبدالرفیع (رفیع). نگین سخن. جلد ۱. تهران، کتب ایران، ۱۳۵۰: ۴۳.

حمیدی، مهدی. دریای گوهر. جلد ۳. تهران، امیرکبیر، ۱۳۴۱ «چاپ ۲»: ۲۶۱ - ۲۶۶ (گزیده‌ای از اشعار).

خبره‌زاده، علی اصغر. جدال نور و ظلمت، مبانی فرهنگ ملی (جلد اول). تهران، آبان، ۱۳۵۶ «چاپ ۲»: ۲۲۲ - ۲۴۵ (خانه‌ی سریویلی).

خبره‌زاده، علی اصغر. زبان و ادبیات فارسی. تهران، جاویدان، ۱۳۵۶
«چاپ ۲»: ۱۱۴ - ۱۱۸ و ۲۲۵ و ۳۵۶ و ۳۹۸ - ۴۰۷ (گزیده‌ای از
آثار نیما).

خبره‌زاده، علی اصغر ————— انوری، حسن.

خبره‌زاده، علی اصغر. گزیده‌ای از ادب فارسی. جلد ۲. تهران، زمان،
۱۳۵۲: ۱۰۶ و ۱۱۷ - ۱۱۸ و ۲۲۸ - ۲۲۹ و ۲۷۳ و ۲۸۷ - ۲۸۹ و ۳۰۱
- ۳۱۲ (گزیده آثار).

روشنگر، مجید. از نیما تا بعد. به انتخاب فروغ فرخزاد. تهران، مروارید،
۱۳۵۵ «چاپ ۲»: ۹ - ۳۰ (قسمتی از منظومه مانلی - خانه ام ابری ست
- در کنار رودخانه - ترا من چشم در راهم - برف - هنگام که گریه
میدهد ساز - هست شب و داستانی نه تازه - قایق - ری را).

زراروند، احمد منتخبی از: شاهکارهای شعر امروز. تهران، معراجی،
۱۳۴۶: ۱۷ - ۲۸ (مهتاب - دل فولادم - صدای چنگ - از شهر صبح
می‌خندد - اجاق سرد - بخوان ای همسفر با من).

سرمدی، عباس. نمونه‌های شعر نو. تهران، آسیا، بی تا: ۵ - ۴۲ (افسانه -
اجاق سرد - بخوان ای همسفر با من - دل فولادم - می‌خندد).

شاملو، احمد. زیباترین شعر نو. تهران، خوشه، ۱۳۴۷: ۵ - ۶ (من قایم)

نشسته بخشکی).

شاهرودی، اسماعیل (آینده). آخرین نبرد (مجموعه شعر). تهران، ۱۳۳۰:
(مقدمه نیما).

شاهرودی، اسماعیل (آینده). برگزیده شعرهای اسماعیل شاهرودی.
تهران، بامداد، ۱۳۴۸: ۹ - ۲۲ (مقدمه نیما بر شعر او).

شاهین، داریوش. راهیان شعر امروز. جلد ۱. تهران، ارسطو، ۱۳۴۹
«چاپ ۵ (۶)»: ۳۶۱ - ۳۷۱ (مهتاب - صدای چنگ - از شهر صبح -
اجاق سرد - بخوان ای همسفر با من - می خندد - قسمتی از منظومه مانلی -
ترا من چشم در راهم).

شمس، پرویز. چند نکته ... گفت و گوئی درباره زبان پارسی. تهران،
موسسه عالی حسابداری، ۱۳۴۹: ۱۵۹ - ۱۶۱ و ۱۹۸ - ۱۹۹ (مهتاب
- آی آدمها).

شیدبان، جعفر. شعرای معاصر. تهران، جاویدان، ۱۳۳۲:

غفاری، فرامرز. منظومه ها و شعرهای بلند آزاد. تهران، آذر، ۱۳۴۵: ۱۷ -
۳۳ (ناقوس).

قائمیان، حسن. یادبود نامه صادق هدایت. تهران، امیرکبیر، ۱۳۳۶: ۳۸۷

— ۳۸۸ (جغد پیر).

قیصری، ی. بزم سخن. تهران، زوار، ۱۳۴۲: ۳۴۱ — ۳۴۳.

کار، فریدون. شاهکارهای شعر معاصر ایران. تهران، امیرکبیر، ۱۳۳۷:
۵۸۱ — ۵۹۹ (مشیر- سرود- چینی - درجوار سخت سر- عقاب نیل - صدای
چنگ - ای شب).

گلپایگانی، حسین. منتخبی از اشعار شعرای معاصر ایران. تهران، آرمان،
۱۳۳۳: ۱۰۸ — ۱۱۰.

مشرف آزاد تهرانی، محمود (م. آزاد). شاعرانه‌ها، برگزیده‌ای از شعر
معاصر ایران. تهران، امید، ۱۳۵۵: ۱۷۷ — ۱۸۱ [ماخ اولاً — می تراود
مهتاب — هنگام که گریه میدهد ساز].

مصفا، مظاهر. فنند پارسی، نمونه‌های شعر دری. تهران، صفی علیشاه،
بی تا: ۴۱۱ — ۴۱۲.

منتخبی از بهترین آثار شعرای معاصر. تهران، شرق، ۱۳۳۲: ۳۵ — ۴۲ (آقا
توکا - اجاق سرد - رواجی - رباعی - قو).

موسوی، رحمت. باران رحمت. تهران، علمی، ۱۳۴۵: ۴۱۵.

نخستین کنگره نویسندگان. تیرماه ۱۳۲۵. تهران، بی نا، ۱۳۵۷
«چاپ ۲»: ۶۲ - ۷۲ (سخنرانی نیما درباره زندگی و شعرش).

نمونه‌های شعر آزاد. تهران، جیبی، ۱۳۴۴ «چاپ ۲»: ۹ - ۲۱ (گزیده اشعار).

هشترودی، محمدضیاء. منتخبات آثار (از نویسندگان و شعرای معاصرین).
تهران، بروخیم، ۱۳۴۲ ه.ق: ۶۰ - ۸۲ (گزیده اشعار).

www.tabarestan.info
تبرستان

در بارهٔ نیما

پایان نامهٔ تحصیلی

پورا احمد جکتاجی، محمد تقی Ship and Storm (ترجمهٔ انگلیسی کشتی و توفان) لیسانس، تهران، مدرسهٔ عالی ترجمه، ۱۹۷۴ م (۱۳۵۳)، ص. ۵۵.

شفیعیان، محمد جواد، نقد اشعار نیمایوشیج. لیسانس. دانشگاه مشهد. دانشکدهٔ ادبیات و علوم انسانی، ۲- ۱۳۵۱، ۱۱۳ ص. کتابنامه.

کریم زاده، محمد. رنگ محلی در شعر فرخی - منوچهری - نظامی - حافظ و نیمایوشیج. لیسانس. دانشگاه مشهد. دانشکدهٔ ادبیات و علوم انسانی، ۵- ۱۳۴۴، ۹۰ ص. کتابنامه.

مؤذن احمدی، عزیزالله. زبان شعر نیما. لیسانس. دانشگاه مشهد، دانشکدهٔ ادبیات و علوم انسانی، ۵- ۱۳۵۴، دو + ۹۴ ص. کتابنامه.

کتاب

آرش. ش ۲. ویژهٔ نیمایوشیج (مجموعهٔ مقالات). بکوشش سیروس طاهباز. تهران، مجلهٔ آرش، دی ۱۳۴۰. رقی، ۹۶ ص.

آل احمد، جلال. مشکل نیمایوشیج. تهران، مشعل و دانش، ۱۳۴۵. رقی، ۲۳ ص.

اخوان ثالث، مهدی (م. امید). بدعتها و بدایع نیمایوشیج. تهران، توکا، ۱۳۵۷. رقی، ۳۴۸ ص.

تهرانی، خسرو ————— گلسرخی، خسرو.

دستغیب، عبدالعلی. نیمایوشیج، نقد و بررسی. تهران، فرزین، ۱۳۵۱ - رقی، ۱۴۷ ص * چاپ ۲. تهران، پازند، ۱۳۵۴. رقی، ۱۴۷ ص. * چاپ ۳. تهران، پازند، ۱۳۵۶. رقی، ۱۴۷ ص.

شارق، بهمن. نیما و شعرپارسی (بررسی و نقد آثار نیمایوشیج). تهران، طهوری، ۱۳۵۰. رقی، ۱۷۶ ص.

طاهباز، سیروس. شاعر و آفتاب. نقاشی از: بهمن دادخواه. تهران، کانون پرورش فکری کودکان و نوجوانان، ۱۳۴۷. بیاضی ۲۴۰ ص. مصور.

گلسرخی، خسرو (خسرو تهرانی). نوگرایی نیمایوشیج، دید مادی از نوآوری نیما. تبریز، آذربایجان، ۱۳۵۷. رقی، ۳۸ ص * چاپ ۲. تهران، دنیای دانش. ۱۳۵۷. رقی، ۳۸ ص.

ملک زاده، محمد حسین. نیما. ساری، اداره کل فرهنگ و هنر استان مازندران، آبان ۱۳۵۶. خشتی، ۱۶ ص.

در جراید و مجموعه‌ها

«آب در خوابگاه مورچگان (بانزدهمین سالمرگ نیما یوشیج)». رودکی، ۴،
ش ۳۹ - ۴۰ (دی - بهمن ۱۳۵۳): ۵۲.

آتشی، منوچهر. «روستای جهانی نیما، طبیعت در شعر بنیانگذار شعر امروز
ایران». روزنامه کیهان (۹ دی ۱۳۵۰): ۶.

آتشی، منوچهر. «کندوهای شکسته». (نقد و بررسی کتاب). رودکی،
۱، ش ۸ (خرداد ۱۳۵۱): ۳۱.

آتشی، منوچهر. «گفت و شنودی درباره شعر امروز» (نیما و دیگران).
بازار. ویژه هنر و ادبیات، ش ۱۰ (اسفند ۱۳۴۴): ۳.

آتشی، منوچهر. «نگاهی به دو منظومه مانلی و سربولی». تماشا، ۷، ش
۳۵۳ (۶ اسفند ۱۳۵۶): ۲۲ - ۲۵ و ۸۳.

«آثار چاپ شده نیما، نخستین شناسندگان نیما». روزنامه کیهان. (۹ دی
۱۳۵۰): ۷.

آذری، علی. «شعر نو منحصربه «نیما» نیست، ضرورت زمان است»
[پاسخ به اظهارات عبدالعلی دستغیب درباره ادبیات معاصر ایران].
روزنامه کیهان. (۲۰ خرداد ۱۳۵۴): ۲۸.

آزاد، م ————— مشرف آزاد تهرانی، محمود.

آشوری داریوش (در گفتگو با احمد فتوحی). «تحلیلی از شعر و ادبیات
امروز ایران» (نیما و...). نگین، ۴، ش ۴۵ (بهمن ۱۳۴۷): ۶-۷ و ۶۷-
۷۱.

آل احمد، جلال. «به وصیت پیرمرد عمل نکرده اند.» روزنامه آیندگان
(۱۹ دی ۱۳۵۶): ۵.

آل احمد، جلال. «پیرمرد چشم ما بود.» آرش، ۱، ش ۲ (۱۳۴۰): ۶۵-
۷۵ * کتاب مرجان، ج ۳ (۱۳۵۷): ۱۹۷-۲۰۴ * دفترهای زمانه،
دفتر اول (چاپ سوم ۱۳۵۵): ۲۹-۳۸.

آل احمد، جلال. «مشکل نیما پوشیح.» علم و زندگی، ۱، ش ۵ (۱۳۳۱)
اردیبهشت: ۳۹۲-۴۰۰ و ۴۶۷-۴۷۷.

آل احمد، جلال. «نامه به نیما» (خطابیه عتاب آمیز نسبت به امضای نیما
جهت شرکت در بخارست). نیروی سوم، ۱، ش ۴۲ (۲۹ خرداد
۱۳۳۲): ۱ و ۳-۴.

آل احمد، جلال «نیما دیگر شعر نخواهد گفت» پیشه و هنر، ۲، ش ۸ (۱۳۴۴): ۱-۴ ضمیمه.

آل احمد، جلال؛ م. آزاد؛ و مهدی اخوان ثالث؛ و فروغ فرخزاد؛ و ابراهیم گلستان. «دیگران دربارهٔ نیما». روزنامهٔ آیندگان (۱۷ دی ۱۳۵۶): ۵.

آیا نیما براستی شاعر بود... نیما به گهنة سرایان فرمان داد: بمیرید!» روشنفکر. ۱۴ ش ۶۷۵ (۳۱ شهریور ۱۳۴۵) ۲۸ و ۴۲.

آیتی، عبدالمجید. «سخنی چند در پیرامون شعر نو» (نیما و دیگران). فرهنگ نو، ۱، ش ۵ (۲-۱۳۳۱): ۳۹-۵۲.

آیتی، عبدالمجید. «مرغ و طوفان» (پاسخ به رعدی آذرخشی و شعر «مرغ طوفان» او دربارهٔ نیما). راهنمای کتاب، ۱۲، ش ۵ و ۶ (مرداد-شهریور ۱۳۴۸): ۲۲۲-۲۲۴.

آینده _____ شاهرودی، اسماعیل.

«آیینۀ تاریخ، مرگ بنیانگذار شعر نو» روزنامهٔ کیهان (۱۶ دی ۱۳۵۴): ۱۲.

ابتهاج، هوشنگ (ه. ا. سایه) «نکته ای چند دربارهٔ شعر» (نیما و شعر او).

پیام نوین، ۸، ش ۷ (دی ۱۳۴۵): ۱ - ۳.

ابتهاج، هوشنگ؛ بهجت تبریزی، سیدمحمد حسین (شهریار). «توبمان. بمانیم که چه؟!» [دوشهر در ثای نیما]. روشنفکر، ۷، ش ۳۳۹ (۱۲ اسفند ۱۳۳۸): ۳۵.

ابتهاج، هوشنگ؛ مهدی اخوان ثالث؛ و فریدون توللی؛ و احمد شاملو؛ و نادر نادر پور؛ و محسن هشرودی: «کوتاه درباره نیما» جوانان رستاخیز، ۲ ش ۷۹ (۲۳ دی ۱۳۵۵): ۱۳.

ابراهیمی، محمد. «نیما در قلب دهقانان یوش» (گزارشی از یوش و خاطرات آشنایان نیما). روزنامه اطلاعات (۹ دی ۱۳۵۰): ۱۱ و ۱۳.

اخوان ثالث، مهدی (م. امید). «بحثی در شعر امروز، نوعی وزن» (در شعر نیما). فردوسی، ش ۹۰۷ (اردیبهشت ۱۳۴۸): ۲۸ - ۲۹.

اخوان ثالث، مهدی (م. امید). «برای دخترکم و آقای نیما» (شعر). در راه هنر، ۱، ش ۴ (تیر ۱۳۳۴): ۶.

اخوان ثالث، مهدی (م. امید). «بعضی از شاعران با پیرشدن از نیما دور می شوند.» روزنامه اطلاعات. (۱۶ دی ۱۳۵۵): ۱۱ - ۱۲.

اخوان ثالث، مهدی (م. امید). «با به پای شعر نیما، کار شب پای.» کتاب

هفته (کیهان هفته)، ش ۷۱ (۱ اردیبهشت ۱۳۴۲): ۱۲۶ - ۱۳۵.

اخوان ثالث، مهدی (م. امید). «چشم اندازنیم آفاق بلند همه عالم بود.»
روزنامه کیهان. (۱۵ دی ۱۳۵۶): ۶ ویژه هنر و اندیشه.

اخوان ثالث، مهدی (م. امید) — آل احمد، جلال.

اخوان ثالث، مهدی (م. امید). «شعر آزاد از قیود کهن» (نیما و دیگران).
بازار. ویژه هنر و ادبیات، ش ۹ (بهمن ۱۳۴۴): ۰۲.

اخوان ثالث، مهدی (م. امید). «عینیت و ذهنیت نیمایوشیج.» آرش، ۱،
ش ۲ (دی ۱۳۴۰): ۷۶ - ۹۳.

اخوان ثالث، مهدی (م. امید). «فصولی پراکنده درباره اینکه نیما مردی
بود مردستان.» اندیشه و هنر، ۱، ۹ (فروردین ۱۳۳۹):

* اندیشه و هنر، ۲ (۱۳۴۴): ۶۵۲ - ۶۷۴ * کتابهای ماه، ۴، ش ۱ و
۲ (فروردین و اردیبهشت ۱۳۳۹): ۱۰۰ - ۱۰۱. (بطور مختصر).

اخوان ثالث، مهدی — ابتهاج، هوشنگ

اخوان ثالث، مهدی (م. امید). «نوعی وزن در شعر» (در شعر نیما). پیام
نوین، ۵ ش ۶ (فروردین ۱۳۴۲): ۳۸ - ۵۰ و ش ۷ (اردیبهشت): ۴۶ -
۶۲ و ش ۱۱ (شهریور): ۱۵ - ۳۰ و ش ۱۲ (مهر): ۳۱ - ۴۳ و ۶،
ش ۱ (آبان ۱۳۴۲): ۳۳ - ۴۵ و ش ۲ (آذر): ۵۴ - ۶۶ * دفترهای

زمانه، ش ۲ (اسفند ۱۳۴۷): ۷۵ — ۱۶۳.

اخوان ثالث، مهدی (م. امید). «نوعی وزن در شعر امروز فارسی» (نیما و شعر او). در راه هنر، ۱، ش ۳ (خرداد ۱۳۳۴): ۳—۱۵ [خلاصه متن اصلی مندرج در پیام نوین].

اخوان ثالث، مهدی (م. امید). «نیما، هماهنگی و ترکیب.» هیرمند، ۱ (۱۳۴۴): ۳۰۵ — ۳۱۹.

اخوان ثالث، مهدی (م. امید). «یک سخن درباره آثاری که نیما به شیوه قدما سروده است.» صدف، ۱، ش ۶ (فروردین ۱۳۳۷): ۴۴۰ — ۴۴۶.

«ادبای بی سواد و عشاق سینه چاک، شعر را به سقوط کشانده اند.» (نیما و دیگران). جوانان رستاخیز، ش ۱۰۷ (۱۷ شهریور ۱۳۵۶): ۳۸ — ۳۹ و ۷۶.

ارجمنند، جمشید. «نه سال از مرگ نیما می گذرد.» بامشاد، ۱۳، ش ۱۷۹۲ (۱۷ تا ۲۴ دی ۱۳۴۷): ۸ — ۹.

«ارزش احساسات» (معرفی و بررسی کتاب). فردوسی، ۷، ش ۲۳۱ (۸ اسفند ۱۳۳۴): ۲.

«از کسانی که «مانلی» را خوانده اند، نظر می خواهیم.» (شروع مباحثه

پیرامون شعر نیما). فردوسی، ۹، ش ۳۱۵ (۲۳ مهر ۱۳۳۶): ۱۶.

استلامی، محمد. «بررسی شعر معاصر ایران» (نیما و دیگران). مهر، ۱۲ (۱۳۴۵): ۷۴۰-۷۴۶.

اسلامی ندوشن، محمدعلی. «مرگ نیما». یغما، ۱۲ (۱۳۳۸): ۵۲۶-۵۲۷.

«اشاره به گفتگو در رباعی نیمایوشیج» کتاب کیهان هفته، ش ۶۸ (فروردین ۱۳۴۲): ۹۸-۱۰۲.

«اشتباه است اگر نیما را پیشرو بدانیم.» روزنامه کیهان (۲۵ آذر ۱۳۵۵): صفحات مخصوص.

اعظم پرسا، نیر. «نیما، بمناسبت سالگشت خاموشی او»، هنرجو (نشریه دانشسرای هنر تهران)، ۱، ش ۱ (دی ۱۳۵۶): ۵-۸.

اعیان، فائزه. «آشنائی بیشتر با نیمایوشیج». فردوسی، ش ۸۶۰ (۳۰ اردیبهشت ۱۳۴۷): ۲۶-۲۷ و ش ۸۶۱ (۶ خرداد): ۲۶-۲۷ و ش ۸۶۲ (۱۳ خرداد): ۲۹-۳۰.

[افشار، ایرج]: «مرگ هوشنگ ایرانی» (از پیشگامان شعر نو. او و نیما). راهنمای کتاب، ۱۶، ش ۷-۹ (مهر-آذر ۱۳۵۲): ۵۳۸-۵۴۰.

اکبری، پدرام (ح، اکبری). «یوش نیما» (معرفی و بررسی فیلمی از نصیب نصیبی تهیه شده در رادیو و تلویزیون ملی ایران). نگین، ۴، ش ۴۴ (دی ۱۳۴۷): ۷۲.

الوند، احمد؛ ریاضی، ...؛ و منشی اده، کیومرث. «بحث و اظهار نظر در باره شعر نو». روزنامه کیهان (۲۲ تیر ۱۳۴۸): ۱۵.

الهی، صدرالدین. «دعا کنیم برای دکتر معین پاسدار بزرگ میراث کهنه و نو» [معین و نیما]. خوشه، ۱۲، ش ۳ (۱۴ اسفند ۱۳۴۵): ۷-۹.

الهی، صدرالدین. «واژه نیمائی، کلمه ای مردمی و نه قسطی». روزنامه کیهان (۱۹ دی ۱۳۵۰): ۷.

امید، م ——— اخوان ثالث، مهدی.

امیرانی، علی اصغر. «وارث بحق و قانونی و شرعی نیما پوشیج کدام دسته خواهند بود». خواندنیها، ۲۹، ش ۷۹ (۱۰ تیر ۱۳۴۹): ۱۶-۱۷ و ۵۱-۵۲.

امیر بختیاری، جمشید. «خاطره ای از نیما». خاطرات وحید، ش ۹ و ۱۰ (۱۵ تیر - ۱۵ شهریور ۱۳۵۱): ۶۶-۷۱.

اوستا، مهرداد. «تأثیر مدرنیسم در شعر فارسی» (نیما و دیگران). تلاش،

۱۰، ش ۷ (آذر ۱۳۴۶): ۳۸ - ۴۲.

«این زبان دل افسردگان است.» (درباره شعر نیما). روزنامه اطلاعات (۱۳ دی ۱۳۵۶): ۱۷ - ۱۸.

«این فیلم بازگوی عظمت نیما نیست.» (یادداشتی بر «دنیا خانه من است» ساخته کیومرث درم‌بخش در ۵۰ دقیقه). روزنامه کیهان (۱۷ دی ۱۳۵۶): ۱۲.

ب. «هر روز این صدا رساتر بگوش میرسد.» (نیما). روزنامه کیهان (۱۵ دی ۱۳۵۴): ۱۱.

«با یاد نیما... نیما: الغرض این مردم حق ناشناس...». جوانان رستاخیز، ۲، ش ۷۹ (۲۳ دی ۱۳۵۵): ۱۳ و ۵۶.

بایرامی، حسن. «نقد هشیار و نقد ناهشیار و جریانهای منحرف در شعر امروز» (نیما و دیگران). بامشاد، ۱۳، ش ۱۷۷۰ (۱۵ تا ۲۲ مرداد ۱۳۴۷): ۲۸.

بدیع زاده، جواد. «ترانه‌های نیما را از سر ناچاری خواندم.» روزنامه اطلاعات (۱۰ آذر ۱۳۵۵): ۱۰.

براهنی، رضا. «پاره‌ای ملاحظاتی پیرامون شعر اخوان» (تأثیر نیما بر

اخوان ثالث). بامشاد، ۱۳، ش ۱۷۹۶ (۱۵ تا ۲۲ بهمن ۱۳۴۷):
۲۳-۲۲ و ش ۱۷۹۷ (۲۲ تا ۲۹ بهمن): ۲۳-۲۲.

براهنی، رضا. [در گفتگو با احمد فتوحی]: «سخنی از دونسل» نیما
و... نگین، ۴، ش ۴۸ (اردیبهشت ۱۳۴۸): ۳۲ - ۳۵.

براهنی، رضا «شعر امروز» (نیما). کاوه، ۷، ش ۲۳ (فروردین ۱۳۴۸):
۴۸ - ۵۰.

براهنی، رضا: «گفتگو درباره فروغ فرخ زاد» (تأثیر نیما بر فروغ). نگین،
۴، ش ۴۴ (۲۰ دی ۱۳۴۷): ۱۴-۱۷.

براهنی، رضا. «گفت و شنودی درباره شعر امروز» (نیما و دیگران).
بازار. ویژه هنر و ادبیات، ش ۱۲ (اردیبهشت ۱۳۴۵): ۲ و ۸.

براهنی، رضا. «ماخ اولای نیمایوشیج». جهان نو، ۲۱، ش ۴ و ۵ (شهریور
و مهر ۱۳۴۸): ۵۶-۷۴.

براهنی، رضا. «نیما و ماهیت شعر». نگین، ۴، ش ۴۵ (بهمن ۱۳۴۷):
۱۵ - ۱۸ و ۵۹ - ۶۰.

براهنی، رضا؛ محمد حقوقی؛ و سیمین دانشور؛ و سیاوش کسرانی.
«یادبود نیمایوشیج». جهان نو، ۲۳، ش ۱۰-۱۲ (۱۳۴۷): ۱۵۲-۱۵۷.

«برنامهٔ نیما در تلویزیون ملی» (بمناسبت نهمین سالگرد مرگ او).
بامشاد، ۱۳، ش ۱۷۴۶ (۲۶ دی تا ۳ بهمن ۱۳۴۶): ۳۰.

بزرگداشت نیما در بندر بوشهر. صبح امروز، ش ۳۵۴ (۵ اسفند ۱۳۴۷):
۱۹.

«بزرگداشت نیما یوشیج: دنیا خانهٔ من است.» (فیلمی از: کیومرث
درم‌بخش). روزنامهٔ آیندگان ۱۳ دی ۱۳۵۶: ۱۱.

بزرگمهر، ناصر. «دهخدا و نیما به دکتر معین اعتماد کردند.» روزنامهٔ
اطلاعات (۱۰ تیر ۱۳۵۵): ۳۳.

بشیری، سیاوش. «احمد شاملو در برابر آینه» (تأثیر نیما بر شاملو). آسیای
جوان، ش ۱۱ (۲۵ اسفند ۱۳۴۶): ۴۰ - ۴۱.

بشیری، سیاوش. «رسول اندیشمند شعر امروز «نیما» و پاساژی که بنام او
باز کرده‌اند!!». آسیای جوان، ش ۱۰ (۱۷ اسفند ۱۳۴۶): ۱۸ - ۱۹.

بشیری، سیاوش. نادر نادرپور و مهدی اخوان ثالث را باید بصلیب کشید»
[این دو شاعر و نیما]. آسیای جوان، ش ۱۵ (۵ اردیبهشت ۱۳۴۷):
۱۴-۱۵.

«بمناسبت شانزدهمین سال درگذشت نیما یوشیج.» روزنامهٔ اطلاعات (۱۶)

دی (۱۳۵۴): ۱۷.

«بنای آرامگاه نیما درگیر کوته‌بینی و سهل‌انگاری.» روزنامهٔ آیندگان (۱۴)
اسفند (۱۳۵۶): ۵.

«بنای آرامگاه نیما در یوش آغاز می‌شود.» روزنامهٔ کیهان (۲۵) دی
(۱۳۵۶): ۲۴.

بهار، محمدتقی (ملک الشعراء). «مکاتیب ادبی از بهار به مینوی» (نظر او
راجع به شعر نو و نیما). یغما، ۲۳، ش ۳ (خرداد ۱۳۴۹): ۱۳۷ - ۱۴۲.
* خواندنیها، ۳۰، ش ۹۰ (۲۰ مرداد ۱۳۴۹): ۲۶ - ۲۹.

بهجت تبریزی، سید محمد حسین (شهریار) ————— ابتهاج، هوشنگ.

بهجت تبریزی، سید محمد حسین (شهریار). «شاعر افسانه» (شعری برای
نیما). روشنفکر، ش ۳۳۲ (۲۳ دی ۱۳۳۸): ۱۰.
* پیام نوین، ۴، ش ۳ (آذر ۱۳۴۰): ۵۷ - ۵۸.

بهجت تبریزی، سید محمد حسین (شهریار). «شعر صاعقه است دیدار با
شهریار» (نظر او راجع به نیما). بنیاد، ۱، ش ۵ (مرداد ۱۳۵۶): ۳۴ - ۳۶.

بیدار، ؟ (شاعره معاصر)؛ رامبد، هلاکو. «بحث و اظهار نظر پیرامون شعر نو
و فیلم فارسی» (نیما و...). روزنامهٔ کیهان (۲۴ تیر ۱۳۴۸): ۱۹.

بیدار (مترجم) ——— لسکو، روژه.

پارسا، ه ——— دوستخواه، جلیل.

پرتو اعظم، ابوالقاسم. «افق تازه در شعر امروز ایران» (نیما و دیگران).
نگین، ۵ ش ۵۳ (مهر ۱۳۴۸): ۱۲-۱۷ و ۵۸.

پرویزی، رسول (در گفتگو با هادی سیف). «اگر حرفهایم غلط بود...؟»
(از نیما تا امروز). جوانان رستاخیز، ش ۱۲۲ (۱ دی ۱۳۵۶): ۳۲-۳۳ و
۶۲.

پسیان، حسینعلی (سلطانزاده) «شمه ای درباره شعر نو در ایران» (نیما).
هلال (پاکستان)، ۶، ش ۲۴ (۱۳۳۸): ۸-۱۰.

«پنجاهمین سال انتشار «افسانه»». روزنامه کیهان (۹ دی ۱۳۵۰): ۷.

پهلوان، عباس. «دعوا بر سر نیما، هدایت، جمالزاده». روزنامه کیهان
(۵ تیر ۱۳۵۴): ۲۱.

پیراژ، بهرام. «م. ا. امید» (مهدی اخوان ثالث و تأثیر نیما بر او).
تلاش، ۱۰، ش ۵۶ (اسفند ۱۳۵۴): ۷۴.

پیراژ، بهرام. «نیما (شانزدهمین سال خاموشی او)» تلاش، ۱۰، ش ۵۵
(بهمن ۱۳۵۴): ۷۶.

«تشییع جنازه نیما.» روزنامه اطلاعات (۱۸ دی ۱۳۳۸): ۱۸.

تفرجی شیرازی ————— حمیدی شیرازی، مهدی.

توسی، بهمن. «شاعران نوپردازان میدانند قبر پدر شعر نو کجاست.» جوانان
رستاخیز، ۳ ش ۱۲۶ (۲۹ دی ۱۳۵۶): ۳۴ — ۳۵ و ۶۶.

توسی، بهمن. ۱۷ سال پیش این فریاد «عالیه خانم» بود: نیما رفت (و
دیدارهای نصرت رحمانی و منوچهر نیستانی با نیما). جوانان رستاخیز
ش ۷۹ (۲۳ دی ۱۳۵۵): ۱۲-۱۳ و ۵۶.

توسی، بهمن. «یادداشتی بر حواشی شعرهای نیما.» بنیاد، ۱۵، ش ۱۱
(بهمن ۱۳۵۶): ۱۲-۱۵ و ۹۵.

توللی، فریدون. «شعر زمان ناپذیر» (بازگشت وی به شعر کلاسیک و رد
نیما). راهنمای کتاب، ۱۲، ش ۱ و ۲ (فروردین — اردیبهشت ۱۳۴۸):
۸-۱۹.

توللی، فریدون ————— ابتهاج، هوشنگ.

توللی، فریدون؛ حقوقی، محمد. «محواره ادبی توللی - حقوقی»
(مناظره‌ای شاعرانه پیرامون نیما). نگین. ۸، ش ۹۴ (اسفند ۱۳۵۱):
۱۵-۱۸.

جمشیدی، اسماعیل ————— منصوری، ذبیح‌الله.

«جنونهای کوچک و مردان بزرگ» (نیما و...). کتاب هفته، ش ۲ (۲۳)
مهر ۱۳۴۰): ۱۴۳.

جنیدی، فریدون. «نیفایوشیح وزبان فارسی». جام، ۱، ش ۱ (خرداد
۱۳۵۷): ۱۵-۱۷ و ۳۶-۳۹.

جوانرودی، نیاز. «بلوغ شعر آزاد نیمائی، درباره شعر امروز افغانستان»
(بخش مربوط به نیما). روزنامه کیهان (۲۲ دی ۱۳۵۶): ۱۲ هنرو
اندیشه.

جوانشیر، «بحث و اظهار نظر پیرامون شعر نو و فیلم فارسی» (عقیده یک
نماینده مجلس پیرامون نیما). روزنامه کیهان (۲۱ تیر ۱۳۴۸): ۲.

جواهر، نسرین (رنجبر ایرانی). «شعر شاعران قدیم بخاطر کثرت معلومات
پیچیده می‌شد و شعر شاعران امروز بعلت کمبود دانایی!» (جواب به
منوچهر شیبانی درباره نیما). بنیاد، ۲، ش ۱۷ (مرداد ۱۳۵۷): ۷۷-۷۸.

جواهر، نسرین (رنجبر ایرانی): ————— مشیری، فریدون.

حجازی، طه. «پیرمرد تمامی ما بود.» باران، ش ۵ (۱۳۵۵): ۲۵-۳۲.

«حرفهائی از نیما. مردی که برای دفاع از شعرش خنجر می‌بست»
(بمناسبت چهارمین سالگرد مرگ نیما). روشنفکر، ۱۰، ش ۴۸۸ (۴)
بهمن ۱۳۴۱: ۲۳.

حق گو، مهرانگیز. «زندگینامهٔ نیما یوشیج.» نشریهٔ دانشسرای راهنمائی
تحصیلی ساری، ۱، ش ۱ (بهمن ۱۳۵۶): ۱۴-۱۸.

حقوقی، محمد. «از سرچشمه تا مصب» (نیما و بعد از او). جنگ
اصفهان، دفتر ۶ (بهار ۱۳۴۶): ۱۶۵-۲۰۱.

حقوقی، محمد. «شعری از نیما و شعری از فروغ» (فصلی از کتاب «شعر نو
از آغاز تا امروز»). نگین، ۸، ش ۹۰ (آبان ۱۳۵۱): ۵۹-۶۲.

حقوقی، محمد. «کی مرده، کی بجاست» (پاسخ به معاندین نیما).
جنگ اصفهان، دفتر ۵ (۱۳۴۵): ۱۶۱-۲۲۸.

حقوقی، محمد ————— توللی، فریدون.

حقوقی، محمد. «نیما در آینده، بمناسبت شانزدهمین سالروز خاموشی نیما.»

تماشا، ش ۲۴۴ (۱۳ دی ۱۳۵۴): ۱۴-۱۵ و ۸۱.

حقوقی، محمد ————— براهنی، رضا.

حکیم، هنگامه. «نیما» در ذهن شما بت است، نه در ذهن مردم.» (جواب به منوچهر شیبانی) درباره نیما. بنیاد، ۲، ش ۱۷ (مرداد ۱۳۵۷): ۷۵.

حمیدی شیرازی، مهدی. «تصویر شعر قدیم در سیر شعر قدیم در سیر شعر جدید» (نیما و...). ارمغان، ۴۰ (۱۳۵۰): ۳۶۱-۳۶۴.

حمیدی شیرازی، مهدی. (در گفتگوی تفریحی شیرازی). «در صف اول جبهه» (نظر حمیدی راجع به نیما). بنیاد، ۱، ش ۵ (مرداد ۱۳۵۷): ۷۶-۷۸.

حمیدی شیرازی، مهدی. «شوخی با نیما» (شعری در مذمت نیما). اطلاعات هفتگی، ۱۲، ش ۵۶۴ (۱۶ خرداد ۱۳۳۱): ۲۰.

حیدری، محمد. «نامه خواهر نیما، بهجت به نیما». روزنامه اطلاعات (۲۵ آذر ۱۳۵۵): صفحات مخصوص.

خانلری، پرویز ناتل. «جدال مدعی با مدعی» (نیما). سخن، ۲۱، ش ۶ (دی ۱۳۵۰): ۵۶۷-۵۷۲ * خواندنیها، ۳۲، ش ۴۵ (بهمن ۱۳۵۰):

۱۴-۱۵ و ۴۹-۵۰.

خانلری، پرویز ناتل. «ماجرای شعر» (نیما و...). سخن، ۲۰، ش ۹ و ۱۰ (اسفند ۱۳۴۹): ۸۴۵ - ۸۵۰.

خانلری، پرویز ناتل. «نامهٔ نیما» (نامه نیما به او و پاسخ خانلری). سخن، ۱۱، ش ۱ (اردیبهشت ۱۳۳۹): ۸۰ - ۸۴ و ش ۵ (شهریور): ۵۷۳-۵۷۷.

خلیلی، عظیم. «نیما از فساد خاک وارست.» روزنامهٔ کیهان (۱۵ دی ۱۳۵۶): ۸ ویژه هنر و اندیشه.

خوئی، اسماعیل. «دربارهٔ شعر امروز ایران» (نیما، شاملو). نگین، ۱۳، ش ۱۵۰ (آبان ۱۳۵۶): ۱۷ - ۱۸ و ۵۲.

خوئی، اسماعیل. «مرثیه‌ای برای نیما» (شعر). جهان نو، ۲۳، ش ۳ (بهار ۱۳۴۷): ۱۷۶ - ۱۷۷.

داریوش، پرویز. «مفاوضهٔ مولانا... خنیاگر کوهستان.» اندیشه و هنر، ۲ (۱۳۴۴): ۶۰۳ - ۶۱۵.

«داستان نیما و انتقام دکتر حمیدی شیرازی از شیراز (مربوط به سخنرانی حمیدی در تلویزیون). روشنفکر، ۱۰، ش ۴۸۱ (۱۵ آذر ۱۳۴۱): ۲۰.

دانشور، سیمین ————— براهنی، رضا.

«درگذشت نیما». پیام نوین، ۲، ش ۵ (بهمن ۱۳۳۸): ۷۳ - ۷۴.

درم بخش، کیومرث. «در اشعار «نیما» طبیعت، نمادی از شخصیت اوست.» روزنامه کیهان (۱۴ دی ۱۳۵۶): ۱۶.

درم بخش، کیومرث. «گفتگو با کیومرث درم بخش درباره فیلم «دنیا خانه من است.»» تماشا، ۷، ش ۳۴۵ (۱۰ دی ۱۳۵۶): ۷۲-۷۳.

دستغیب، عبدالعلی، «آثار بهار، نیما، جمالزاده، هدایت.» فردوسی، ش ۹۲۵ (۳ شهریور ۱۳۴۸): ۲۴ - ۲۵.

دستغیب، عبدالعلی. «از نیما تا امروز». کیهان سال، ۱۱ ج ۱ (۱۳۵۱): هنر ۸-۱۵.

دستغیب، عبدالعلی: «انتقاد کتاب: افسانه و رباعیات.» راهنمای کتاب، ۴، ش ۳ (۱۳۴۰) خرداد: ۲۵۰-۲۵۵.

دستغیب، عبدالعلی. «بررسی اجمالی درباره شعر نو فارسی» (نیما و...). پیام نوین، ۲، ش ۸ (اردیبهشت ۱۳۳۹): ۱۳-۳۳.

دستغیب، عبدالعلی. «تحلیلی از شعر نو فارسی» (نیما و...). کتاب هفته،

ش ۹۳ (۳۱ شهریور ۱۳۴۲): ۶۱-۷۱ و ش ۹۴ (۷ مهر): ۱۰۰-۱۱۳.

دستغیب، عبدالعلی. «تصویر در شعر» (نیما و...). نگین، ۴، ش ۴۸ (اردیبهشت ۱۳۴۸): ۲۲-۲۴ و ۵۲.

دستغیب، عبدالعلی. «چگونگی در بیان شعر امروز» (میرزاده عشقی، نیما). کتاب هفته (کیهان هفته)، ش ۵۵ (۱۱ آذر ۱۳۴۱): ۱۵۹-۱۶۴.

دستغیب، عبدالعلی. «شعر امروز و تصویر و صحنه‌ها» (نیما). کتاب هفته (کیهان هفته)، ش ۵۸ (۹ دی ۱۳۴۱): ۸۸-۹۴.

دستغیب، عبدالعلی. «شعر جدید پارسی پس از نیمایوشیج» (نگین، ۳، ش ۲ (۱۳۴۶): ۱۶-۱۷ و ۵۰ و ۵۴-۵۵.

دستغیب، عبدالعلی. «شعر نو پارسی و جهان‌نگری‌های جدید» (نیما و...). نگین، ۶، ش ۶۱ (خرداد ۱۳۴۹): ۴-۵ و ۶۹-۷۱.

دستغیب، عبدالعلی، «عارضه‌ای بنام «موج نو»!» (موج نو- نیما) روشنفکر، ش ۸۱۴ (۲ تیر ۱۳۴۸): ۵۳ و ۶۳ و ۶۵.

دستغیب، عبدالعلی. مجموعه شعر از نیمایوشیج. ماخ اولاً. نگین، ۲، ش ۲ (تیر ۱۳۴۵): ۲۴-۲۵.

دستغیب، عبدالعلی. «نیما یوشیج». پیام نوین، ۳، ش ۶ (اسفند ۱۳۳۹): ۴۰-۶۷.

دشتی، علی. «اندیشه‌هایی درباره شعر نو» (انتقاد بر نیما). اطلاعات ماهانه، ۷، ش ۱۲ (اسفند ۱۳۳۳): ۶-۸ و ۵۰.

«دنیا خانه من است، فیلمی براساس زندگی نیما یوشیج» (ساخته کیومرث درم‌بخش). روزنامه رستاخیز (۷ دی ۱۳۵۶): ۶.

دوستخواه، جلیل (ه. پارسا). «آتش مقدس نیما را فروزان نگاه داریم». پیام نوین، ۳، ش ۳ (آذر ۱۳۳۹): ۱-۶.

دوستخواه، جلیل (ه. پارسا). «تحلیلی از یک نامه نیما یوشیج». پیام نوین، ۴، ش ۳ (آذر ۱۳۴۰): ۹-۱۶ و ۵۴.

دوستخواه، جلیل (ه. پارسا). «حاشیه‌یی بر مسئله خاورشناسی» (انتقاد نظر ماخالسکی درباره نیما و نادر پور). کاوه، ۴، ش ۱۲ (فروردین ۱۳۴۵): ۳۳-۰.

دوستخواه، جلیل (ه. پارسا). «نیما یوشیج کیست و حرفش چیست؟». راهنمای کتاب، ۴ (۱۳۴۰): ۹۳۸-۹۴۷.

«دومجموعه از یک نویسنده و یک شاعر» (کتاب صادق هدایت از

کتیرائی و «دنیا خانہ من است»۔ رودکی، ا، ش ۷ (اردیبہشت
۱۳۵۱): ۳۰۔

رامبد، ہلا کو ————— بیدار۔

«رباعیات نیما» (نقد و بررسی)۔ بامشاد، ۱۳، ش ۱۷۷۱ (۲۲ تا ۲۹
مرداد ۱۳۴۷): ۲۴ - ۲۵۔

رحمانی، نصرت۔ «چہرہ‌هایی تازه از نیمای نام آور»۔ جوانان رستاخیز،
ش ۱۲۴ (۱۵ دی ۱۳۵۶): ۱۷-۲۵۔

رحمانی، نصرت۔ «کوه‌ها گریه کنید نیما مُرد»۔ روزنامہ آژنگ جمعہ
(۲۴ دی ۱۳۳۸)؟
رحمانی، نصرت۔ ————— توسی، بہمن۔

رحیمی، مصطفیٰ۔ «فضائی در شعر امروز فارسی» (نیما، فروغ، اخوان
ثالث، نادر پور)۔ جهان نو، ۲۴، ش ۲ (خرداد - تیر ۱۳۴۸): ۱-۸۔

رزاقی، فرهنگ۔ «یادداشتی بر «افسانہ نیما»»۔ آسیای جوان، ش ۱۳
(۲۲ فروردین ۱۳۴۷): ۱۶-۱۷۔

رضوی، شیرین۔ «جواب به اقتراح مجلہ فردوسی درباره کتاب «مانلی»»۔
فردوسی، ۹، ش ۳۱۷ (۷ آبان ۱۳۳۶): ۱۶۔

رعدی آذرخشی، غلامعلی. «شعر فارسی و شعر آزاد» (نیما و دیگران).
راهنمای کتاب، ۱۱ (۱۳۴۷): ۵۰۶-۵۱۳.

رعدی آذرخشی، غلامعلی. «شعر معاصر» (بهار، میرزاده عشقی،
ایرج میرزا و نیما...). وحید، ۵، ش ۱۱ (آبان ۱۳۴۷): ۹۸۵-۹۹۲ و
۱۰۶۰-۱۰۶۱ و ش ۱۲ (آذر): ۱۰۸۹-۱۰۹۸ و ۶، ش ۱ (دی): ۲۱-
۳۳-

رعدی آذرخشی، غلامعلی. «شعر معاصر ایران» (نیما و دیگران). یغما،
۲۱ (۱۳۴۷): ۴۸۰-۴۸۶ و ۵۴۸-۵۵۵ و ۶۰۵-۶۰۹ و ۲۲
(۱۳۴۸): ۵-۷ و ۶۷-۷۶ و ۱۳۲-۱۴۰.

رعدی آذرخشی، غلامعلی. «مرغ طوفان» (شعری در نکوهش نیما).
راهنمای کتاب، ۱۲، ش ۱ و ۲ (فروردین-اردیبهشت ۱۳۴۸): ۱-۶
مکرر.

رنجبر، نسرین. _____ مشیری، فریدون.

رویائی، یدالله. «اشاره‌ی برزبان نیما». کتاب هفته، ش ۱۸ (۲۲ بهمن
۱۳۴۰): ۱۳۴-۱۴۵ * نگین، ۱۲، ش ۱۴۰ (دی ۱۳۵۵): ۱۱-۱۲.

رویائی، یدالله (در گفتگوی غلامرضا همراز). «درباره شعر امروز» (بخش
مربوط به نیما). نگین، ۱۱، ش ۱۲۳ (مرداد ۱۳۵۴): ۸-۱۰.

رویائی، یدالله. «سومین سال درگذشت نیمایوشیج». راهنمای کتاب، ۴
(۱۳۴۰): ۹۳۷-۹۳۸

رویائی، یدالله. «شعرنوشکل و تشریفات است» (نیما و دیگران). تلاش،
ش ۴ (فروردین ۱۳۴۶): ۶۴-۶۵

رویائی، یدالله. «گفت و شنودی درباره شعر امروز» (نیما و دیگران).
بازار. ویژه نامه هنر و ادبیات، ش ۱۳ (خرداد ۱۳۴۵): ۹۳.

رهتما، فریدون. «نیمایوشیج و دلش که می تپید». یغما، ۱۳ (۱۳۳۹):
۴۷ - ۵۱. بازار. ویژه هنر و ادبیات، ش ۳۰ (دی ۱۳۴۶): ۲ و ۱۱.

ریاضی، عبدالله ————— الوند، احمد.

زراعتی، ناصر. «هر گفته ای اهلش را می خواهد» (بررسی کتاب
«حکایات و خانواده سرباز»). رودکی، ۴، ش ۴۶ (مرداد ۱۳۵۴): ۳۲ -
۳۳.

«زندگی نامه نیما». روزنامه کیهان (۱۵ دی ۱۳۵۴): ۱۱.

زنده رودی، عباس. «شعر نو منحصربه نیما و نیمایی ها نیست» (پاسخ به
«تأثیر مدرنیسم بر شعر فارسی از اوستا»). تلاش، ۱، ش ۱۰ (خرداد
۱۳۴۷): ۳۴-۳۵.

زهری، محمد «گفت و شنودی درباره شعر امروز» (نیما و دیگران). بازار. ویژه‌نامه هنر و ادبیات، ش ۱۹ (دی ۱۳۴۵): ۲.

زهری، محمد. «نیما به نیمایوشیح افسانه سرا. با آخرین زن در آخرین شب» (شعر). فردوسی، ۶، ش ۱۷۰ (۷ دی ۱۳۳۳): ۱۴.

سادات، فخر. «دو حاشیه بر، حاشیه بی بر مسئله خاورشناسی» (انتقاد نظر دوستخواه درباره بحث ماخالسکی راجع به نیما و نادر پور). کاوه، ۵، ش ۱۶ (فروردین ۱۳۴۶): ۲۶-۳۰.

سادات اشکوری، کاظم. «اقلیم نیما». روزنامه اطلاعات (۹ دی ۱۳۵۰): ۱۲.

سادات اشکوری، کاظم. «بر فراز دشت باران عجیبی است (بمناسبت شانزدهمین سالمرگ نیما)». روزنامه اطلاعات (۱۶ دی ۱۳۵۴): ۱۷.

«سالروز مرگ نیما». کتاب هفته، ش ۱۸ (۲۲ بهمن ۱۳۴۰): ۱۳۲.

سایه، ه. ا. ————— ابتهاج، هوشنگ.

سپانلو، محمدعلی. «شعر از دیدگاه نیما». روزنامه اطلاعات (۹ دی ۱۳۵۰): ۱۱.

سپانلو، محمدعلی. «گفت و شنودی درباره شعر امروز» (نیما و دیگران).
بازار. ویژه‌نامه هنر و ادبیات، ش ۱۴ (تیر ۱۳۴۵): ۲ و ۱۱.

سپانلو، محمدعلی. «نیما و هنر شاعری» تلاش، ش ۲ (مرداد ۱۳۴۵):
۵۴ - ۵۶.

سجادی، ضیاءالدین. «سخنی چند درباره کهنه ونو» (پیش از نیما و
نیما). هفت هنر، ش ۱ (دی - اسفند ۱۳۴۸): ۱۶-۱۷.

«سخنرانی به افتخار نیمایوشیخ شاعر معاصر» (از سوی مجله علم
وزندگی). علم و زندگی، ۱، ش ۵ (اردیبهشت ۱۳۳۱): ۴۸۰.

سرفراز، جلال. «نیما، خود «ماخ‌اولا» ست.» روزنامه کیهان (۱۶ دی
۱۳۵۵): ۴ ویژه‌نامه.

سلطانزاده، حسینعلی ————— سپیان، حسینعلی.

سلطانی گودفرامزی، علی. «جنگ هفتاد و دو ملت» (بخش مربوط به
نیما). نگین، ۱۳، ش ۱۵۱ (آذر ۱۳۵۶): ۱۷ - ۱۸ و ۵۲ - ۵۴.

«سه کتاب از نیما کشتی و توفان. مانلی و خانه سریویلی، آب در خوابگاه
مورچگان» (نقد و بررسی). روزنامه اطلاعات (۱۶ دی ۱۳۵۴): ۱۷.

سیار، غلامعلی. «کلمه‌ای چند دربارهٔ نیما». اندیشه و هنر، ۲ (۱۳۴۴):
۶۷۵ - ۶۷۷.

سیف، هادی ——— پرویزی، رسول.

«سیمای معاصران. دنیا خانهٔ من است.» معرفی کامل (فیلمی از کیومرث
درم‌بخش). تماشا، ۷، ش ۳۴۵ (۱۰ دی ۱۳۵۶): ۳۷.

«شاعرانی که از سایر نوپردازان پیش افتاده‌اند.» (نیما، فروغ، اخوان
ثالث). جوانان رستاخیز، ش ۱۳۲ (۱۱ اسفند ۱۳۵۶): ۱۶.

شاملو، احمد. «احساس یک شاعر دربارهٔ زندگی و هنرنیما.»

شاملو احمد ——— ابتهاج، هوشنگ. روشنفکر، ۷ ش ۳۳۲ (۲۳ دی
۱۳۳۸): ۱۱ و ۴۴.

شاملو، احمد. «هنوز در فکر آن کلاغم در دره‌های یوش» (شعر). بنیاد،
۱، ش ۱ (اسفند ۱۳۵۵): ۱۹. * دفترهای زمانه (آبان ۱۳۵۷): ۲-۳.

شاهرختاش، شهرام. «نگاهی به موج نوی شعر امروز ایران» (شعرای موج نو
و نیما). نگین، ش ۵۹ (۱۳۴۹): ۱۹-۲۱ و ۴۹.

شاهرودی، اسماعیل. «نیما، وزن را تغییر نمی‌داد.» بنیاد، ۱، ش ۶
(شهریور ۱۳۵۶): ۴-۵.

شعاعی، عبدالمجید. «ضرورت تاریخ» (ضرورت شعر نیما و...). در راه هنر، ۱، ش ۶ (شهریور ۱۳۳۴): ۳-۴.

شفیعی کدکنی، محمدرضا. انتقاد کتاب: «ماخ اولاً». راهنمای کتاب، ۹، ش ۶ (اسفند ۱۳۴۵): ۵۹۵-۶۰۲.

شفیعی کدکنی، محمدرضا. «درباره قافیه» (در آثار گذشتگان و شعر نیما). سخن، ۱۶، ش ۲ (اسفند ۱۳۴۴): ۱۲۳-۱۳۰.

شفیعی کدکنی، محمدرضا. «شعر معاصر از عمق تهی است.» (نیما و...). فرهنگ و زندگی، ش ۹ (مهر ۱۳۵۱): ۳۳-۳۵.

شفیعی کدکنی، محمدرضا. «نخستین گامها در راه تحول شعر فارسی» (نیما و...). هیرمند، ۱ (۱۳۴۴): ۴۱۱-۴۳۱.

«شناسندگان نیما» روزنامه اطلاعات (۱۶ دی ۱۳۵۵): ۱۳.

شهاب، امیر. «نیما، بنیانگذار شعر نو». آیندگان ادبی، ضمیمه روزنامه آیندگان. (۱۷ بهمن ۱۳۵۳): ۲ و (۲۴ بهمن): ۲ و (۱ اسفند): ۲ و (۸ اسفند) ۲ و (۱۵ اسفند): ۲.

شهدادی، هرمز. «انتقاد کتاب: حرفهای همسایه، تعریف و تبصره.» فرهنگ و زندگی، ش ۱۰ (زمستان ۱۳۵۱): ۱۶۰-۱۶۶.

شهریار ————— بهجت تبریزی، سید محمد حسین.

«شهری نشد، اما شعر شهری ما را بنیاد نهاد. (نیما)». روزنامه آیندگان (۱۷ دی ۱۳۵۶): ۵.

شیبانی، منوچهر (در گفتگوبا نیام). «من، نیما و بیک ایمانوردی». بنیاد، ۲، ش ۱۵ (خرداد ۱۳۵۷): ۵۰-۵۱.

شیبانی، منوچهر (در گفتگوبا نیام). «نقشهایی یکسان از نیما بربیک بوم». بنیاد، ۲، ش ۱۶ (تیر ۱۳۵۷): ۴-۵.

شیدا، حسن. «محمد حجازی و نیمایوشیح» (شرح واقعه تأثر سعدی). مهر، ش ۶۹ (آذر ۱۳۵۶): ۲۹.

صابری، کیومرث. «تحلیل منظومه «مانلی»». نگین، ۱۳، ش ۱۴۶ (تیر ۱۳۵۶): ۲۳-۲۶ و ش ۱۴۷ (مرداد): ۴۱-۴۵.

صادق، احمد ————— مستوفی، علی.

صالح پور، محمد تقی (م. ص) «سخن آشنا» (در باره نیما و شعر او). بازار. ویژه هنر و ادبیات، ش ۳ (مرداد ۱۳۴۴): ۲۰۱.

صالح پور، محمد تقی (م. ص). «سخن آشنا، شش سال از مرگ «نیما»

می‌گذرد.» بازار. ویژه هنر و ادبیات، ش ۸ (دی ۱۳۴۴): ۱.

صالحی، بهمن. «سوگ (شعری در مرگ نیما)». بازار. ویژه هنر و ادبیات، ش ۸ (دی ۱۳۴۴): ۳.

صالحی، بهمن. «گفت و شنودی درباره شعر امروز» (نیما و دیگران). بازار. ویژه هنر و ادبیات، ش ۱۵ و ۱۶ (شهریور ۱۳۴۵): ۱۵ و ۲.

صبح خیزه محمد. «جواب به اقتراح مجله فردوسی پیرامون کتاب «مانلی»». فردوسی، ۹، ش ۳۱۷ (۷ آبان ۱۳۳۶): ۲۵.

صراحی، قدمعلی. «جهانی که نیما دوباره آنرا کشف کرد.» روزنامه اطلاعات (۲۹ شهریور ۱۳۵۵): ۲۱.

صفارزاده، ظاهره. «نیما به محتوای شعر فارسی هدف بخشید.» روزنامه کیهان (۱۵ دی ۱۳۵۶): ۶-۷ ویژه هنر و اندیشه.

صفاری، رحیم. «موج نو و شعر نو و هنر نو...» (در نکوهش نیما). وحید، ش ۲۳۰ (فروردین ۱۳۵۷): ۲۴-۲۹.

ضرابی، علی اصغر — هشترودی، محسن.

طاهباز، سیروس. «اشاره» (درباره نیما و اخوان ثالث). آرش، ۲، ش ۳

(آبان ۱۳۴۴): ۱۰۷ - ۱۱۹.

طاهباز، سیروس. «داستان تفنگ کشی «نیما» برای ساختن مسجد». روشنفکر، ۱۴، ش ۶۸۱ (۱۲ آبان ۱۳۴۵): ۲۸.

طاهباز، سیروس. «زندگی شاعر: یک فیلمنامه» (متن کامل فیلمنامه، زندگی نیما). روزنامه کیهان (۱۵ دی ۱۳۵۶): ۲-۳ ویژه هنر و اندیشه.

طاهباز، سیروس. «طنزی منتشر نشده از «نیمایوشیچ»» (مقاله ای از هدایت که نیما بدنبالش مطالبی نوشته با توضیحاتی از طاهباز). رستاخیز جوان، ش ۸۳ (۴ اسفند ۱۳۵۵): ۵۴ - ۶۲.

طاهباز، سیروس. «ملت! دقت!» [نقد نظریه مهدی سهیلی نسبت به نیما]. دفترهای زمانه. (دی ۱۳۵۷): ۱۲۸ - ۱۳۳.

طاهباز، سیروس. «نامه ای از سیروس طاهباز» (مربوط به نیما). روزنامه اطلاعات (۹ دی ۱۳۵۰): ۱۲.

طاهری، محمد. «زندگی و مرگ «نیما» شاعر نوپرداز». روشنفکر، ۷، ش ۳۳۲ (۲۳ دی ۱۳۳۸): ۱۰-۱۱ و ۴۴ و ۴۶.

طباطبائی، همایون‌تاج. «نیمایوشیح - جاودانه اسطوره شعر امروز فارسی». روزنامه رستاخیز (۲۲ دی ۱۳۵۶): ۲۴ - ۲۵.

طباطبائی، علیرضا. «شعر نیما و شعر آتشی از نظر مکان در دو قطب متضادست». نگین، ۴، ش ۴۶ (اسفند ۱۳۴۷): ۱۹ - ۲۱.

طبری، احسان. «مقدمه‌ای بر شعر «امید پلیده» از نیما». نامه مردم، ۱، ش ۱۸ (۱۸ اردیبهشت ۱۳۲۲): ۲.

«طرح کلی و نقد» (شعر نو - نیما). کیهان سال، ۳ (۱۳۴۳): ۱۷ - ۱۰۷۰۱۰۱۸ -

ع. م. «ایام گذشته شعر» (نیما و پس از او). بنیاد، ۱، ش ۳ (خرداد ۱۳۵۶): ۳۶ - ۳۷.

عاصمی، محمد (کاهو). «نوپردازی در شعر فارسی» (نیما و...). کاهو، ۱، ش ۲ (اردیبهشت ۱۳۴۲): ۱۰۴ - ۱۱۴.

عاصمی، محمد (کاهو). «نوپردازی در شعر فارسی. کوشش برای یک ارزیابی» (نیما و...). کاهو، ۲، ش ۸-۹ (مرداد ۱۳۴۳): ۱۰۴ - ۱۱۴.

عاصمی، محمد (کاهو). «نیما» (مختصری از زندگی و آثار او). کاهو، ۹، ش ۳۹ (بهمن ۱۳۵۰): ۷۶۹ - ۷۷۰.

عظیمی، محمد. «در حاشیه شعر معاصر» (نیما و...). جهان‌نو، ۲۲، ش ۳ (۱۳۴۸): ۹-۱۴.

علی‌یف، رستم. «نوآوری در شعر معاصر فارسی» (نیما و...). پیام نوین، ۷، ش ۴ (۱۳۴۵): ۱۷-۲۶.

عنایت، سعید. «شاعر «افسانه» و روشنفکران.» روزنامه اطلاعات (۹ دی ۱۳۵۰): ۱۳.

عنایت، محمود. «اعلام شعر نو» (مناسبت سخنرانی یک مقام رسمی در دانشگاه تهران مبنی بر طرد نیما و شعر نو). فردوسی، ۷، ش ۲۱۰ (۱۱ مهر ۱۳۳۴): ۷ و ۲۲.

عنایت، محمود. «ملاقات نیما و صادق هدایت بعد از مرگ» (طنز گونه). سپید و سیاه، ۷، ش ۱۳۳۴ (۸ بهمن ۱۳۳۸): ۱۰-۱۱ و ۸۳.

فاروقی، جواد. «آنها که قبل از «نیما» شعر نو گفته‌اند. (نیما مبتکر شعر نو نیست، شخصیت دهنده آن است)». جوانان رستاخیز، ش ۱۲۳ (۸ دی ۱۳۵۶): ۲۴-۲۵ و ۶۲.

فاروقی، عمر. «تبله بازی با نام بزرگ «نیما»». بنیاد، ۲، ش ۱۷ (مرداد ۱۳۵۷): ۷۶.

فتوحی، احمد. «پاسخی به مدعیان شعر امروز» (نیما و...). نگین، ۴،
ش ۴۴ (دی ۱۳۴۷): ۴۳-۴۴.

فتوحی، احمد — آشوری، داریوش.

فتوحی، احمد — براهنی، رضا.

فرامرزی، عبدالرحمن. «فرامرزی و شعر نو، پاسخی به دکتر صدرالدین
الهی» (درباره نیما). یغما، ۲۴، ش ۲۸۱ (بهمن ۱۳۵۰): ۶۵۶-۶۶۳.

فرخزاد، فروغ. «از حرفهای فروغ» (درباره نیما). کتاب مرجان، ج ۴
(۱۳۵۶): ۱۵۲-۱۵۴.

فرخزاد، فروغ — آل احمد، جلال.

فرخ فال، رضا. «حاصل فضل پدر» (نقد و بررسی «ستاره‌ای در
زمین»). فرهنگ و زندگی، ش ۲۱-۲۲ (بهار و تابستان ۱۳۵۵): ۲۶۸-
۲۷۰.

فرخی، «نامهای بزرگ در شعر معاصر ایران». (نیما و...). روشنفکر،
۱۶، ش ۷۶۴ (۱۰ تیر ۱۳۴۷): ۲۱ و ۵۱ و ۵۳.

فرزاد، مسعود. «مردی که با حافظ زندگی می‌کند» (خاطره‌ای از نیما).
روشنفکر، ۱۴، ش ۶۸۳ (۲۶ آبان ۱۳۴۵): ۲۷ و ۵۶.

فرزاد، مسعود. «نیما و حرفه‌های همسایه‌اش». زمان، ج ۱۳ (؟) :
۱۷-۱.

فرزانه، محمدعلی. درباره بررسی احوال و آثار نیمایوشیج. امید ایران،
ش ۶۶۲ (۱۵ اردیبهشت ۱۳۴۶): ۶-۷ و ۳۶ و ش ۶۶۳ (۲۱
اردیبهشت): ۱۳ و ۲۶.

فرشاد، عین. «مهدی اخوان ثالث. م. امید» (اخوان ثالث، نیما و فروغ).
مهر، ش ۶۱ (فروردین ۱۳۵۶): ۲۴-۲۵ و ۶۸-۶۹.

فرشیدورد، خسرو. «مجله سخن و شعر معاصر» (نیما و...). سخن، ۲۶،
ش ۲ (آذر ۱۳۵۶): ۲۰۸-۲۱۳.

فرض پور ماچانی، مصطفی. «بحث درباره شعر امروز» (نیما و...). نامه
اداره کل آموزش و پرورش آذربایجان شرقی، ۲، ش ۲ (۱۳۴۴): ۱۰۳-
۱۱۳.

فرهی، فرهنگ. «ضرورت پیدایش شعر امروز» (نیما، شاملو، فروغ).
بنیاد، ۱، ش ۲ (اردیبهشت ۱۳۵۶): ۹-۱۴.

فیاض، مسعود. «سخنی چند پیرامون شعر نو (نیما)». تلاش، ۱، ش ۱۱
(۱۳۴۷): ۴۸ - ۴۹.

فیضی، محمد. «اولین بار که نیما را دیدم.» خاطرات وحید، ۱۰، ش ۱۳
(۱۵ آبان - ۱۵ آذر ۱۳۵۱): ۱۴ و ۷۸ - ۸۱.

«فیلمی تازه دربارهٔ «نیمایوشیج»: دنیا خانه من است.» (بررسی فیلمی از
کیومرث درم‌بخش). روزنامه کیهان (۷ دی ۱۳۵۶): ۱۲.

قبسی، کمال. «حرفهائی در قلمرو شعر امروز، منطق وجودی شعر امروز»
(نیما، فروغ، شاملو). جستار، ۱، ش ۱ (مهر ۱۳۴۶): ۵۷-۷۴.

قیصری، ابراهیم. «نکته‌ای در نثر نیما.» سخن، ۲۶ ش ۲، (آذر ۱۳۵۶):
۱۳۵ - ۱۴۳.

کاشانی، محمدرضا (توفان). «نیمایوشیج (شعری در سالگرد نیما)».
روشنفکر، ۱۲، ش ۵۸۸ (۱۷ دی ۱۳۴۳): ۳۱.

کاوه _____ عاصمی، محمد.

کریمی، احمد. «استاد «محسن هشترودی» به نقل همسر و دخترش»
(هشترودی و نیما). بنیاد، ۲، ش ۱۹ (مهر ۱۳۵۷): ۵-۱۳.

کسرائی، سیاوش. «پروازی در هوای «مرغ آمین»». کتاب مرجان، ج ۶ (۱۳۵۶): ۱۶-۲۳.

کسرائی، سیاوش. «چهره مردمی شعر نیما». روزنامه کیهان (۱۵ دی ۱۳۵۶): ۴-۵ ویژه هنر و اندیشه.

کسرائی، سیاوش ————— براهنی، رضا.

کشاورز، کریم. «صداق هدایت و نیما، اندکی بیشتر از آشنائی». فردوسی. ش ۱۰۸۸ (۱۵ آبان ۱۳۵۱): ۱۹.

کشاورز، کریم. «هدایت و نیما، اندکی آشنائی». فردوسی، ش ۸۱۶ (۹ خرداد ۱۳۴۶): ۱۰.

کوثر، انعام الحق. «شعر نو در ایران» (نیما). هلال (پاکستان)، ۱۱، ش ۴۳ (خرداد ۱۳۴۲): ۳۸-۴۲.

کوچوئی، آلبرت. «آفریدن در سرمای خلوت». (سیری در نوشته‌ها و یادداشتهای نیما). روزنامه آیندگان (۱۶ دی ۱۳۵۰): ۴ و ۹.

کیوان، مرتضی. «انتقاد کتاب «افسانه»». جهان‌نو، ۵، ش ۴ (تیر ۱۳۲۹): ۱۱۲-۱۱۳.

گلستان، ابراهیم ——— آل احمد، جلال.

گلستان، ابراهیم. «نیما» آرش. ش ۱ (آبان ۱۳۴۰): «دفترهای زمانه، دفتر اول (چاپ سوم ۱۳۵۵): ۲۸.

گورگین، تیمور. «نیما، سازنده ویرانگر...». روشنفکر، ۱۴، ش ۶۷۷ (۱۴ مهر ۱۳۴۵): ۲۹ و ۳۹.

گیلانی، فریدون ——— یوشیج، شراگیم.

لسکو، روژه. «نیمایوشیج». ترجمه بیدار. بازار. ویژه هنر و ادبیات، ش ۸ (دی ۱۳۴۴): ۳.

م. ج. «گزارش یادبود نیمایوشیج» (۵شنبه ۱۷ بهمن در دانشکده هنرهای زیبا). جهان‌نو، ۲۳، ش ۱۰-۱۲ (زمستان ۱۳۴۷): ۱۵۲-۱۵۷.

م. ص ——— صالح پور، محمد تقی.

محمودی، مسعود. نیما و شعر بیداری. بمناسبت سی امین سالروز خاموشی نیما. «روزنامه اطلاعات (۲۱ دی ۱۳۴۸): ۷ و ۱۱.

محیط طباطبائی، سید محمد. «شعر امروز و مرگ نیما». تهران مصور، ۱۸، ش ۸۵۴ (۱۳۴۸): ۱۳ و ۴۸.

ماخالسکی، ف. «درباره شعر نادر نادرپور» (نیما ونادرپور). کاوه، ۲،
ش ۱۰ و ۱۱ (خرداد ۱۳۴۴):

«مختصری درباره نیما.» روزنامه کیهان (۱۶ دی ۱۳۵۵): ۴ ویژه نامه.

«مرد راستین شعر امروز.» بمناسبت دوازدهمین سالگرد مرگ نیما یوشیج.»
رودکی، ۱، ش ۴ (دی ۱۳۵۰): ۲.

مستوفی، علی (احمد صادق). «دردا که نیما نیست» (پیرامون زندگی و
آثار او). کاوه، ۱۰، ش ۴۰ (فرورین ۱۳۵۱): ۳۶ — ۴۱.

مشرف آزاد تهرانی، محمود (م. آزاد). «اندیشه ای بلند که شاهد تکامل
آنیم.» (نیما). روزنامه کیهان (۳۰ شهریور ۱۳۵۶): ۱۱.

مشرف آزاد تهرانی، محمود (م. آزاد). «چهار سالی از مرگ نیما
می گذرد.» آرش، ۱، ش ۷ (زمستان ۱۳۴۲): ۱۸۷ — ۱۹۱.

مشرف آزاد تهرانی، محمود (م. آزاد) — آل احمد، جلال.

مشرف آزاد تهرانی، محمود (م. آزاد). «ریشه درخویش (شعری در ستایش
نیما).» آرش، ۱، ش ۲ (دی ۱۳۴۰): ۶۴ * بازار. ویژه هنر و ادبیات،
ش ۸ (دی ۱۳۴۴): ۳.

مشرف آزاد تهرانی، محمود (م. آزاد). «گفت و شنودی درباره شعر امروز» (نیما و دیگران). بازار. ویژه هنر و ادبیات، ش ۷ (آذر ۱۳۴۴): ۲ و ۱۱.

مشرف آزاد تهرانی، محمود (م. آزاد). «نجوایی که چندان درگوشی هم نیست». (نیما و صادق هدایت). فردوسی، ۲۴، ش ۱۰۹۶ (۱۱ دی ۱۳۵۱): ۲۴ - ۲۵.

مشرف آزاد تهرانی، محمود (م. آزاد). «نسترنهای همسایه و قصه قصه گو» (نیما). اندیشه و هنر، ۲ (۱۳۴۴): ۳۵۱ - ۳۶۱.

مشرف آزاد تهرانی، محمود (م. آزاد). «نیما در شعرهایش از زمان سخت تر داوری کرده است.» روزنامه کیهان (۱۵ دی ۱۳۵۶): ۸ ویژه هنر و اندیشه.

مشیری، فریدون. ««راه نیما» و مدعیان» (پاسخ به انتقاد آقای جوانشیر وکیل مجلس). فردوسی، ش ۹۲۰ (۳۰ تیر ۱۳۴۸): ۲۰.

مشیری، فریدون. «گفت و شنودی درباره شعر امروز» (نیما و دیگران). بازار. ویژه هنر و ادبیات، ش ۱۷ (مهر ۱۳۴۵): ۲ و ۱۲.

مشیری، فریدون (در گفتگو با نسرین رنجبر). «هنوز، چشمه شعر در من می جوشد» (نظر او درباره نیما). بنیاد، ۲، ش ۲۰ (آبان ۱۳۵۷): ۴۴ - ۴۵ و ۷۷.

«معانی حرکات درباله، مرقد آقا، اثر نیمایوشیح بصورت باله درمیآید». تماشا، ش ۲۶ (شهریور ۱۳۵۰): ۱۰ - ۱۱.

معتمدی، حسن. «غرض از مزاحمت مرحوم یوشیح است.» (نقلی بر نیماگرایی). بنیاد، ۲، ش ۱۸ (شهریور ۱۳۵۷): ۹.

معزی مقدم، فریدون. «تحلیلی از شعر امروز ایران.» (نیما و فریدون کار). نگین، ۴، ش ۴۶ (اسفند ۱۳۴۷): ۲۷ - ۲۹.

معین، مهدخت. «دکتر معین و ادبیات معاصر» (معین و نیما). ویسمن، ۱، ش ۱ (شهریور ۱۳۵۲): ۶-۷.

معین الغربائی، محمدباقر. «نیما، معلمی که بزرگترین تحول را در شعر پارسی پدید آورد.» آموزش و پرورش، ۴۱، ش ۴ (۱۳۵۰): ۲۰۱ - ۲۰۷.

مفتون امینی، یدالله. «غزلی با یاد نیما.» اطلاعات هفتگی، ش ۱۹۲۵ (۲۷ بهمن ۱۳۵۷): ۳۴.

مفتون امینی، یدالله. «گفت و شنودی درباره شعر امروز» (نیما و... بازار ویژه هنر و ادبیات، ش ۱۸ (آبان ۱۳۴۵): ۱۲ و ۵.

مقدم، محسن. «اگر حافظ نداشتیم» (شعر نو) پدید نمی آمد» [حافظ، نیما و...]. جوانان رستاخیز، ش ۱۲۵ (۲۲ دی ۱۳۵۶): ۳۸ - ۳۹ و ۷۸.

منزوی، حسین. «مقالی در سخن سنجی» («شب» در شعر فردوسی و نیما). رودکی، ۴، ش ۴۶ (مرداد ۱۳۵۴): ۲۴ - ۲۵.

منشی زاده، کیومرث — الوندی، احمد.

منصوری، ذبیح الله (در گفتگو با اسماعیل جمشیدی). «خداحافظ جوانی. شعر نوبا من، نیما» (نیما و هدایت). جوانان رستاخیز، ۲، ش ۷۵ (۲۵ آذر ۱۳۵۵): ۲۸ - ۲۹ و ۴۹.

مهاجر، پرویز. نکته‌ای بر شعر نیما. کتاب الفبا، ج ۶ (۱۳۵۶): ۲۶۱ - ۲۶۳.

مهدوی، احمد. «نیما بنیانگذار شعر نو نیست؟» (بررسی کتاب: مسایل ادبیات نوین ایران).

مهربان، کورش. «او، چراغی جاودان افروخت (نیما)». روزنامه کیهان (۱۳ بهمن ۱۳۵۵): ۹.

مهر پویا، جمشید. «نیما، شاعر قرن ما». تلاش، ش ۳۲ (۱۳۵۰): ۹ - ۲۳.

میبدی، علیرضا. «شعر امروز ایران. واسطه‌ای برای یک رابطه خصوصی» (نیما و...). نگین، ۴، ش ۴۱ (مهر ۱۳۴۷): ۲ و ۷۱.

مینوی، مجتبی (گفتگو با). «مجتبی مینوی پژوهشگر سستیهند» (نظر مینوی درباره حافظ، نیما). کتاب امروز، (پائیز ۱۳۵۲): ۲ - ۱۷.

نادر پور، نادر. «در باره آنکه نیما نام داشت.» کاوش، ۱، ش ۱ (شهریور ۱۳۳۹): ۵۱-۵۴.

نادر پور، نادر. «شعر معاصر ایران». راهنمای کتاب، ۱ (۱۳۳۷): ۴۱۹-۴۲۱ و ۵۴۵-۵۵۳.

نادر پور، نادر — ابتهاج، هوشنگ.

نادر پور، نادر. «گفت و شنودی با: نادر نادر پور، درباره شعر امروز» (نیما و دیگران). بازار. ویژه هنر و ادبیات، ش ۳۸ (۱۳۴۸): ۴ و ۱۳.

ناشناس. «نیمایوشیج. فرزند کوهستانها و شاعرانسانها». امید ایران، ۴، ش ۲۰ (۲ آبان ۱۳۳۳): ۱۴.

نامدار، رضا. «دو حاشیه بر «حاشیه‌یی بر مسئله خاورشناسی» (انتقاد نظر دوستخواه درباره ماخالسکی، نادر پور، نیما). کاوه، ۵، ش ۱۶ (فروردین ۱۳۴۶): ۳۰-۳۱.

«نامه‌های «ابرمد» شعر معاصر» (نقد و بررسی «کشتی و توفان»). فردوسی، ۲۴، ش ۱۰۹۶ (۱۱ دی ۱۳۵۱): ۲۵.

«نامه‌های نیما و بقیه قضایا، گپ و گفتی میان دو فنجان چای». بنیاد، ۱، ش ۱۰ (دی ۱۳۵۶): ۴۳-۴۴.

نفیسی، سعید. «باز هم شعر کهنه و نو» (نیما و...). ارمغان، ۳۲ (۴۳۲): ۱۴۹-۱۵۱.

نفیسی، سعید. «خاطرات ادبی یک استاد» (نیما و مرگ او). سپید و سیاه، ۷، ش ۳۳۲ (۲۴ دی ۱۳۳۸): ۳۳ و ۸۹.

نفیسی، سعید. «سعید نفیسی درباره نیما می نویسد: شاعری بنیانگذار، جسور و بی نیاز». روزنامه اطلاعات (۱۶ دی ۱۳۵۵): ۱۳.

نوح، نصرت الله. «نیما: گوش پنهان جهان دردمند ما». روزنامه کیهان (۱۵ دی ۱۳۵۶): ۲ ویژه هنر و اندیشه.

نوری علاء، اسماعیل. «درباره سالگرد مرگ نیما یوشیج و دو کتاب تازه» (شعر من، ماخ اولاً). بامشاد، ش ۱۶۹۵ (۱۱ تا ۱۸ دی ۱۳۴۵): ۳۰ - ۳۱.

نوری علاء، اسماعیل. «گزارش شب نیمای کانون نویسندگان ایران» (یادبود نیما). آرش، ۲، ش ۱۹ (اسفند ۱۳۴۷): ۹۷ - ۱۰۳.

نوری علاء، اسماعیل. «یک بحث جامع درباره تحولات ۱۵ سال شعر اخیر ایران» (نیما و...). بامشاد، ۱۳، ش ۱۷۵۴ (نوروز ویژه ۱۳۴۷): ۳۲ - ۳۷.

نیام ————— شیبانی، منوچهر.

«نیما بعد از هدایت» (بررسی فیلمی از کیومرث درم بخش بنام «دنیا خانه من است»). جوانان رستاخیز، ش ۱۰۶ (۱۰ شهریور ۱۳۵۶): ۵۷.

«نیما: چقدر بیچاره است انسان» (درباره زندگی و وصیت نامه او).

روزنامه رستاخیز (۱۵ دی ۱۳۵۶): ۱۸.

«نیما در قاهره» (بمناسبت چاپ آثار نیما در مصر). رستاخیز جوان، ش ۱۲۰ (۱۷ آذر ۱۳۵۶): ۵۲.

«نیما در نور» روزنامه رستاخیز (۲۶ مرداد ۱۳۵۵): ۱۸.

«نیما، مردی از شهر صبح، هنوز پیروش را نشناخته‌ایم.» روزنامه کیهان (۱۵ دی ۱۳۵۶): ویژه هنر و اندیشه.

«نیما: مرز شعر کهنه و نو.» روزنامه اطلاعات (۱۶ دی ۱۳۵۴): ۱۷.

«نیما و حرفهای تازه‌ای از همسایه» (گفتنی‌های تازه‌ای درباره زندگی نیما). زمان، ش ۱۷ (۱۵ دی ۱۳۵۰): ۲۶ - ۲۷ و ش ۱۸ (۲۲ دی): ۲۴ - ۲۵ (مطلب ناتمام ماند).

«نیما و زندگی و آثار او» (معرفی و بررسی کتابی از ابوالقاسم جنتی عطائی). فردوسی، ۷، ش ۲۳۳ (۲۲ اسفند ۱۳۳۴): ۱۲.

«نیما و شعر بعد از او» [مختصری از زندگی و آثارش]. پیشاهنگی، ۱۵، ش ۱۱ (بهمن ۱۳۵۰): ۱۵ - ۱۶.

«نیما و شعر نو» [مختصری از زندگی و افکار نیما]. ابتکار، ش ۲۵۲ (۱)

بهمن ۱۳۵۰): ۱۳.

«نیمایوشیج» (در باره شعر نیما). اطلاعات هفتگی، ۱۲، ش ۵۶۴ (۱۶ خرداد ۱۳۳۱): ۲۰.

«نیمایوشیج چگونه شعر می ساخت.» روشنفکر، ۱۰، ش ۴۷۸ (۲۴ آبان ۱۳۴۱): ۱۶.

«نیمایوشیج در کرانه‌های نیل.» بنیاد، ۱، ش ۹ (آذر ۱۳۵۶) ۸۳.

«نیمایوشیج، شاعر بزرگ معاصر.» نیروی سوم، ش ۳۷ (۱۱ اردیبهشت ۱۳۳۲): ۱-۲.

واحدی، مانی. «نیما، از یوش مازندران.» فرهیخته، ۱، ش ۱ (نیمه اول مرداد ۱۳۵۷): ۴-۵.

واقدی، اصغر. «ره‌آورد اندیشه‌ها: نیمایوشیج.» تماشا، ۷، ش ۳۴۴ (۳ دی ۱۳۵۶): ۵۹-۶۰.

واقدی، اصغر. «نسل ما، راه نیما را دنبال می‌کند.» روزنامه کیهان (۱۰ اسفند ۱۳۵۵): ۹.

وطن پرست، اسماعیل ————— اخوان ثالث، مهدی.

هشترودی، محسن (در گفتگو با علی اصغر ضرابی). «شعری که زندگی است» (نیما، فروغ و آل احمد). فردوسی، ۲۴، ش ۱۰۹۹ (۲ بهمن ۱۳۵۱): ۳۰ - ۳۱ و ۴۰.

هشترودی، محسن ————— ابتهاج، هوشنگ.

«هفده سال از مرگ نیمای نام آور میگذرد. (بهانه و بزه نامه)». روزنامه اطلاعات. (۱۶ دی ۱۳۵۵): ۱۱.

همایونی، صادق. «صادق هدایت و نیما». فردوسی، ش ۸۷۸ (۱ مهر ۱۳۴۷): ۲۷ - ۲۸.

همایونی، صادق. «نمائی از تأثیر صادق هدایت در شعر امروز و تأثیر پذیری فروغ فرخزاد، اخوان ثالث و نیما از هدایت». ش ۸۷۶ (۱۸ شهریور ۱۳۴۷): ۱۶ - ۱۷.

همراز، غلامرضا ————— رؤیائی، یدالله.

«همیشه به من مژده میدهند. (بمناسبت دوازدهمین سال خاموشی نیما)». روزنامه کیهان (۹ دی ۱۳۵۰): ۶.

هنرمندی، حسن (ترجمه و اقتباس). «شعر نیما میان توده‌ها گسترش نیافت. نظرهای روزه لسکو و ماخالسکی درباره نیما». روزنامه کیهان (۹

دی (۱۳۵۰): ۶ و ۱۱.

هنرمندی، حسن. «نروال، گوتنه، هدايت، حافظ و نیما.» خوشه، ۱۳، ش ۱۸ (تیر ۱۳۴۷): ۷.

یا حقی، محمدجعفر. «اسطوره در شعر امروز ایران» (در شعر نیما، شاملو). مجله دانشکده ادبیات مشهد، ۱۲، ش ۴ (زمستان ۱۳۵۵): ۷۸۲ — ۸۰۹

«یادداشتها ... و مجموعه اندیشه.» (نقد و بررسی). روشنفکر، ش ۸۴۹ (۴ اسفند ۱۳۴۸): ۳۳.

«یادی از نیما.» موسیقی، ۳، ش ۴۰ (بهمن ۱۳۳۸): ۱۷ — ۱۸.

یغمائی، حبیب. «داستان دوستان. نیما یوشیج.» یغما، ۲۱ (۱۳۴۷): ۶۲۹ — ۶۳۱.

«یوش در فقری به عظمت رنج نیما.» روزنامه آیندگان (۱۸ دی ۱۳۵۶): ۵.

«یوش زادگاه نیما.» روزنامه کیهان (۱۹ دی ۱۳۵۰): ۶.

یوشیج، شراگیم. «پدر من، نیما.» روزنامه اطلاعات (۹ دی ۱۳۵۰): ۱۲.

یوشیج، شراگیم. (دو سال از مرگ پدرم میگذرد). «آرش، ۱، ش ۲ (دی ۱۳۴۰): ۶۲ - ۶۳.

یوشیج، شراگیم (در گفتگوبا فریدون گیلانی). «صبح همه چیز را بهتر می شود دید» (آخرین روز زندگی نیما). روزنامه کیهان (۹ دی ۱۳۵۰): ۲۱۶.

در کتابها

صفحاتی از کتاب

آذری، میرسیدعلی. خورشیدی که در تاریکی تبسید درخشید. تهران، اقبال، ۱۳۵۰: ۳۲۳، ۳۲۵ - ۳۲۷.

آذین فر، م ————— باقری، محمود.

آرام، عباس. کندوکاوی در آثار صمد بهرنگی. تهران، عطائی، (۱۳۵۷): ۱۰۰.

آرین پور، یحیی. از صبا تا نیما. تهران، جیبسی و فرانکلین، ۱۳۵۰:
(ج ۱): ۱۵ (ج ۲): ۳۳۹، ۴۶۶ - ۴۸۰.

آزموده، ابوالفضل (مترجم). هفت مقاله از ایرانشناسان شوروی. تهران، سپهر، ۱۳۵۱: ۱۰۵ - ۱۲۵ (مقاله ای از کلیاشتورینا، و.ب).

آل احمد، جلال. ارزیابی شتابزده. تهران، رواق، ۱۳۵۷ «چاپ ۳»: ۳۳ -
(نیما دیگر شعر نخواهد گفت. پیرمرد چشم ما بود).

آل احمد، جلال. دید و بازدید. تهران، امیرکبیر، ۱۳۳۴: (نیما دیگر شعر
نخواهد گفت. پیرمرد چشم ما بود).

آل احمد، جلال. کارنامه سه ساله. تهران، رواق، ۱۳۵۷ «چاپ ۳»: ۳۵ -
۶۹. (مشکل نیما یوشیج).

آل احمد، جلال. هفت مقاله. تهران، رواق، ۱۳۵۷ «چاپ ۳»: ۳۵ -
۶۹ (مشکل نیما یوشیج).

ابتهاج، هوشنگ (ه. ا. سایه). سیاه مشق تهران، زمان، ۱۳۵۷ «چاپ
۳» ۶۳ - ۶۴ (بعد از نیما - شعر).

ابریشمی، رحمت الله. کارنامه بزرگداشت بزرگان علم و ادب ایران. مشهد،
دانشسرای راهنمایی تحصیلی مشهد، ۱۳۵۵: ۲۷۵ - ۲۷۷.

احمدی، احمد؛ رزمجو، حسین. سیر سخن. جلد ۲. مشهد، باستان،
۱۳۴۵: ۳۲۰ - ۳۳۲.

اخوان ثالث، مهدی (م. امید). آخر شاهنامه. تهران، مروارید، ۱۳۵۶
«چاپ ۵»: ۱۵.

اخوان ثالث، مهدی (م. امید). ارغنون. تهران، مروارید، ۱۳۵۶،
«چاپ ۴»: ۲۹۵ - ۲۹۶، ۳۰۱، ۳۰۳.

اخوان ثالث، مهدی (م. امید). از این اوستا. تهران، مروارید، ۱۳۵۶
«چاپ ۴»: ۱۴۳، ۱۴۶ - ۱۴۷، ۱۵۷ - ۱۵۸، ۱۶۵، ۱۷۰ - ۱۷۳،
۱۷۵، ۱۷۸، ۱۹۱، ۲۰۲، ۲۱۳.

اخوان ثالث، مهدی (م. امید). بهترین امید. تهران، آگاہ، ۱۳۵۵
«چاپ ۲»: ۲۷ - ۳۰، ۳۶ - ۳۷، ۴۵، ۹۲، ۱۰۴.

اخوان ثالث، مهدی (م. امید). دوزخ، اما سرد. تهران، توکا، ۱۳۵۷: دو،
۹.

اخوان ثالث، مهدی (م. امید). زندگی می گویند: اما... تهران، توکا،
۱۳۵۷: ۱۰، ۱۲.

اخوان ثالث، مهدی (م. امید). مجموعه مقالات. جلد اول. تهران، توس،

۱۳۴۹: ۱۰، ۳۲-۳۴، ۴۷-۴۸، ۵۲-۵۳، ۶۸، ۸۳-۸۴، ۱۳۱،
۱۷۳-۱۸۶، ۳۱۰.

اربابی، غلامرضا. نقدی بر نوآوری کاذب. تهران، گروه فرهنگی اربابی،
(۱۳۵۳): ۲۹-۳۱، ۱۰۵، ۱۱۱-۱۱۸.

استانداری مازندران. مازندران در بزرگداشت جشن شاهنشاهی ایران.
ساری، استانداری مازندران ۱۳۵۰: ۱۴۶.

استعلامی، محمد. ادبیات دوره بیداری و معاصر. تهران، دانشگاه
سپاهیان انقلاب ایران، ۱۳۵۵: ۱۵-۱۷، ۳۴۸-۳۵۲، ۴۱۵، ۴۱۸-
۴۲۱.

استعلامی، محمد. بررسی ادبیات امروز ایران. تهران، امیرکبیر، ۱۳۵۶
«چاپ ۵»: ۱۳۷، ۱۳۹، ۱۴۱-۱۴۲، ۱۴۷، ۱۴۸، ۱۵۴، ۱۹۰،
۲۱۲.

اسدی زاده، پرویز [و دیگران]. دائرةالمعارف یا فرهنگ دانش و هنر.
تهران، اشرفی، ۱۳۴۶: ۹۰.

اسفندیاری، اسدالله نوری. تاریخ خانواده اسفندیاری. تهران، اقبال،
۱۳۲۹: ۶، ۱۴۸-۱۵۵.

اسلامی ندوشن، محمدعلی. ایران را از یاد نبریم. تهران، ایرانمهر، ۱۳۴۵
(چاپ ۳): ۱۰۱ - ۱۰۳ (مرگ نیما).

اسلامی ندوشن، محمدعلی. گفتگوها «مجموعه گفت و شنودها». تهران،
توس، ۱۳۵۷: ۲۹، ۱۹۷ - ۲۰۱، ۲۶۵.

اسماعیلی، امیر (و) صدارت، ابوالقاسم. جاودانه فروغ فرخزاد. تهران،
مرجان، ۱۳۴۷: ۳۲، ۸۸، ۱۰۰، ۱۱۴، ۱۳۶، ۱۶۳، ۱۶۶ - ۱۶۷،
۱۹۱، ۱۹۳، ۲۷۷.

افشار، ایرج. سواد و بیاض. تهران، دهخدا، ۱۳۴۴: ۲۶۹ - ۲۷۱
(وفیات مؤلفین، نیما).

افشار، ایرج. فهرست مقالات فارسی. جلد ۱. تهران، جیبی؛ فرانکلین،
۱۳۴۸: ۶۸۶، ۷۹۸ - ۷۹۹.

افشار، ایرج. فهرست مقالات فارسی. جلد ۲. تهران، جیبی؛ فرانکلین،
۱۳۵۶ «چاپ ۲»: ۵۲، ۲۳۳، ۲۴۲ - ۲۴۳.

افشار، ایرج. فهرست مقالات فارسی. جلد ۳. تهران، جیبی؛ فرانکلین،
۱۳۵۵: ۲۳۵ - ۲۳۶.

انوری، حسن؛ صدر حاج سیدجوادی، حسن. فارسی و تاریخ ادبیات. سال

دوم دانشسرای راهنمائی. تهران، جیبی، ۱۳۵۳ «چاپ ۲»: ۱۸۳ — ۱۸۴.

ایران. کمیسیون ملی یونسکو. ایرانشهر (۲ جلد). تهران، کمیسیون ملی یونسکو ایران، ۳—۱۳۴۲: ۶۹۱—۶۹۲.

باختری، هـ. گریزی بر شعر نو و کهن پارسی. تهران، بهرنگ، بی تا: ۸ — ۱۱، ۱۳، ۱۵، ۱۶، ۱۸، ۲۶.

باستانی پاریزی، محمد ابراهیم. حماسه کویره تهران، امیرکبیر، ۱۳۵۷ «چاپ ۲»: ۲۰۴، ۲۱۷.

باستانی پاریزی، محمد ابراهیم. خاتون هفت قلعه. تهران، امیرکبیر، ۱۳۵۶ «چاپ ۲»: ۲۸۶.

باستانی پاریزی، محمد ابراهیم. نای هفت بند. تهران، عطائی، ۱۳۵۰: ۲۱۶، ۵۴۳.

باقری، محمود (م. آذین فر). اطلاعات عمومی. تهران، غزالی، ۱۳۵۵: ۷۱—۷۲.

بختیار، مظفر. دکتر محمد معین. رشت. انجمن کتابخانه عمومی رشت، ۱۳۵۲: ۶.

براهنی، رضا. طلا درمس. تهران، زمان، ۱۳۴۷: ۱۹، ۴۶، ۴۹-۵۳،
۶۳، ۷۰-۷۱، ۸۴، ۱۱۰، ۱۲۰، ۱۲۹-۱۳۰، ۱۳۰، ۱۳۴، ۱۹۴-۱۹۷،
۲۰۶، ۲۱۱، ۲۱۹-۲۲۵، ۲۲۷-۲۳۰، ۲۳۷-۲۳۸، ۲۴۰-
۲۴۱، ۲۴۳، ۲۴۵، ۲۴۸، ۲۵۳، ۲۵۵-۲۵۸، ۲۶۲-۲۶۳، ۲۶۵-
۲۶۹، ۲۷۱-۲۷۶، ۲۸۷، ۲۹۵، ۳۰۷، ۳۱۰، ۳۱۳، ۳۱۹، ۳۲۳،
۳۲۵، ۳۴۲، ۳۴۶، ۳۹۰، ۴۰۸، ۴۱۰، ۴۲۶، ۴۲۹، ۴۴۳، ۴۵۴،
۴۵۷، ۴۶۱-۴۶۲، ۴۸۰، ۴۸۳، ۴۸۶، ۴۸۸، ۵۳۱، ۵۳۵-۵۳۶،
۵۳۹-۵۴۰، ۵۴۵-۵۴۶، ۵۵۳، ۵۵۳، ۵۸۳، ۵۸۵، ۵۸۷، ۵۸۷، ۶۳۰،
۶۳۴-۶۳۹، ۶۴۱-۶۴۴، ۶۵۳-۶۵۴.

براهنی، رضا. قصه نویسی. تهران، اشرفی، ۱۳۴۸ «چاپ ۲»: ۳۵۲،
۴۲۳، ۴۵۵-۴۵۶.

برقعی، سید محمد. سخنوران نامی معاصر. تهران، امیرکبیر، ۳۶-
۱۳۲۹: ۲۶۵-۲۷۰.

بصاری، طلعت؛ سجادی، ضیاءالدین: برگزیده دردری. تهران، آرمان،
۱۳۵۶ «چاپ ۲»: ۳۵-۳۷، ۷۵، ۲۸۲-۲۸۵.

بهبهانی، سیمین. رستاخیز. تهران، زوار، ۱۳۵۲ [چاپ ۲]: چهار، نه.

بهجت تبریزی، سید محمد حسین (شهریار). کلیات دیوان شهریار تبریز،
سعدی، بی تا: ۳۱، ۶۴.

بهرنگی، صمد. مجموعه مقاله‌ها. تهران، دنیا و روزبهان، ۱۳۵۷
«چاپ ۴»: ۱۰۶.

بهرنگی، صمد. نامه‌های صمد بهرنگی. گردآورنده: اسد بهرنگی. تهران،
امیرکبیر، ۱۳۵۷: ۹-۱۰.

پرتو، شین ————— شیراز پور، علی.

پورنامداریان، تقی. تأملی در شعر احمد شاملو. تهران، آبان، ۱۳۵۷، ۲۰،
۲۰۷، ۲۹۰ — ۲۹۱، ۲۹۸ — ۲۹۹، ۳۰۴، ۳۲۰، ۳۲۳ — ۳۲۴، ۳۲۶،
۳۴۱.

پیران، منوچهر. مازندران، چهارمین کنفرانس آموزشی سرتاسر راهنمایان
فرهنگی کشور. ساری، اداره کل فرهنگ و هنر مازندران، ۱۳۵۴: ۸.

تجلی پور، مهدی. دایرة المعارف موضوعی دانش بشر. تهران، امیرکبیر،
۱۳۴۹: ۸۷۹، ۱۲۴۴، ۱۳۶۶، ۱۳۷۲، ۱۳۷۴.

توللی، فریدون. شگرف. تهران، جاویدان، ۱۳۵۳: ۸، ۱۷ — ۱۸.

توللی، فریدون. نافه. بی م، بی نا، ۱۳۴۱: ۲-۳.

جلال آل احمد، مردی در کشاکش تاریخ معاصر. گردآورنده حمید تبریزی.

تبریز، کاوش، پائیز ۱۳۵۷: ۵۸ - ۶۱، ۱۰۷ - ۱۰۹.

جمالزاده، سیدمحمد علی. کشکول جمالی. جلد ۲، تهران، معرفت، ۱۳۳۹: ۳۵ - ۳۹.

جنتی عطائی، ابوالقاسم. بنیاد نمایش در ایران. تهران، صفی علیشاه، ۱۳۵۶ «چاپ ۲»: ۲۵.

حصوری، علی. زبان فارسی در شعر امروز تهران، طهوری، ۱۳۴۷: ۱۶ - ۱۸، ۲۱، ۲۵، ۶۴، ۶۶، ۸۵، ۸۹ - ۹۰، ۹۷، ۹۸ - ۱۰۰، ۱۰۲، ۱۰۴ - ۱۰۵، ۱۰۷ - ۱۰۹، ۱۱۱ - ۱۱۲، ۱۱۴، ۱۱۶.

حقوقی، محمد. ادبیات معاصر ایران. سال سوم و چهارم آموزش متوسطه عمومی. تهران، وزارت آموزش و پرورش، ۱۳۵۶: ۳۰، ۳۲، ۷۱، ۷۷ - ۸۰، ۸۲ - ۸۵، ۸۹، ۹۹ - ۱۰۳، ۱۴۳، ۱۴۶ - ۱۴۸.

حقوقی، محمد. شعر نواز آغاز تا امروز. تهران، جیبی؛ فرانکلین، ۱۳۵۳: ۳ - ۱۱، ۲۵، ۲۷ - ۳۱، ۳۶ - ۳۷، ۳۹، ۴۱ - ۴۳، ۴۶ - ۵۳، ۵۶، ۵۸، ۶۱، ۶۵ - ۸۱، ۸۵، ۸۷ - ۹۸، ۱۰۸ - ۱۱۲، ۱۳۱ - ۱۳۵، ۳۸۴ - ۳۸۶، ۴۲۷ - ۴۲۸.

حقوقی، محمد. گرنزهای ناگزیر. تهران، زمان، ۱۳۵۷: ۵.

حکیمیان، ابوالفتح. فهرست مشاهیر ایران. جلد ۲. تهران، دانشگاه ملی ایران، ۱۳۵۷: ۶۰۰ - ۶۰۱.

حماسیان، حسین (صابر کرمانی). سیمای شاعران. تهران، اقبال، ۱۳۴۴: ۳۷۸ - ۳۷۹.

حمیدی، مهدی. فنون و انواع شعر فارسی. تهران، بی نا، ۱۳۵۱: ۱۶۰ - ۱۶۴ (مصاحبه و شوخی با نیما. شعری در مذمت نیما).

خراسانی، شرف‌الدین (شرف). واژه‌ها. تهران، فرمند، بی تا: ۸.

خلخالی، سید عبدالمجید. تذکره شعرای معاصر ایران. جلد ۱. تهران، طهوری، ۱۳۳۳: ۴۱۳ - ۴۲۰.

خوئی، اسماعیل. از شعر گفتن. تهران، نشر سپهر، ۱۳۵۲: ۶۵، ۷۷، ۸۴ - ۸۷، ۹۵ - ۹۶، ۱۰۵ - ۱۰۶، ۱۱۷ - ۱۱۹، ۱۲۱، ۱۲۳ - ۱۲۴، ۱۵۷، ۱۵۹ - ۱۶۳.

خوئی، اسماعیل. جدال با مدعی. تهران، جاویدان، ۱۳۵۶: ۸۴ - ۸۷، ۸۹، ۹۲، ۹۴ - ۹۶، ۹۸، ۱۰۰ - ۱۰۱، ۱۰۳ - ۱۰۶، ۱۱۴ - ۱۱۵، ۱۱۷ - ۱۱۹، ۱۲۴ - ۱۲۶، ۱۲۹ - ۱۳۱، ۱۳۲ - ۱۳۷، ۱۴۲ - ۱۴۴.

خیامپور، ع. فرهنگ سخنوران. تبریز، بی نا، ۱۳۴۰: ۶۲۴.

داوری، رضا. شاعران در زمانهٔ عسرت. تهران، نیل، ۱۳۵۰: ۱۳۱ -
۱۳۲.

درویشیان، علی اشرف. کتاب بیستون. تهران، شباهنگ، ۱۳۵۷: ۱۱۰ -
۱۱۱، ۱۱۳.

دستغیب، عبدالعلی. تحلیلی از شعر نو فارسی. تهران، صائب، ۱۳۴۵:
۱۰، ۱۵ - ۱۸، ۲۰ - ۳۱، ۴۳ - ۴۸، ۵۴ - ۵۵، ۶۱، ۶۳ - ۶۵،
۶۷، ۷۵، ۸۵، ۹۷ - ۹۸، ۱۰۳ - ۱۰۴، ۱۰۹، ۱۱۲ - ۱۱۵، ۱۲۱ -
۱۲۲.

دستغیب، عبدالعلی. سایه روشن شعر نو فارسی. تهران، فرهنگ، ۱۳۴۸:
(فهرست اعلام کاستی دارد). ۵ - ۹، ۱۹، ۲۵، ۳۰، ۳۵ - ۳۷، ۵۰ -
۵۱، ۵۴، ۷۵ - ۱۶۹، ۱۷۳ - ۱۷۶، ۱۷۸، ۱۸۵، ۱۸۹، ۱۹۵ -
۲۲۵ - ۲۲۶.

دستغیب، عبدالعلی. نقد آثار احمد شاملو. تهران، چاپار، ۱۳۵۷
«چاپ ۳»: ۵ - ۶، ۱۰، ۱۳، ۲۲ - ۲۳، ۲۳، ۳۰، ۳۲ - ۳۳، ۳۶ - ۳۷،
۶۴، ۷۷، ۸۲، ۸۴ - ۸۶، ۸۹، ۹۲، ۹۸ - ۹۹، ۱۱۶، ۱۲۱، ۱۲۴ -
۱۲۵، ۱۳۴، ۱۳۷ - ۱۴۰، ۲۱۵، ۲۲۸.

دستغیب، عبدالعلی. نقد آثار صادق هدایت. تهران، سپهر و زند شیراز،
۱۳۵۷: ۱۶.

دشتی، علی. سایه. تهران، امیرکبیر، ۱۳۴۹ «چاپ ۴»: ۶۷ - ۷۰.

دلفی، علی اکبر. دیدار با شاعران. تهران، اشراقی، ۱۳۵۱: ۱۰ - ۱۱،
۵۹، ۸۳، ۱۴۱، ۲۰۷ - ۲۰۸، ۲۸۲ - ۲۸۳.

دوستخواه جلیل؛ نقوی، علیرضا (ترجمه): هیمالیا، برگزیده شعر بانزده تن
از شاعران از دوزبان. تهران، طهوری، ۱۳۴۲: ۳.

دولت آبادی، محمود. موقعیت کلی هنر و ادبیات کنونی. تهران شباهنک،
۱۳۵۷ «چاپ ۲» ۶، ۵۳.

رازانی، ابوتراب. شعر و موسیقی و ساز و آواز در ادبیات فارسی. تهران،
وزارت فرهنگ، ۱۳۴۲: ۴۵۲، ۴۵۶ - ۴۵۸، ۴۶۶.

رحمانی، نصرت. کوچ. تهران، امیرکبیر، ۱۳۳۴ «چاپ ۲»: ۷ - ۸
(مقدمه نیما)، ۶۲ (شعری برای نیما).

رزمجو، حسین — احمدی، احمد.

رکن زاده آدمیت، محمدحسین. ارکان سخن. تهران، شرق، ۱۳۴۷: ۳۱۲ -
۳۱۹ (نیمایوشیج کیست و چه گفته است؟).

رنجبران، اسماعیل. راه ورود + شعر نو فارسی با ترجمه انگلیسی. تهران،
بی نا، ۱۳۵۱: ۷-۲۳.

رؤیائی، یدالله. از سکوی سرخ (مسائل شعر). به اهتمام حبیب الله

رویائی. تهران، مروارید، ۱۳۵۷: ۱۰-۱۶، ۵۹، ۷۷-۷۸، ۱۳۰، ۱۵۷، ۱۹۹، ۲۰۳، ۲۰۹، ۲۱۲-۲۱۵، ۲۱۶، ۲۲۰.

رویائی، یدالله. هلاک عقل بوقت اندیشیدن. تهران، مروارید، ۱۳۵۷: ۹-۱۸، ۲۲-۳۴، ۴۴، ۵۰، ۸۴-۸۵، ۱۵۳-۱۵۴، ۲۵۲، ۲۵۵، ۲۵۸-۲۵۹.

ریاحی پور، م؛ کاشانی، م. ر. اطلاعات عمومی. تهران، زرین، ۱۳۵۵: ۱۶۱-۱۶۳، ۱۹۱، ۲۰۷، ۲۱۲-۲۱۳.

رئیس نیا، رحیم؛ ناهید، عبدالحسین. دو مبارز جنبش مشروطه. ستارخان، شیخ محمد خیابانی. تهران، آگاہ، بی تا: ۱۷، ۹۳-۹۴، ۱۱۵.

زرین کوب، عبدالحسین. شعر بی دروغ، شعر بی نقاب. تهران، ابن سینا، ۱۳۴۶: ۱۵۹، ۲۶۹-۲۷۰.

زرین کوب، عبدالحسین. نقد ادبی. تهران، امیرکبیر، ۱۳۵۴ «چاپ ۲»: ۶۶۲، ۶۴۱، ۶۳۹.

زرین کوب، عبدالحسین، نه شرقی، نه غربی، انسانی. تهران، امیرکبیر، ۱۳۵۶ «چاپ ۲»: ۳۰۲، ۳۰۷، ۳۱۴.

زهتابی، محمدرضا. شخصیت‌های نامی ایران. تهران، پدیده، ۱۳۴۷: ۴۹۷.

سادات اشکوری، کاظم. با اهل هنر. تهران، دنیا، ۱۳۵۵: ۵۳ — ۷۱
(اقلیم نیما).

سپاتلو، محمدعلی. بازآفرینی واقعیت. تهران، زمان، ۱۳۵۲ «چاپ ۳»:
۱۴ (۲۳۸، ۲۴۰، ۲۴۱).

سپهرم، امیرمسعود. تاریخ برگزیدگان و عده‌ای از مشایخ ایران و عرب.
تهران، زوار، ۱۳۴۱: ۴۵۲ — ۴۵۳.

سجادی، ضیاءالدین ————— بصاری، طلعت.

سعیدیان، عبدالحسین. ادبیات ملتهای جهان. تهران، ابن سینا، ۱۳۵۲:
۳۰۸.

سهیلی، مهدی. چراغی در جاده‌های شعر. تهران، امیرکبیر، ۱۳۵۷: ۱۲
— ۱۳، ۱۵، ۵۰.

سیاح، فاطمه. نقد و سیاحت. بکوشش محمد گلبن. تهران، توس،
۱۳۵۴: ۲۵۷ — ۲۵۸.

شاملو، احمد. از مهتابی به کوچه. «گزیده مقالات». تهران، توس،
۱۳۵۷: ۱۱۲ - ۱۱۴، ۱۴۹.

شاملو، احمد. دشنه در دیس. تهران، مروارید، ۱۳۵۷: ۴۲ - ۴۴ (هنوز
در فکر آن کلاغم در دره‌های یوش).

شاملو، احمد. همچون کوچه‌ای بی انتها. شعر معاصر جهان. تهران،
صفی علیشاه، ۱۳۵۲: ۳، ۵ - ۷.

شاملو، احمد. هوای تازه. تهران، نیل، ۱۳۵۵ «چاپ ۵»، ۳۱۲، ۳۴۷.

شرما، ناصر. شعر اعتراض بازتابهای انقلاب ایران. هند، وپکاس،
۱۹۶۷: ۱ (زندگی و ترجمه یک شعر او به اردو).

شریعتی، علی. شیعه. تهران، حسینیه ارشاد، بی تا: ۲۳۹.

شیرازپور، علی (شین پرتو). بازیهای هستی. تهران، علمی، ۱۳۴۷:
۱ - ۱۰۹ (دو نامه. از نیما به او و از وی به نیما).

صافی، قاسم. مجموعه گفتارهایی درباره چند تن از رجال ادب و تاریخ
ایران». تهران، دانشگاه تهران، ۱۳۵۷: ۳۷۳ - ۳۷۷.

صبور، داریوش. آفاق غزل فارسی. تهران، پدیده، ۱۳۵۵: ۶۴۵، ۶۷۸ -

صدارت، ابوالقاسم — اسماعیلی، امیر.

صدر حاج سیدجوادی، حسن — انوری، حسن.

صدیق، ح — محمدزاده صدیق، حسین.

صفارزاده، طاهره. حرکت و دیروز. تهران، رواق، ۱۳۵۷: ۱۱۵، ۱۱۷،
۱۲۱ — ۱۲۳، ۱۳۱ — ۱۳۲، ۱۴۳، ۱۴۵، ۱۶۵ — ۱۶۷ — ۱۷۲.

صفاری، فتح الله. شکوفه‌هائی از ادبیات مازندران. بی جا، بی نا، ۱۳۴۷:
۷ — ۹.

طاهباز، سیروس. حرفه‌ایی با فروغ فرخزاد. تهران، دفترهای زمانه،
(۱۳۵۶): ۳، ۶، ۹ — ۱۲، ۱۵، ۱۶، ۱۹، ۲۳، ۲۵، ۲۹، ۳۲ — ۳۴.

طاهباز، سیروس. یوش (مونوگرافی). تهران، مؤسسه مطالعات و تحقیقات
اجتماعی (دانشگاه تهران)، ۱۳۴۲: ۳، ۵۵ — ۵۶، ۶۳، ۶۷، ۸۵ —
۸۷.

طهرانی، حاج آقا بزرگ. الذریعه الی تصانیف الشیعه، جلد ۹ بخش ۴.
تهران، حبیب الله، ۱۳۴۵: ۱۲۴۴.

عابدینی، فرهاد. کوچ پرنده‌ها. تهران، بی‌نا، ۱۳۵۲: ۲ - ۴.

علامه، صمصام‌الدین: یادگار فرهنگ آمل. تهران، بی‌نا، ۱۳۳۸: ۱۵۲.

فاروقی، عمر. فصل سنگین غربت. تهران، روزبهان، ۱۳۵۷: ۱۸ - ۲۰
[جاودانه. شعری به یاد نیما].

فرخزاد، فروغ. برگزیده اشعار فروغ فرخزاد. تهران، جیبی و فرانکلین،
۱۳۵۲ «چاپ ۳» ۲، ۴.

فرزاد، مسعود. جریانهای عمده ادبیات ایران. شیراز، دانشگاه شیراز،
۱۳۴۸ (نقل از دفتر چهارم خرد و کوشش): ۲۸ - ۲۹.

قاسمی، ابوالفضل. الیگارشی یا خاندانهای حکومتگر ایران. جلد ۲ -
خاندان اسفندیاری. تهران، دانش و آرمان، ۱۳۵۴: ۶۶.

کاشانی، م. ر—— ریاحی پور، م.

کرمانی، صابر —— حماسیان، حسین.

کریمی، خسرو. کتابنامه فرهنگ و هنر ایران در دوران پنجاه سال
شاهنشاهی پهلوی. تهران، کتابخانه ملی ایران، ۱۳۵۵: ۱۷۰
(کتابشناسی درباره نیما).

کریمی، خسرو. مشاهیر جهان. تهران، پدیده، بی تا: ۵۵۹.

کلیاشتورینا، و. ب. ———. آزموده، ابوالفضل.

کندی، م. مهدی. نظری به روستاهای مازندران. تهران، بی تا، ۱۳۵۱: ۳.

کیانوش، محمود. بررسی شعر و نثر معاصر. تهران، رز، ۱۳۵۵ «چاپ ۴»:
۶۴، ۱۱۰، ۱۱۴، ۱۷۳، ۱۸۴.

کیانوش، محمود. شعر کودک در ایران. تهران، آگاہ، ۱۳۵۲: ۵۸.

گلبن، محمد. کتابشناسی صادق هدایت. تهران، توس، ۱۳۵۶: ۷۱،
۱۱۲، ۱۱۹، ۱۳۱، ۱۶۱، ۱۸۰ — ۱۸۱، ۱۸۳.

گلسرخی، خسرو. سیاست شعر، سیاست هنر. (تهران)، بی تا، ۱۳۵۷: ۱۶ —
۱۷.

گورگین، تیمور. امروز چه کسی میتواند شاعر باشد. تهران، آتروپات،
۱۳۴۵: ۱۶۹ — ۱۷۶.

لاهورتی، ابوالقاسم. کلیات لاهوتی. بکوشش بهروز مشیری. تهران، توکا،
۱۳۵۷: ۱۵، ۲۲.

متین، غلامحسین. شعر برای بیداری. بی جا، بی نا، ۱۳۵۷: ۲۰.

مجتهدزاده، پیروز. شهرستان نور. تهران، بی نا، ۱۳۵۱: ۱۲، ۳۹ - ۴۰،
۱۰۸، ۱۱۰، ۱۵۶.

محمدزاده صدیق، حسین (ح. صدیق). مسائل ادبیات نوین ایران. تهران،
دنیا، ۱۳۵۴: ۳۰، ۴۴ - ۴۵، ۴۷ - ۴۹، ۵۶ - ۵۸، ۶۳.

مشاره، خانبابا. مؤلفین کتب چاپی فارسی و عربی. جلد ۶. تهران، بی نا،
۱۳۴۴: ۶۷۳ - ۶۷۵.

معین، محمد. فرهنگ فارسی (فرهنگ معین). جلد ۶. تهران، امیرکبیر،
۱۳۵۶ «چاپ ۳»: ۲۱۷۳ - ۲۱۷۴.

مؤذن، ناصر. ده شب، شبهای شاعران و نویسندگان در انجمن فرهنگی ایران
و آلمان. تهران، امیرکبیر، ۱۳۵۷: ۶۰، ۱۱۷، ۱۹۰، ۲۵۳، ۳۴۷ -
۳۴۹، ۳۵۳، ۳۵۵، ۶۹۲.

موسوی گرمارودی، علی. عبور (مجموعه شعر). تهران، رز، ۱۳۵۷
«چاپ ۲»: ۹.

مؤمنی، باقر. درد اهل قلم. بی م، بی نا، بی تا: ۴۸.

مؤمنی، باقر. رودررو (ستین). تهران، شاهنگ، ۱۳۵۶: ۹۰ - ۹۱.

مؤید شیرازی، جعفر. شعر فارسی از مشروطیت تا امروزه. تهران، سپهر، زند شیراز، زند، ۱۳۵۷: ۱۸، ۳۳ - ۳۵، ۶۵، ۹۰، ۱۱۵، ۱۱۸ - ۱۳۵، ۱۵۲، ۱۶۰ - ۱۶۱، ۱۶۷، ۱۶۹، ۱۹۴ - ۱۹۵، ۱۹۹ - ۲۰۰، ۲۵۲ - ۲۷۹، ۲۷۷، ۲۵۳.

مهجوری، کیوان (و دیگران). چهره‌هایی از پیشروان هنر و ادبیات معاصر ایران. تهران، فرهنگسرای نیاوران، ۱۳۵۷: ۸۸ - ۸۹.

مهجوری، اسمعیل. دانشمندان و رجال مازندران. بکوشش هدایت الله مهجوری. بی‌م، بی‌تا، ۱۳۵۳: ۱۶۴ - ۱۶۵.

میرصادقی، میمنت. کتابشناسی شعر نو در ایران. تهران، انجمن کتاب، ۱۳۵۵:

نادر پور، نادر. از آسمان تا ریمان. تهران، مروارید، ۱۳۵۶: ۵ - ۶.

نادر پور، نادر. چشمها و دستها. تهران، مروارید؛ خانه کتاب، ۱۳۴۸ «چاپ ۳»: ۱۳، ۱۵، ۱۸ - ۱۹.

نادر پور، نادر. شام باز پسین. تهران، مروارید، ۱۳۵۶: ۵ - ۶.

نادر پور، نادر. شعرانگور. تهران، مروارید؛ خانه کتاب، ۱۳۴۸
(چاپ ۲): ۳۳ - ۳۷، ۳۹ - ۴۲، ۴۲ - ۵۲، ۵۳، ۵۵.

نادر پور، نادر. گیاه و سنگ نه، آتش. تهران، مروارید، ۱۳۵۶: ۵ - ۶.

ناهد، عبدالحسین — رئیس نیا، رحیم.

نژد، محمد. فرهنگنامه جهان دانش (فرهنگ دانستنیها). تهران، بنیاد،
۱۳۵۷: ۲۰۴.

نقوی، علیرضا — دوستخواه، جلیل.

نورمفیدی، حبیب الله. زبده آکادمی علوم «اطلاعات عمومی». تهران،
اقبال، ۱۳۴۵: ۱۴۰.

نوری علاء، اسماعیل. صور و اسباب در شعر امروز ایران. تهران، بامداد،
۱۳۴۸: ۴، ۱۱ - ۱۲، ۱۴، ۱۴، ۴۴، ۱۲۱ - ۱۲۲، ۱۳۳ - ۱۴۲، ۱۴۷ -
۱۵۷، ۱۶۲ - ۱۶۳، ۱۶۶ - ۱۷۲، ۱۸۰، ۱۸۵ - ۱۸۶، ۱۹۲، ۱۹۴،
۱۹۸، ۲۰۱ - ۲۰۲، ۲۰۹، ۲۱۵، ۲۳۱، ۲۵۱، ۲۶۰، ۲۸۲، ۲۹۹ -
۳۰۰، ۳۰۶، ۳۵۸ - ۳۶۳، ۴۸۴، ۵۳۰، ۵۳۲ - ۵۳۳، ۵۳۹ - ۵۴۰،
۵۴۴ - ۵۴۶، ۵۴۹ - ۵۵۰، ۵۵۲، ۵۵۴، ۵۵۷.

نی داود، پرویز. مشاهیر ادب معاصر. تهران، رز، ۱۳۵۶:

وحیدیان کامیار، تقی. بررسی وزن شعر عامیانه. تهران، آگاہ، ۱۳۵۷:
۱۱۳ - ۱۱۴، ۱۱۷، ۱۳۷، ۱۵۰.

هدایت، صادق. مجموعه نوشته های پراکنده صادق هدایت. بکوشش
حسن قائمیان. تهران، امیرکبیر، ۱۳۴۴ «چاپ ۲»: (۴۸ - ۴۹).

هدایت، محمود. گلزار جاویدان. (تهران)، بی نا، ۱۳۵۳: ۱۶۷۷ -
۱۶۷۸.

همایونی، صادق. بن بست. شیراز، کانون تربیت، ۱۳۴۴: ۱۰، ۳۳ -
۳۹.

همایونی، صادق. مردی که با سایه اش حرف میزد. تهران، عطائی،
۱۳۵۲: ۱۲۵ - ۱۲۸.

هنرمندی، حسن. برگزیده شعرهای دکتر حسن هنرمندی. تهران، بامداد،
۱۳۵۰: ۲۶، ۳۹.

هنرمندی، حسن. بنیاد شعر نو در فرانسه و پیوند آن با شعر فارسی. تهران،
زوار، ۱۳۵۰: ۲۹۵ - ۳۰۷ (چهره نیما در زبان فرانسه).

آثار نیما

کتاب

آهو و پرنده‌ها (کتابی برای بچه‌ها) بکوشش شراگیم یوشیج. نقاشی از: بهمن دادخواه. تهران، کانون پرورش فکری کودکان و نوجوانان، آذر ۱۳۵۸ «چاپ پنجم». خشتی، ۱۵ ص. مصور.

بچه‌ها بهار، ترانه‌های کودکان. شعر نیما و م. آزاد. تهران، ابتکار، زمستان ۱۳۶۳، خشتی، ۱۹ ص. مصور.

برگزیده آثار نیما یوشیج (شعر). انتخاب، نسخه برداری و تدوین سیروس طاهباز. با نظارت شراگیم یوشیج. تهران، بزرگمهر، ۱۳۶۸. رقعی،

توکایی در قفس. (کتابی برای بچه‌ها) نقاشی از: بهمن دادخواه. تهران، کانون پرورش فکری کودکان و نوجوانان، مهر ۱۳۶۳ «چاپ هشتم». خشتی، ۲۳ ص. مصور.

حکایات و خانواده سرباز. تهران، امیرکبیر، ۱۳۶۲ «چاپ سوم». رقی، ۷۴ ص.

در باره شعر و شاعری. از مجموعه آثار نیمایوشیج. گردآوری، نسخه برداری و تدوین سیروس طاهباز، تهران، دفترهای زمانه، ۱۳۶۸، وزیری، ۴۳۴ ص.

شهر شب و شهر صبح. تهران، مروارید، ۱۳۶۱ «چاپ چهارم». رقی، ۹۶ ص.

قلم انداز (ششمین دفتر از مجموعه آثار). تهران، دنیا، ۱۳۶۳ «چاپ پنجم». رقی، ۹۵ ص.

ماخ اول (نخستین دفتر از مجموعه آثار). تهران، دنیا، ۱۳۶۳ «چاپ پنجم». رقی، ۷۸ ص.

مانلی و خانه سربولی (شانزدهمین دفتر از مجموعه آثار). تهران،

امیرکبیر، ۱۳۶۲ «چاپ سوم». رقی، ۹۴ ص.

مجموعه آثار نیمایوشیج. دفتر اول، شعر. بکوشش سیروس طاهباز، با نظارت شراگیم یوشیج. تهران، نشر ناشر، ۱۳۶۴. وزیری، ۷۱۶ + (۵) ص.

مجموعه اشعار نیمایوشیج: زندگانی و شعرا و از ابوالقاسم جنتی عطائی. تهران، صفی علیشاه، ۱۳۶۲ «چاپ دوم» (چاپ سوم). وزیری، ۳۵۲ ص. مصور. * تهران، صفی علیشاه، ۱۳۶۸ «چاپ پنجم». وزیری، ۳۵۲ ص. مصور.

ناقوس. تهران، مروارید، ۱۳۶۱ «چاپ پنجم». رقی، ۱۰۱ ص.

نامه‌ها، از مجموعه آثار نیمایوشیج. گردآوری، نسخه برداری و تدوین سیروس طاهباز، تهران، دفترهای زمانه، ۱۳۶۸ وزیری، ۷۲۴ ص.

نامه‌های نیمایوشیج (به جلال آل احمد و دیگران). بکوشش سیروس طاهباز. با نظارت شراگیم یوشیج. تهران، نشر آبی، پاییز ۱۳۶۳. رقی، ۲۳۱. مصور.

پراکنده در جرایده و مجموعه‌ها

«آغازبهار» (شعر). نقش قلم. فرهنگ، هنر و اندیشه، ۹، ش ۴۲۵
(فروردین ۱۳۶۷): ۶.

«از «قایق» نیما» (شعر). فردای ایران، ۱، ش ۱ (دی ۱۳۵۹): ۹.

«تداعی معانی» (نمونه‌ای از نثر نیما). آرش، ۵۵، ش ۲ (اردیبهشت
۱۳۶۰): ۱۴۳.

«ترا من چشم در راهم» (شعر). پیک ارشاد، ش ۳۹ (آبان ۱۳۶۸): ۱.

«چهار یادداشت از حرفهای همسایه نیما به بهانه سی امین سالگرد خاموشی
او». سروش نوجوان، ۲، ش ۲۲ (دی ۱۳۶۸): ۱۲ - ۱۳.

«حرفهای همسایه» (نمونه‌ای از نثر نیما). جزوه شعر، ش ۳ (شهریور
۱۳۵۸): ۵ - ۶.

«خارکن» (شعر). نگاره، ش ۱ (فروردین ۱۳۶۵): ۴۸.

«داروک» (شعر). آرش، د ۵، ش ۱ (اسفند ۱۳۵۹): ۷۱.

«دورباعی از نیما». اطلاعات هفتگی، ش ۹۵۴ (۲۳ شهریور ۱۳۵۸):
۴۰.

«رباعی — حرفهای همسایه — کچیبی» (قطعاتی از شعر و نثر نیما). جزوه
شعر، ش ۲ (مرداد ۱۳۵۸): ۱ و ۸ و ۱۰.

«روی بندرگاه» (شعر). شورای نویسندگان و هنرمندان ایران، دفتر دوم
(زمستان ۱۳۵۹): ۱۱۲ — ۱۱۳.

«زندگینامه نیما» (متن سخنرانی نیما در کنگره نویسندگان سال
۱۳۲۵). کایر، (۱۳ اردیبهشت ۱۳۵۹): ۲.

«مرغ آمین» (شعر). آرش، د ۵، ش ۵ (مرداد ۱۳۶۰): ۸۶ — ۹۳.

«من به رودخانه شبیه هستم.» کاشانه. دوره جدید، ش ۳ (۳۰ بهمن —
۲۹ اسفند ۱۳۶۳): ۵۴ — ۵۵.

«منتخبی از منظومه افسانه». روزنامه جمهوری اسلامی (۱۸ دی ۱۳۵۹):
ضمیمه ۴.

«می تراود مهتاب» (شعر). سروش نوجوان، ۱، ش ۱۱ (بهمن ۱۳۶۷):

«نامهٔ نیما به رحمت موسوی.» بکوشش: سیروس طاهباز. کادح. ویژهٔ هنر و ادبیات، ش ۳ (شهریور ۱۳۶۷): ۲.

«یاد بعضی نفرات» (شعر). نامهٔ کانون نویسندگان، ش ۱ (بهار ۱۳۵۸): ۵ - ۶.

در کتابها

صفحاتی از کتاب

ابراهیمی بختور، د ؛ فخریم جعفری، ر: وصالی به سپیدی «نگرشی بر اشعار شعرای معاصر». تبریز، نوبل، ۱۳۶۲: ۱۵ - ۱۹ (آی آدمها - وقت است).

شاهین، داریوش. راهیان شعر امروز، جلد ۲. تهران، آپادانا، ۱۳۶۴: ۹۰ - ۱۲۳ (سوی شهر خاموش - سرود چینی - تلخ - آهنگر - او به رؤیایش - خطی - که می خندد که گریان است - هنگام که گریه می دهد ساز - به سر قایقش - قو - وای بر من - در فرو بند).

شریفی، محمدعلی. یادگار اهل سخن. تهران، نشر آبی، ۱۳۶۸: ۲۳۵
«شعر» (جغدی پیر) به خط نیما).

فخیم جعفری، ر ————— ابراهیمی بختور، د.

محمدی، تقی. نغمه های شورانگیز فارسی. تبریز، تلاش، ۱۳۶۷: ۴۹ —
۵۳ (هنگام که ... می تراود مهتاب).

مرغ آمین. تهران، کانون پرورش فکری کودکان و نوجوانان، ۱۳۶۵: ۳۸۲ —
۳۹۴ (قصیده ای در وصف بهار و منقبت مولای متقیان علی (ع)).

منطقى تبریزی، احمد؛ مه آبادی، بهمن. صدای شعر امروز. تبریز، تلاش،
۱۳۶۱: ۱۵ — ۳۱ (خانه ام ابری است — هنگام که — می تراود مهتاب
— ری را — ای شعب — هست شب — از افسانه — که می خندد؟ که
گریان است؟ — داستانی نه تازه — یاد — ترا من چشم در راهم —
جغدی پیر).

مه آبادی، بهمن ————— منطقى تبریزی، احمد.

نیاز کرمانی، سعید. سخن اهل دل. جلد ۲.
تهران، پازنگ، ۱۳۶۷: ۲۲۵ — ۲۵۶ (افسانه — اجاق سرد).

درباره نیما پایان نامه تحصیلی (رساله).

خواجه نوری، مینا. بررسی تطبیقی میراث ادبی نیمایوشیج. فوق لیسانس. دانشگاه تهران، دانشکده ادبیات، ۱۳۶۲. ۱۰۲ ص. کتابنامه.

کتاب

اخوان ثالث، مهدی (م. امید). عطا و لقای نیما. تهران، دماوند، زمستان ۱۳۶۱. رقی، ۱۶۷ ص.

خامه ای، انور. چهار چهره. خاطرات و تفکرات درباره نیمایوشیج. صادق هدایت، عبدالحسین نوشین و ذبیح بهروز. تهران، کتابسرا، پائیز ۱۳۶۸. وزیری، ۲۲۲ + [۱۸] ص. تصویر.

یادمان نیمایوشیج (مجموعه مقالات و اشعار). زیر نظر محمدرضا لاهوتی.

بکوشش سیروس طاهباز. تهران، مؤسسه فرهنگی گسترش، آذر ۱۳۶۸.
رحلی، ۳۲۸ ص. مصور.

در جراید و مجموعه‌ها

آتشی، منوچهر. «بیستمین سالروز نیما...». سروش، ا، ش ۳۵ (۱۵ دی ۱۳۵۸): ۲۸ - ۲۹ و ۶۲.

آروین، ر. خ. «معرفی کتاب نیما». چستا، ۴، ش ۶ (بهمن ۱۳۶۵):
۴۷۶ - ۴۷۸.

آل احمد، جلال. «گفتگوی جلال آل احمد در شب نیمایوشیج کانون
نویسندگان» (۵شنبه ۱۷ دی ۴۷ دانشکده هنرهای زیبا). بکوشش
سیروس طاهباز.

نامه کانون نویسندگان ایران، ش ۱ (بهار ۱۳۵۸): ۲۳۴ - ۲۴۰ *
آرش، ۵۵، ش ۲ (اردیبهشت ۱۳۶۰): ۱۳۶ - ۱۴۲.

اخوان ثالث، مهدی. (م. امید) «کنون بود نود و اند سالت ای نیما».

کتاب صبح، ش ۵ (زمستان ۱۳۶۸): ۷-۱۲.

اخوان ثالث (م. امید) در گفتگوبا حمید مصدق. «نسل بعد از من باید کار تازه بیاورد» (تأثیر نیما بر شعرای معاصر). آدینه. ش ۳۵ (خرداد ۱۳۶۸): ۴۳-۴۷.

افتخاری، علیرضا. «گفت و گوبا «علیرضا افتخاری»» (شعر نیما و موسیقی اصیل ایرانی). روزنامه ابرار (۱۲ مرداد ۱۳۶۸): ۶.

اکسیر، اکبر. «نیما در آستارا». گلچرخ. ویژه ادب روزنامه اطلاعات، ۲، ش ۳ (۱۶ اردیبهشت ۱۳۶۵): ۱۱.

امینی، حبیب. «مقوله ای در باب شعر» (سعد سلمان، سنائی، فردوسی و نیما). روزنامه جمهوری اسلامی (۱۹ مرداد ۱۳۶۸): ۱۰.

اندیشه لنگرودی، م. «قلب و قالب شعر نیما». کادح. ۳، ش ۱۰ (۱۰ خرداد ۱۳۶۸): ۳.

«انقلاب نیما در شعر، زندگی نیما در چند سطر». کار، ۱، ش ۱۸ (۱۴ تیر ۱۳۵۸): ۴-۵ و ش ۱۹ (۲۱ تیر): ۴.

باباچاهی، علی: «اشاره ای کوتاه: به ویژگیها و ظرفیتهای نمایشی شعر نیما» (در مقایسه «افسانه» و مرغ آمین). کادح. ویژه هنر و ادبیات، ش

۲ (تیر ۱۳۶۷): ۶-۷.

بالین پرست، عباس (عباس علیو). «انتقادی بر شعر استاد دکتر جلالیان»
(شعر «ای آدمیان» او و مقایسه با شعر نیما). ندای یزد، ۴، ش ۱۵۹ (۱ آذر
۱۳۶۷): ۲.

بالین پرست، عباس (عباس علیو). «پاسخی به استاد» (جوابی به دکتر
جلالیان در باره شعر «ای آدمها» از نیما). ندای یزد، ۴، ش ۱۶۹ (۱۰
بهمن ۱۳۶۷): ۴ و ش ۱۷۰ (۱۷ بهمن): ۲ و ش ۱۷۱ (۲۲ بهمن): ۵.

براهنی، رضا. «ارزیابی دوباره «نیما»». (نیما و رومان‌تیسیم، وطن نیما و
صادق هدایت). دنیای سخن، ش ۱۵ (دی ۱۳۶۶): ۶-۱۱ و ش ۱۶
(بهمن): ۸-۱۲ و ۶۵ و ش ۱۷ (فروردین ۶۷): ۱۷-۱۹ و ۳۰-۳۲
و ش ۱۸ (خرداد): ۱۰-۱۱.

براهنی، رضا. «نیمایوشیخ و تاریخ». مس (مجموعه مقالات در هنر و
ادبیات) بکوشش محمد محمدعلی، (۱۳۶۶): ۷-۳۴.

«برگزاری سالگرد خاموشی نیمایوشیخ در اصفهان». روزنامه اطلاعات (۲۲
دی ۱۳۵۸): ۳.

«بزرگداشت شهریار و نیما در سمینار بین‌المللی هند». روزنامه کیهان، (۱۳
دی ۱۳۶۸): ۱۰. کیهان فرهنگی، ۶، ش ۱۰ (دی ۱۳۶۸): ۵۳.

«بزرگداشت نیمایوشیج در موزه هنرهای معاصر ۱۰ - ۱۱ آذرماه.» کیهان فرهنگی، ۵، ش ۱۰ (دی ۱۳۶۷): ۵۹.

«به بهانهٔ «حدیث دیگران»». (یادنامهٔ چاپ نشدهٔ نیما). دنیای سخن، ش ۹ (فروردین ۱۳۶۶): ۱۲.

بهجت تبریزی، سیدمحمد حسین (شهریار). «نیما به روایت شهریار». کتاب شناخت، مجموعهٔ مقالات (پاییز ۱۳۶۳): ۱۰۲ - ۱۰۳.

«بیاد بیست و پنجمین سال خاموشی نیما» (و شعر «ای آدمها»). جوانان امروز، ش ۹۳۰ (۲۴ دی ۱۳۶۳): ۱۲.

«بیاد سالگرد» نیمایوشیج «بنیانگذار شعر نو در ادب پارسی». دانشمند، ۲۰، ش ۲۳۱ (دی ۱۳۶۱): ۲۱ - ۲۳.

«بیاد نیما... او مزدهٔ جهان دگر را تصویر می‌کند.» پروزی، ۱، ش ۴ (دی ۱۳۵۹): ۸۶ - ۸۷.

بیزار گیتی، مسعود. «نیما، پاسخی به ضرورتی تاریخی.» روزنامهٔ اطلاعات. (۱۰ فروردین ۱۳۶۸): ۴ و ۹.

بیزار گیتی، مسعود. «نیما پایه‌گذار سنتی نو در شعر فارسی.» روزنامهٔ اطلاعات. (۳۱ فروردین ۱۳۶۷): ۷.

پورزنجانی، حسین. «دومرغ بهشتی» (نیما و شهریار). کیهان فرهنگی، ۳، ش ۱۲ (اسفند ۱۳۶۵): ۲۹-۳۳.

«پیرمرد مرد» (درباره زندگی و مبارزه و آثار نیما). جوانان امروز، ش ۸۲۸ (۱۳ دی ۱۳۶۱): ۱۰-۱۱.

ترابی، علی اکبر. «مردم گریزی در شعر کنونی فارسی» (شعر نو- نیما - شعر آزاد). آدینه، ش ۱۶ (آبان ۱۳۶۶): ۱۶-۱۸.

تفرشی، مجید. «نیما به روایت اسناد». گلچرخ. ویژه ادب روزنامه اطلاعات، ۲، ش ۵ (۱۳ خرداد ۱۳۶۵): ۱۱.

«نورا در قره‌های دوره مرغانی به هم تبریک می‌گویند» (بمناسبت سی امین سالگشت نیما). زن روز، ش ۱۲۴۵ (۱۸ آذر ۱۳۶۸): ۳۶ و ۴۹.

تهرانی، مهشید. «گزارشی از «جایزه نیماوشیج»». کتاب صبح، ش ۵ (زمستان ۱۳۶۸): ۶۵-۷۰.

«جایزه نیماوشیج» (بمناسبت سی امین سالگشت درگذشت نیما). سروش، ۱۱، ش ۴۹۸ (۱۸ آذر ۱۳۶۸): ۶۲.

جلالیان، عبدالحسین. «برگردانی دیگر از اثر نیماوشیج». می‌تراود مهتاب...، ندای یزد، ۴، ش ۱۶۹ (۱۰ بهمن ۱۳۶۷): ۵.

جلالیان، عبدالحسین. «پاسخ آقای دکتر جلالیان به انتقاد از شعر» ای
آدمیان» در مقایسه با شعر نیما» (جوابی به عباس بالین پرست). ندای یزد،
۴، ش ۱۶۴ (۵ دی ۱۳۶۷): ۴ و ش ۱۶۵ (۱۲ دی): ۴.

حاکمی، اسماعیل. «سمینار استادان فارسی همد (پیرامون نیما و
شهریان)». کیهان فرهنگی، ۶، ش ۱۰ (دی ۱۳۶۸): ۵۵.

حسینی، حسن. «نیما: آغاز یک راه تازه». سروش نوجوان، ۱، ش ۱۱
(بهمن ۱۳۶۷): ۱۴ - ۱۹.

حق شناس، علی محمد. «نیمای غزل: سیمین» (نیما - سیمین
بهبهانی). نقد آگاه، مجموعه مقالات (پاییز ۱۳۶۱): ۸۷ - ۱۰۱.

حمیدی، جعفر. «شعر جاوید و شعر مردمی» (نیما و...). کتاب صبح،
ش ۳ (بهار ۱۳۶۸): ۷۱ - ۷۹.

حمیدی، جعفر. «شعر، شعر است و نیماست شاعر». کتاب صبح، ش ۵
(زمستان ۱۳۶۸): ۱۹ - ۲۷.

خانلری، پرویز ناتل. «با خانلری درباره حافظ، نیما، هدایت و...». آدینه،
ش ۱۳ (خرداد ۱۳۶۶): ۲۶ - ۳۳.

«در حاشیه جایزه نیمایوشیچ» (نقد و نظری بر آگهی مندرج در روزنامه اطلاعات ۲۴ مرداد ۶۸). روزنامه ابرار. (۲۶ مرداد ۱۳۶۸): ۶.

دریابندری، نجف. «با نجف دریابندری، درباره ترجمه، شعر و ادبیات» (نظر او راجع به نیما). آدینه، ش ۳۷ (مهر ۱۳۶۸): ۱۳ - ۲۵.

رحمانی، نصرت. «گفت و شنودی با: نصرت رحمانی» (حرفهایی درباره نیما). کادح. ویژه هنر و ادبیات، ش ۲ (تیر ۱۳۶۷): ۴ - ۵ و ۲۸ - ۳۰.

رحیمی، رضا. «نیما، اندیشمند آینده نگر» (بررسی نامه های نیما). چیستا، ۷، ش ۲ (آبان ۱۳۶۸): ۱۵۴ - ۱۷۲.

رضائی، عباسعلی. «یادی از دیدار نیما با شهریار» (دنیای سخن، ش ۲۹ پائیز ۱۳۶۸): ۸۲.

سرکوهی، فرج. «شعر نیما، پس از ۲۸ مرداد» (آدینه، ش ۳ (دی ۱۳۶۴): ۱۲ و ۴.

سمندر، ح. «مانده برجای از او آشیانه» (در سالمرگ نیما). نقش قلم. فرهنگ، هنر و اندیشه، ۸، ش ۴۱۸ (بهمن ۱۳۶۶): ۱ - ۲.

سیاوش، «ادبیات و انقلاب» (بخش مربوط به نیما). بیداران،

ش ۷ (تیر ۱۳۶۱): ۱-۱۱.

شاهرختاش، شهرام. «اندوهناک شب، تحلیل یک شعر نیمایوشیج». روزنامه کیهان (۵ بهمن ۱۳۶۶): ۱۲.

شهریار ————— بهجت تبریزی، سیدمحمد حسین.

صادقی، عباس (پدرام). «قلندرانه ۱۰۰ (درستایش نیما)». دنیای سخن، ش ۲۴ (بهمن ۱۳۶۷): ۵۵.

صالحی، بهمن. «شعر، وسیله‌ای برای کشف عشق» (نیما و...). کادح. ویژه هنر و ادبیات، ش ۱ (اسفند ۱۳۶۶): ۴-۵.

صلاحی، عمران. «از دیار گل سرخ تا بیشه...» (حبیب ساهر — نیما). نقش قلم. ویژه فرهنگ، هنر و ادبیات، ش ۵ (۱۳۶۷): ۱۳.

صمدی، حسین. «گزیده کتابشناسی نیما از آغاز تا سال ۱۳۵۷». کادح، ۳، ش ۴۳ (۲۷ دی ۱۳۶۸): ۲ و ش ۴۴ (۴ بهمن): ۴ و ش ۴۶ (۱۸ بهمن): ۳ و ش ۴۷ (۲۵ بهمن): ۲ و ش ۴۸ (۱۲ اسفند): ۴ و ش ۵۰ (۱۶ اسفند): ۳ و [ادامه دارد]

طاهباز، سیروس. «بدرودی با سراینده» «حیدر بابایه سلام» (شهریار و نیما). کادح. ویژه هنر و ادبیات، ش ۴ (دی ۱۳۶۷): ۲۶ - ۲۷.

طاهباز، سیروس. «چگونه نویسنده شدم؟» (حرفهایی درباره نیما). سروش نوجوان، ۲، ش ۲۰ (آبان ۱۳۶۸): ۱۶ - ۱۷.

طاهباز، سیروس. «رستاخیز کلمات یا معراج حقایق؟» (نقد نوشته و افکار شفیع کدکنی درباره نیما و...). کیهان فرهنگی، ۶، ش ۸ (آبان ۱۳۶۸): ۲۲ - ۲۴.

طاهباز، سیروس. «سیمای مردمی نیمایوشیج». کیهان فرهنگی، ۲، ش ۸ (آبان ۱۳۶۴): ۲۰ - ۲۱.

طاهباز، سیروس. «نمونه‌های چاپ نشده‌ای از شعر طبری نیمایوشیج». نقش قلم. ویژه فرهنگ و هنر و ادبیات، ش ۲ (اردیبهشت ۱۳۶۶): ۴-۵.

طاهباز، سیروس. «نیمای نوپرداز و قصیده‌ای غرّا در ستایش علی(ع)» سروش، ۱، ش ۶ (۱۷ خرداد ۱۳۵۸): ۳۲ - ۳۳.

طاهباز، سیروس. «هنر و زندگی نیما» (متن سخنرانی در موزه هنرهای معاصر بمناسبت بیست و نهمین سال خاموشی نیما). کیهان فرهنگی، ۵، ش ۱۰ (دی ۱۳۶۷): ۳۲ - ۳۳.

طاهباز، سیروس. «بادی از جلال آل احمد». (بررسی و مقدمه جلال بر کتاب «بوش»). کیهان فرهنگی، ۵، ش ۶ (شهریور ۱۳۶۷): ۳۶.

طاهباز، سیروس. «یک نامه به دو شاعر جوان» [مطالبی درباره نیمای و خاتلری]. کتاب صبح، ش ۵ (زمستان ۱۳۶۸): ۱۵-۱۷.

طبری، احسان. «آبادان» (نگاهی به شعر جعفر کوش آبادی و تأثیر او از نیمای). شورای نویسندگان و هنرمندان ایران، دفتر سوم (بهار ۱۳۶۰): ۲۱۸-۲۲۵.

طبری، احسان. «دوست‌خزانی درباره شعر» (نیمای و...). شورای نویسندگان و هنرمندان ایران، دفتر چهارم (تابستان ۱۳۶۰): ۴-۳۹.

علی نژاد، محمد. «نیمای، صدای آیندگان» (بمناسبت بیست و ششمین سال خاموشی). آدینه، ش ۳ (دی ۱۳۶۴): ۱۲.

علیو، عباس ————— بالین پرست، عباس

عمرانی، غلامحسین. «ذوق شاعرانه، نگاهی به «مرغ نیمای» دفتر شعر کامران جمالی» (جمالی و نیمای). روزنامه کیهان. (۱۲ مرداد ۱۳۶۸): ۱۲.

قاضی مرادی، حسن. «با مرغ آمین». آرش، د ۵، ش ۵ (مرداد ۱۳۶۰):

قیصری، ابراهیم. «خلفیات نیما». فرخنده پیام، مجموعه مقالاتی از دانشگاه مشهد. (۱۳۵۹): ۳۹۸-۴۳۱.

کانون نویسندگان ایران. «پیام کانون نویسندگان ایران بمناسبت بیستمین سالگرد مرگ نیمایوشیج». نامه کانون نویسندگان ایران، ش ۳ (تابستان ۱۳۵۹): ۵-۶.

«کتابهای برگزیده شعر نودده سال اخیر معرفی شد» (مراسمی بمناسبت سی امین سالگشت نیما). جوانان امروز، ش ۱۱۶۹ (۱۳ آذر ۱۳۶۸): ۷.

کسرائی، سیاوش. «در تمام طول شب...» (زندگی و شعر نیما). شورای نویسندگان و هنرمندان ایران، دفتر دوم (زمستان ۱۳۵۹): ۱۱۴-۱۲۳.

کلیاشورینا، و. ب. «زرنجهای درویش مست... تحقیقی در مورد، نیما و مقایسه او با بهار در بعضی زمینه‌ها». ترجمه همایون‌تاج طباطبایی. ادبستان، ش ۲ (بهار ۱۳۶۸): ۱۴-۲۱.

گلرخ، خسرو. «خشک آمد کشتگاه من...». (نیما). جزوه شعر، ش ۵ (آبان و آذر ۱۳۵۸): ۳-۶.

گلشیری، هوشنگ. «افسانه نیما، مانیفست شعر نو». مفید، ۲، ش ۱۲ (بهمن ۱۳۶۵): ۱۲ - ۱۷ و ش ۱۳ (خرداد ۱۳۶۶): ۳۴ - ۴۶.

گلشیری، هوشنگ. «جادوی یک شعر. شرحی بر شعر «همه شب» نیما». مفید، ۳، ش ۱۸ (آبان ۱۳۶۶): ۲۱ - ۲۲.

گلشیری، هوشنگ. «خانه ام ابريست» (زندگی و شعر نیما). دنیای سخن، ش ۸ (بهمن ۱۳۶۵): ۳۴ و ۳۹.

گلشیری، هوشنگ. «زنجره‌های اوزان در شعر نو» (بجای براساس شعر نیما). مفید، ۳، ش ۱۹ (آذر ۱۳۶۶): ۱۴ - ۱۶ و ش ۱۰ (دی): ۲۴ - ۲۷.

گیتی، م. «ایماز در شعر» (نیما و...). نقش قلم. فرهنگ، هنر و اندیشه، ۸، ش ۴۱۸ (بهمن ۱۳۶۶): ۵-۶.

محبی، سعید. «نسلی مشغول به «جلال» (جلال آل احمد و نیما). کیهان فرهنگی، ۶، ش ۶ (شهریور ۱۳۶۸): ۵۹ - ۶۱.

مختاری، محمد: «انسان شعور طبیعت است. (انسان گرایی نیما)». نقش قلم. ویژه فرهنگ، هنر و ادبیات، ش ۵ (۱۳۶۷): ۳-۵ و ۳۱.

«مرغ آمین قصه می‌گوید. (زندگی و شعر نیما)». روزنامه جمهوری اسلامی

(۴ دی ۱۳۵۹): ضمیمه ۱۴-۱۵ و (۱۱ دی): ضمیمه ۵-۶ و (۱۸ دی): ضمیمه ۴، ۹ و (۲۵ دی): ضمیمه ۴-۵، ۱۲ و (۲ بهمن): ضمیمه ۴-۵.

مصدق، حمید _____ اخوان ثالث، مهدی.

مصلحی، محمد مهدی. «نوآوری در شعر معاصر ایران» (نیما و...). دنیای سخن، ش ۲۹ (پائیز ۱۳۶۸): ۵۲-۵۴.

ملکی، «درباره «راز و نیاز» کارتازة حسین علیزاده» (مقایسه «نیما»ی موسیقی و «نیما»ی شعر). روزنامه ابرار (۵ مرداد ۱۳۶۸): ۶.

منتظر، منصور. «نیما روئین تن است، حتی چشمهایش.» روزنامه کیهان. ویژه ادب و هنر (۴ آذر ۱۳۶۴): ۳.

موذن جامی، محمد مهدی. «پیدایش مکتب کلاسیک نو» [نیما و دیگران] کیهان فرهنگی، ۶، ش ۱۲ (اسفند ۱۳۶۸): ۲۴-۲۷.

مؤسسه فرهنگی گسترش هنر. «اطلاعیه شماره ۲ جایزه نیماوشیج.» روزنامه اطلاعات (۱۰ مهر ۱۳۶۸): ۱.

مؤسسه فرهنگی گسترش هنر. «جایزه نیماوشیج (بمناسبت سی امین سال

مرگ نیما». روزنامه اطلاعات (۲۴ مرداد ۱۳۶۸): ۱.

مهرانفر، اکرم. «حافظ از دیدگاه نیما». کیهان فرهنگی، ۳، ش ۴ (تیر ۱۳۶۵): ۳۶.

مهری آتیه، عباس. «درس‌وگ شهریار شعر» (شهریار و نیما). رشد ادب فارسی، ۴، ش ۱۳ (بهار و تابستان ۱۳۶۷): ۴-۷ و ۶۶.

نبوی، سعید (مترجم). «ترجمه شعرهایی از فروغ، نیما، سلیمانی، شاملو و نصیری پور». دنیای سخن، ش ۲۴ (بهمن ۱۳۶۷): ۶۴-۶۵.

«نقد حال، نماینده خوش سلیقه» (پیرامون سخنرانی یک نماینده مجلس در مرمیت خانه نیما). روزنامه اطلاعات (۱۴ آبان ۱۳۶۸): ۲.

نیستانی، جواد. (پاسخ به انتقاد طاهباز درباره نظریه شفیعی کدکنی نسبت به نیما). کیهان فرهنگی، ۶، ش ۱۰ (دی ۱۳۶۸): ۵۷.

نیکویه، محمود. «عناصر زندگی شمال در شعر نیمایوشیج». نقش قلم. ویژه فرهنگ، هنر و ادبیات، ش ۲ (اردیبهشت ۱۳۶۶): ۳-۵ و ۳۰-۳۱.

«نیما (مختصری از زندگی او)». دنیای جغرافیا، ش ۱ (۷ مرداد ۱۳۶۰): ۵۷.

«نیما از سایه خیال، تا روشنی واقعیت و مقاومت.» روزنامه کیهان. (۲۳)
دی (۱۳۵۹): ۸.

در کتابها

(صفحاتی از کتاب)

آتشی، منوچهر. گزیده اشعار. تهران، مروارید، ۱۳۶۵: ۲۰، ۳۴ - ۳۷.

آژند، یعقوب. ادبیات نوین ایران. تهران، امیرکبیر، ۱۳۶۳: ۸۰، ۹۵،
۱۱۷ - ۱۱۸، ۱۲۰، ۱۶۰، ۱۶۸، ۱۷۳، ۱۸۴ - ۱۹۴، ۱۹۶ - ۱۹۸،
۲۱۴ - ۲۱۵، ۳۳۹، ۳۴۲، ۳۴۹ - ۳۵۵، ۳۵۷ - ۳۵۸.

آل احمد، جلال. نامه‌های جلال آل احمد. بکوشش علی دهباشی. تهران،
پیک، ۱۳۶۴: ۳۹ - ۴۸، ۸۰، ۸۷، ۱۱۴، ۲۵۵ - ۲۶۱، ۲۷۳.

آل احمد، جلال. نامه‌های جلال آل احمد «جلد اول». بکوشش علی
دهباشی. تهران، بزرگمهر، ۱۳۶۷ «چاپ ۲»: ۵۱، ۵۴، ۵۶، ۵۸ -
۶۰، ۶۲، ۱۰۰، ۱۰۸، ۱۲۲، ۱۳۲، ۲۹۹ - ۳۰۵، ۳۳۸.

آملی، ارژنگ. شکفتن در خون (دفتر اول ۴۸ - ۵۲). تبریز، سترگ،

بی تا: ۶۵ [با نیما. شعری برای نیما].

آهی، حسین. بررسی جامعی در بحور شعر فارسی. تهران، خزر، (۱۳۵۸):

۹.

ابتهاج، هوشنگ (ه. ا. سایه). یادگار خون سرو. تهران، توس، ۱۳۶۰:
۴۷ — ۴۸ (شعری برای نیما).

ابراهیمی، جعفر؛ احمدی، احمدرضا؛ اسدالله شعبانی؛ و سیروس
طاهباز. هزار سال شعر فارسی. از رودکی تا نیمیوشیج. تهران، کانون
پرورش فکری کودکان و نوجوانان، ۱۳۶۵: ۴، ۳۸۲ — ۳۹۴.

ابراهیمی، نادر. چهل نامه‌ی کوتاه به همسر. تهران، روزبهان، ۱۳۶۸:
۱۱۲.

احمدی، احمدرضا — ابراهیمی، جعفر.

اخوان ثالث، مهدی (م. امید). ترا ای کهن بوم و بردوست دارم. تهران،
مروارید، ۱۳۶۸: ۳۶، ۳۶۳ — ۶۳۴.

اصفهانی، ژاله (سلطانی). اگر هزار قلم داشتم (برگزیده اشعار). تهران،
حیدرآباد، ۱۳۶۰: ۵، ۲۱۷ — ۲۱۸ (شعری در ستایش نیما).

باباچاهی، علی. شروه‌سرایی در جنوب ایران. تهران، مرکز فرهنگی و هنری اقبال لاهوری، زمستان ۱۳۶۸: ۱۱۷، ۱۳۵، ۲۹۶.

باستانی پاریزی، محمدابراهیم. هشت الهفت. تهران، نوین، ۱۳۶۳: ۲۲، ۵۸، ۷۰.

باقرزاده، علی. لطیفه‌های ادبی. مشهد، کتابستان، ۱۳۶۱: ۴۶۲.

براهنی، رضا. جنون نوشتن (گزیده آثان). تهران، رسام، بی‌تا: ۷-۸، ۱۱، ۱۳، ۴۰۵-۴۰۸، ۴۱۳، ۴۲۹، ۴۴۰، ۴۴۲-۴۷۶، ۴۷۹، ۵۱۶، ۵۲۱، ۵۲۶-۵۲۷، ۵۴۱-۵۴۳، ۶۶۱، ۶۶۳، ۶۹۷، ۶۹۹، ۷۰۱، ۷۲۷، ۷۴۱، ۷۷۵، ۷۷۹، ۷۸۱-۷۸۲.

براهنی، رضا. کیمیا و خاک. تهران، مرغ آمین، ۱۳۶۶ «چاپ ۲»: ۱۰، ۱۷، ۱۹-۲۲، ۳۰، ۴۲، ۶۰-۶۱، ۶۴-۶۶، ۶۸-۶۹، ۷۴-۸۶، ۸۹، ۹۲، ۱۰۰، ۱۱۲، ۱۲۳، ۱۵۲-۱۵۵.

بهبهانی، سیمین: جای پنا. تهران، زوار، ۱۳۶۲ «چاپ ۳»: ۸.

بهبهانی، سیمین: چلچراغ. تهران، زوار، ۱۳۶۲ «چاپ ۳»: ۸.

بهجت تبریزی، محمدحسین (شهریار) بررسی اشعار حافظ از دیدگاه
شهریار بکوشش ابوالفضل علیمحمدی، تبریز، اداره کل فرهنگ و ارشاد
اسلامی آذربایجان شرقی [تاریخ مقدمه اردیبهشت ۱۳۶۸]: ۷۱
(خاطره‌ای از هم‌نشینی با نیما و هدایت).

جلالیان، عبدالحسین (جلالی): پله‌های سنگی. مجموعه شعر. تهران،
یزدان، ۱۳۶۶، ۶۴۳ - ۶۴۶ (مقایسه شعر «ای آدمها» از نیما و «ای
آدمیان» به نظم).

جلالی پندری، یدالله: زندگی و اشعار ادیب نیشابوری. تهران، بنیاد،
۱۳۶۷: ۲، ۱۲.

حاکمی، اسماعیل؛ فاضل‌نیا، محمد. تاریخ ادبیات ایران. سال چهارم
فرهنگ و ادب. تهران، وزارت آموزش و پرورش، ۱۳۶۸: ۱۳۷ - ۱۴۰.

حائری، سیدهادی (کوروش): افکار و آثار ایرج (جلال الممالک). تهران،
جاویدان، ۱۳۶۴: ۱۷۳، ۱۸۳، ۲۲۰، ۲۴۳، ۲۴۵، ۲۸۵، ۳۶۰، ۳۷۶ -
۳۷۸، ۳۸۲ - ۳۸۳، ۳۸۵ - ۳۸۶، ۳۸۸ - ۳۸۹، ۳۹۱ - ۳۹۲،
۳۹۸، ۴۰۲ - ۴۰۳، ۵۲۷ - ۵۲۸.

حریری، علی نقی (ناصر). درباره هنر و ادبیات. ش ۱. (گفت و شنودی
با احمد شاملو، رضا براهنی)، بابل، کتابسرای بابل، ۱۳۶۵: ۵، ۳۴ -
۳۵، ۴۲ - ۴۶، ۶۹، ۸۱، ۸۵، ۹۳ - ۹۵، ۹۹ - ۱۰۰، ۱۰۲، ۱۰۶،

۱۱۰، ۱۱۴ - ۱۱۷، ۱۱۵ - ۱۲۴، ۱۲۷ - ۱۲۸، ۱۳۰ - ۱۳۱، ۱۳۸ - ۱۳۹ -

حریری، علی نقی (ناصر). دربارهٔ هنر و ادبیات. ش ۲. (گفت و شنودی با پرویز ناتل خانلری، سیمین دانشور). بابل، کتابسرای بابل، ۱۳۶۶: ۲۷، ۴۸ - ۴۹، ۵۳، ۶۱ - ۶۸، ۷۰، ۷۵ - ۷۸، ۹۰ - ۹۱، ۹۳ - ۹۵.

حریری، علی نقی (ناصر). دربارهٔ هنر و ادبیات. ش ۳ (گفت و شنودی با محمود مشرف آزاد تهرانی، داریوش آشوری). بابل، کتابسرای بابل، ۱۳۶۷ «چاپ ۲»: ۱۹ - ۲۰، ۲۶، ۲۹، ۳۱، ۳۳ - ۳۴، ۳۸ - ۴۲، ۴۶، ۷۲، ۷۶، ۷۹، ۸۱ - ۸۲، ۹۲ - ۹۸.

حریری، علی نقی (ناصر). دربارهٔ هنر و ادبیات. ش ۴ (گفت و شنودی با فرهاد غبرایی، محمد قاضی، لیلی گلستان). بابل، کتابسرای بابل، ۱۳۶۶: ۴۵.

حریری، علی نقی (ناصر). دربارهٔ هنر و ادبیات. ش ۵ (گفت و شنودی با ابراهیم یونسی، اسدالله مبشری و بهاء‌الدین خرماهی). بابل، کتابسرای بابل، بهار ۱۳۶۸: ۱۰۳.

حریری، علینقی (ناصر). دربارهٔ هنر و ادبیات. ش ۶. بابل، کتابسرای بابل، تابستان ۱۳۶۸: ۱۱ - ۱۲، ۱۹ - ۲۱، ۲۹، ۳۶ - ۳۷، ۴۳ - ۴۸، ۴۹.

۵۱، ۵۳، ۶۴، ۶۷، ۸۷، ۹۳ - ۹۷، ۱۰۰، ۱۴۳، ۱۴۷ - ۱۵۱، ۱۵۳، ۱۵۶، ۱۵۸.

حریری، علی نقی (ناصر). درباره هنر و ادبیات. ش ۷ (گفت و شنودی با مهدی اخوان ثالث، علی موسوی گرمارودی). بابل، کتابسرای بابل، ۱۳۶۸: ۱۷، ۲۲، ۲۴، ۲۶ - ۲۷، ۳۳ - ۳۵، ۳۷، ۴۹، ۵۴ - ۵۸، ۸۸، ۱۱۸ - ۱۱۹، ۱۲۸، ۱۳۲ - ۱۳۶، ۱۴۰، ۱۴۲ - ۱۴۵.

حسینی فسایی، میرزا حسن. فارسنامه ناصری. تصحیح و... منصور رستگار فسایی. تهران، امیرکبیر، ۱۳۶۷: ۱۱۲۷ ح ۲ ج

حقوقی، محمد. شعر زمان، ۱: احمد شاملو. تهران، نگاه، بهمن ۱۳۶۸ «چاپ ۲» (اول نگاه): ۶ - ۷، ۱۴ - ۱۵، ۲۰، ۲۳ - ۲۴، ۲۶، ۲۹.

حقوقی، محمد. شعر و شاعران. تهران، نگاه، ۱۳۶۸: ۹ - ۱۰، ۲۰ - ۲۴، ۳۳ - ۳۴، ۴۰، ۵۱، ۵۳، ۵۶، ۵۹، ۶۷ - ۷۱، ۱۱۰ - ۱۱۱، ۱۱۴ - ۱۱۵، ۱۲۵، ۱۳۱، ۱۵۱، ۱۵۹، ۱۶۲ - ۱۶۴، ۱۸۹ - ۲۰۰، ۲۳۱ - ۲۳۲، ۲۳۷ - ۲۳۸، ۲۴۰، ۲۴۳ - ۲۴۴، ۲۴۶ - ۲۴۸، ۲۶۱ - ۲۶۲، ۲۶۹، ۲۷۷، ۲۷۹ - ۲۸۰، ۳۴۸، ۳۵۰ - ۳۵۴، ۳۶۱، ۳۶۸، ۳۷۵، ۳۸۰، ۳۸۲ - ۳۸۳، ۳۸۵، ۳۸۷، ۳۹۵، ۴۱۵ - ۴۱۶، ۴۲۶، ۴۳۰، ۴۳۵، ۴۴۰، ۴۴۶، ۴۵۸، ۴۶۳ - ۴۶۶، ۴۷۲ - ۴۷۳.

حمیدی شیرازی، مهدی. دیوان حمیدی (پس از یکسال): جلد اول. تهران، پازنگ، ۱۳۶۶: ۱۵۲ - ۱۵۶ (شعری در مذمت نیما).

خانلری، پرویز ناتل. هفتاد سخن. جلد اول: شعرو هنر. تهران، توس، ۱۳۶۷: ۸، ۲۴۷، ۲۵۹ - ۲۶۰، ۲۶۳، ۲۶۵ - ۲۷۱، ۲۷۲ - ۲۷۴، ۲۷۷ - ۲۷۹، ۲۹۶ - ۲۹۷، ۲۹۹ - ۳۰۱، ۳۰۵، ۳۴۹ - ۳۵۰، ۳۸۶.

خواندنیهای قرن. بکوشش محمود طلوعی. تهران، نشر گفتار، تابستان ۱۳۶۵: ۳۰۹ - ۳۱۸ [مقاله «خاطراتی از نیما» از جلال آل احمد].

درودیان، ولی الله. دهخدای شاعر. تهران، امیرکبیر، ۱۳۶۲ «چاپ ۳»: ۹، ۵۳، ۱۴۹، ۲۴۴.

دولت آبادی، محمود. ما نیز مردمی هستیم. تهران، نشر پارسی، ۱۳۶۸: ۵۲، ۶۴، ۱۴۳، ۲۱۸، ۲۳۰، ۳۲۶، ۳۵۰، ۳۸۳.

روشن تر از خاموشی (برگزیده شعر امروز ایران ۱۳۰۰ - ۱۳۵۷). به انتخاب و... مرتضی کاخی. تهران، آگه، زمستان ۱۳۶۸: ۲۵، ۳۰ - ۳۲، ۳۶، ۵۱ - ۵۳، ۵۵، ۶۲ - ۶۳، ۷۵ - ۷۵، ۱۳۴، ۲۴۳ - ۲۴۴، ۳۵۴ - ۳۵۵، ۴۵۸، ۴۶۱، ۶۱۶، ۶۲۵ - ۶۲۸، ۶۳۱، ۶۹۱، ۷۰۳ - ۷۰۴، ۷۳۱، ۷۵۸، ۷۶۵.

زرین کوب، حمید. چشم انداز شعر نو فارسی. تهران، توس، ۱۳۵۸: ۵،
۴۲، ۴۵ — ۸۷، ۸۹ — ۹۱، ۹۹، ۱۰۱، ۱۰۴، ۱۲۳، ۱۲۵ —
۱۲۷، ۱۲۹ — ۱۳۰، ۱۳۵، ۱۳۷ — ۱۳۸، ۱۴۱، ۱۶۸ — ۱۷۰، ۱۷۲،
۱۷۴، ۱۷۹، ۱۸۲، ۲۰۲ — ۲۰۳، ۲۱۶ — ۲۱۷، ۲۴۸، ۲۵۰ — ۲۵۲،
۲۶۷ — ۲۶۹.

زمانی نیا، مصطفی. فرهنگ جلال آل احمد: سیاست و ادب و هنر. تهران،
پاسارگاد، ۱۳۶۳ «چاپ ۲»: ۳۵۲، ۳۵۵، ۳۶۲، ۳۶۵ — ۳۶۸، ۳۷۸ —
۳۸۰، ۴۹۷.

سادات اشکوری، کاظم. قاصد روزان ابری. تهران، بزرگمهر، ۱۳۶۶: ۷،
۱۱، ۱۵ — ۴۳.

سپانلو، محمدعلی. نویسندگان پیشرو ایران، از مشروطیت تا ۱۳۵۰.
تهران، نگاه، ۱۳۶۶ «چاپ ۲»: ۹، ۱۳، ۱۷ — ۱۸، ۴۸، ۶۴ — ۶۵،
۷۲، ۱۳۰، ۲۵۷ — ۲۶۲، ۲۶۵، ۲۷۰، ۲۷۹.

سعیدیان، عبدالحسین. مشاهیر جهان. تهران، علم و زندگی، ۱۳۶۳:
۳۲۱.

سلیمانی، فرامرز. آوازه‌های ایرانی. تهران، نگار، ۱۳۶۸: ۱۴۲ (شعر دریا
به لهجه نیما).

شاملو، احمد. قطعه‌نامه. تهران، مروارید، ۱۳۶۴ «چاپ ۴»: ۳۰ - ۳۱.

شریعتی، علی. آثار گونه‌گون. تهران، آگاه، ۶ - ۱۳۶۴: ۳۸۶، ۶۹۵.

شریعتی، علی. شیعه. تهران، حسینیه ارشاد، ۱۳۵۸: ۱۷۶ - ۱۷۷.

شعبانی، اسدالله. دفترهای ادبی جوانان، ش ۲. تهران، کانون پرورش فکری کودکان و نوجوانان، بی تا: ۶-۹.

شعبانی، اسدالله ————— ابراهیمی، جعفر.

شفیعی کدکنی، محمدرضا. ادوار شعر فارسی (از مشروطیت تا سقوط سلطنت). تهران، توس، ۱۳۵۹: ۴۵، ۴۸، ۵۰، ۵۴، ۵۸ - ۶۰، ۶۴، ۷۱، ۷۳، ۷۵، ۷۹، ۸۵، ۹۳، ۱۰۹، ۱۱۵ - ۱۱۸، ۱۲۰ - ۱۲۱، ۱۲۳ - ۱۳۱، ۱۳۳ - ۱۳۷، ۱۴۰، ۱۴۶ - ۱۴۸، ۱۶۰، ۱۶۲ - ۱۶۳، ۱۶۷، ۱۷۸.

شفیعی کدکنی، محمدرضا. شاعرآینه‌ها (بررسی سبک هندی و شعر بیدل). تهران، آگاه، ۱۳۶۶: ۱۰ - ۱۱، ۶۸.

شفیعی کدکنی، محمدرضا. شعر معاصر عرب. تهران، توس، ۱۳۵۹: ۷۵، ۱۱۲، ۱۱۵ - ۱۱۶، ۱۳۳.